உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவார

தோத்திரத்திரட்டு.

இஃது,

சைவசமயாசாரிகளாகிய
நால்வரது சரித்திரமும்
தேவாரதிருவாசகத்திருமுறைகளினின்றும்
தாயுமானவர் திருப்பாடல்களினின்றும்
இராமலிங்கசுவாமி
திருவருட்பாவிலிருந்தும்
தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனவற்றை
ஒருங்குசேரத்திரட்டி,

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1911.

சென்னை, ஆச்சாரப்பன் தெரு நெ-84.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்சரித்திரம்.

சோழமண்டலத்திலே சீர்காழியில் பிராமணகுலோத்து ங்கரான சிவபாதவிருதயருக்கு, அவர்மனைவி பகவதியார்வ யிற்றிற்பிறந்து, ஆளுடைய பிள்ளையாரென்ற திருநாமத் தோடுவளர்ந்து, மூன்றாம்வயதில், தந்தையார் தூக்கிப்போ ய்தீர்த்தக்கரையில் உட்காரவைத்துவிட்டு ஸ்நானஞ்செய்யு ம்போது பிள்ளையாருக்குப் பண்டையவுணர்ச்சி யுண்டாகி ச்சுவாமியினுடைய திருவடியைப் பிரிந்திருக்கு மனவருத் தத்தையுட்கொண்டு, ஆலயசிகரத்தை நோக்கி, "அம்மேய ப்பா" வென்றழ அதனைக்கண்ட தோணியப்பர் திருவுளமி ரங்கி, தேவியாருடன் பிள்ளையாரையணுகி, திருமுலைப்பா லுடன் ஞானமுதமும் கலந்து, தேவியார் பொற்கிண்ணத் தில்தந்தருளப் பிள்ளையாருண்டு அழுகைதீர்ந்திருக்கையில் பிதாவந்துபார்த்துப் பாற்கொடுத்தோர் யாரென்று பயமு றுத்தினர். இவர்கொடுத்தா ரென்று கைவிரலாற் சுட்டி, "தோடுடையசெவிய" னென்னும் பதிகமோதிச் சுவாமி யைக்காட்ட வானந்த மடைந்தனர்.

அன்றுமுதல், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனுரென்னு ந்திருநாமங்கொண்டு, பிதாதோளிற்பொருந்திச்செல்லவால யஞ்செல்வதுந், தோணியப்பரைத் தரிசிப்பதுந், திருப்பதி

கமோதுவதுமாயிருந்தனர் பின்பு, திருக்கோலக் காவென்னுந்தலத்துக்கெழுந்தருளி, சுவாமி பொற்றாளமருளப்பெற்றுபதிகமோதித் துதித்து, தமதூருக் குவந்து சிலநாளிருந்து, திருநனிபள்ளிமுதலிய ஸ்தலங்களுக்குச்சென்று பதிகமோதித்துதித்து, மீண்டும்சீர்காழிக்குவந்து சுவாமியைத் தரிசித்துக்கொண் டிருந்தனர்.

இங்ஙனமிருக்கையில், பத்தினியாருடன்வந்த திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனாரைப்போ யழைத்துவந்து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்வித்து, விடுதியமைத்து, விருந்து செய்வித்துபசரித்தனர். பிள்ளையாரருளிய திருப்பதிகங்களைத் தான்யாழியாலமைத்து வாசிக்கும்படி கட்டளையிட்டருளும்படி, யாழ்ப்பாணர்வேண்ட, இவருமிசைந்தனர். பின்பிருவரும் சிதம்பரஞ்சென்று நடராஜமூர்த்தியைத்தரிசித்துப் பதிகமோதிவிடைபெற்றுப் புறம்வந்து, அங்குவசிப்பதற்கஞ்சி, திருவேற்களத்திற்சென்று பரமசிவத்தைதரிசித்து வசிக்குமிட மத்தலமாக்கொண்டு, நடராஜரைத்தரிசித்துக்கொண்டிருக்கும்நாளில், தில்லைவாழந்தணர்கள் நடராஜரையருச்சிக்கும் பேறுபெற்றீர்களே யென்னுங் கருத்துடனொருநாள்சென்றபோது அந்தணர்களெல்லாஞ்சிவகணங்களாயிருக்கக்கண்டு பாணருக்குங்காண்பித்துத் தரிசித்து, திருஎருக்கத்தம்புலியூர் முதலிய ஸ்தலங்களையுந் தரிசித்து, திருநெல்வாயி லரத்துறைக்குப் போகவிரும்பி, திருவடிவருந்த மெல்லமெல்லச்சென்று வாறன்பாடியென்னும்பதியி லன்றிரவுதங்கினார்.

சுவாமி, தமது திருக்குமாரனுடைய வழிவருத்தத்தைத் திருவுளங்கொண்டு முத்துச்சிவிகையும், முத்துக்குடையும் முத்துச்சின்னங்களுந்தந்தருளநினைத்து, அத்தலபிராமண ர்க்கெல்லாந் தனித்தனியே சொப்பனத்திற்றோன்றி "நம் மிடம்வருஞானசம்பந்தனுக் கிவைகளைக் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கள்" என் றாஞ்ஞாபித்தனர். உடனேபிராமணர்க ள் விழித்தெழுந்து, கனவின்படி ஆலயத்திலிருக்கக் கண்டு வியர்ந்து, வாத்தியகோஷத்துடன் பிள்ளையாரையணுகி, வ ணங்கிச் சிவபெருமான்தந்த இவைகளை யேற்றருளுமென் றார்கள். பிள்ளையாரும் தாம்கண்டகனவை யொத்திருக்கக் கண்டுதிருவருளைவியந்து, "எந்தையீசனெம்பெருமா",னெ ன்னும் பதிகம்பாடிச் சிவிகையைவலஞ்செய்து நமஸ்கரித் த திலேறியருளினார். பின்பு ஆலயஞ்சென்று சிவிகையைவி ட்டிழிந்து சுவாமியைத்தரிசித்துத் துதித்து, சிலகாலங்கிரு ந்து, திருப்பழுவூர்முதலிய ஸ்தலங்களுக்குச்சென்று தரிசி த்துச் சீர்காழிக்கெழுந்தருளினார்.

பிள்ளையாருக்கு உபநயனபருவம்வர அதனைமுடித்துக் கொண்டங்கிருக்குநாளில், திருநாவுக்கரசுநாயனார் வருவதை கேள்விப்பட்டு எதிர்கொள்ளவரும்பிள்ளையாரைநாயனார்வ ணங்க, அப்பரேயெழுந்தருளுமென் றிருகரங்களாலுமெடு த்துபசரித்தழைத்துப்போய், தோணியப்பரைத்தரிசித்தா ர்கள் அப்பர்மூர்த்தி சிலகாலங்கிருந்து சென்றருளினார். பி ன்புபிள்ளையார், மற்றஸ்தலங்களுக்குஞ்செல்லத் திருவுளம் கொண்டு பிதாவுக்கறிவிக்க, அவர் நானும்வருகிறேன்யாக

த்திற்குப்பொருளும்வேண்டுமென்ன, பிதாவுடன்புறப்பட்டு, பலஸ்தலங்களிலுஞ் சென்றுதரிசித்து, திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்துக்கெழுந்தருளும்போது, அவ்வூரையாளும்கொல்லிப்பவழனென்னுமரசன், நகரையலங்கரித்து, எதிர்சென்றுவணங்கினன். நாயனார் ஆலயத்துட்சென்று, வலஞ்செய்து, சந்நிதிக்கெழுந்தருளும்போது, ஆங்கோர்கன்னிகை சவம்போ லிருக்கக்கண்டு, என்னவென்றுவினவ, அரசன்றொழுது. அவள் தன்புதல்வியென்று முயலகநோய்கண்டு தீராமையாலங்குகொணர்ந்து கிடத்தியதாகவுஞ் சொன்னான். அதனைக்கேட்டன்புகூர்ந்து "துணிவளர் திங்கள்" என்னும் பதிகமோதித் துதிசெய்ய, வியாதிநீங்கி யெழுந்து பிதாவினருகிற்போய் நின்றாள். அரசன்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு, மகளுடன்வந்து நாயனார் திருவடிகளை வணங்க, அதனைக்கண்டுகிருபைசெய்து, சுவாமியைத்தரிசித்து, சிலநாளங்கிருந்துபுறப்பட்டு, திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றாரில்வந்து வீற்றிருந்தனர். குளிர்காலமாகையா லங்கிருப்போர்களுக்கப்போது, வருநளிச்சுரம் தமதுதிருக்கூட்டத்தாருக்கும் கண்டதறிந்து "அவ்வினைக்கிவ்வினை" யென்னுந் திருநீலகண்டப் பதிகமோதித் துதிக்க, அப்பிணிதிருக்கூட்டத்தாரையும் ஊரையும்விட்டு நீங்கியது.

அங்கிருந்துபுறப்பட்டு, மற்ற ஸ்தலங்களுக்குஞ் சென்று தரிசித்து திருப்பட்டீச்சரத்துக் கெழுந்தருளும்போது நாயனாருக்குத் தெரியாவண்ணம் சிவகணங்கள் முத்துப்பந்த

ரைக்கொண்டுவந்து, வெயில்வெப்பந்தணிப்பதற்குப்பரமசிவன்கட்டளையிட்டனுப்பியதென்று சொல்லுமொலியும்பந்தலுமாகாயத்திற்றோன்றநோக்கி, இதுவும் மிறைவர்கட்டளையாகில், ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென் றிசைந்து சிவிகையைவிட்டிறங்கிப்பணிந்தபோது, பந்தர்கால்களைப் பரிசனத்தார் கைக்கொண்டார்கள். பிறகு திருப்பட்டீச்சரமுதலிய ஸ்தலங்களைத்தரிசித்து, திருவாவடுதுறைக்கெழுந்தருளி சிவனைத்தரிசித்துப் பதிகமோதி வீற்றிருந்தனர் வேள்விக்குப் பொருள்வேண்டுமெனப் பிதாசொல்ல, நாயனார் ஆலயஞ்சென்று பதிகமோதியவளவில், பரமசிவன்கட்டளையா லாயிரம்பொன்னுள்ள வொருமுடிச்சையொருபூதம் கொண்டுவந்து பலிபீடத்தின்மேல்வைத்து, நாயனாருக்கெதிரில்நின்று இப்பொன்முடி எடுக்கவெடுக்கக்குறையாது, இதனைப்பரமசிவன்கட்டளையின்படி உமக்குக்கொண்டுவந்தேனென்றுரைக்க, நாயனார்பணிந்தெடுத்துப் பிதாவிடம் கொடுத்து, பிறருக்கும்யாகஞ்செய்ய வுதவும்படிசொல்லியனுப்பிவிட்டு, அங்கிருந்துபுறப்பட்டு பாணரதுதாயின் ஜனனபூமியாகிய திருத்தருமபுரத்திற் கெழுந்தருளத், தம்மை வணங்கிய சுற்றத்தாரை பாணர்நோக்கி நாயனாருளிச்செய்யும், பதிகங்களையாழிலமைத்து வாசிக்கும் பேறுபெற்றிருப்பதாகச்சொல்ல, அதற்கவர்கள்நீர்யாழிலமைத்துவாசிப்பதினாலேயே அப்பதிகந்தேசமெங்கும் விளக்கமுற் றிருக்கின்றனவென்று சொன்னார்கள் பாணரஞ்சி, நாயனாரிடம் விண்ணப்பம்பண்ணி, யாழிலமையாவண்ணமொருபதிகமருளவேண்டுமென, அவ்வாறேயாழ்மூரியாகிய “மாதர்மடப்

பிடி" என்னும்பதிகமருள, அது யாழ்விசையாமையாற் ப யந்து, யாழினையெடுத்ததினாலன்றோ வாசிப்போமென்னு மெண்ணங்கொள்ள நேர்ந்ததென் றதனையுடைக்கவோங்கி யபோது, நாயனார்தடுத்துப் பதிகம் சிவகிருபையால் வருவ தாதலி னியன்றமட்டும் வாசிக்கவேண்டுமென்றுசொல்லிக் கொடுத்தருள வணங்கிப்பெற்றுத் துதித்தனர்.

பின்பு, பிள்ளையார் திருச்சாத்தமங்கைக் கெழுந்தருளி, திருநீலநக்கநாயனாரா லுபசரிக்கப்பட்டு, திருக்கடவூரைக் காரோணமுதலிய ஸ்தலங்களைத்தரிசித்து, சிறுத்தொண்ட நாயனார்வந்துவணங்கதிருச்செங்காட்டங்குடிக்குச்சென்று சுவாமியைத்தரிசித்து, அந்நாயனாரைச் சிறப்பித்துப் பதிக மோதி, அவராலுபசரிக்கப்பட்டுத், திருமருகலுக்கெழுந்த ருளித்தரிசித்து வீற்றிருந்தனர் அங்கொருநாள் தரிசனத் திற்கெழுந்தருளும்போது, ஓர்மடத்திலொருகன்னிகை ய ழுவதைக்கேட்டு, அங்குசென்றவளைவினவ, தன்றகப்பனுக் கேழுபெண்க ளென்றும், அவனது சகோதரிமகனுக்கு மு றையே ஒவ்வொருபெண்ணையுந் தருவதாயேமாற்றி ஆறு பெண்களையும்பிறருக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்துவிட்ட தாயும் கடைசியாகத் தன்னையும்பிறனுக்குக்கொடுக்க வெ த்தனித்ததையவனறிந்து விசனப்படுவதைத்தான்பார்த்து மனஞ்சகியாதவனை யழைத்துக்கொண்டுவரும்பாதையி வி ரவு அம்மடத்திற்றங்கியதாயுஞ், சர்ப்பந்தீண்டியிறந்தானெ ன்றுஞ்சொல்லித் தேவரீ ரிரட்சிக்க வேண்டுமென்றுவிண் ணப்பஞ்செய்ய பிள்ளையார் கிருபைகூர்ந்து "சடையாயெ

னுமா" லென்னுந் திருப்பதிகமோதி யவனை யழைப்பித்து
இருவருக்கும் மணமுஞ்செய்வித்தனுப்பினார்.

பிறகு, திருப்புகலூரைத்தொழச்செல்லும்போது, முருகநாயனாரெதிர்கொள்ளச்சென்று, வர்த்தமானீச்சரத்தைவணங்கி முருகநாயனாரது திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்துப் பதிகம்பாடி திருப்புகலூரி லிருந்தனர் அத்தருணத்தில்அப்பமூர்த்திவருவதைநோக்கி யெதிர்கொண்டுபோ யொருவரையொருவர்வணங்கி,அப்பர் திருவாரூரிலிருந்து வருவதாகச்சொல்லக்கேட்டு இப்போதாங்குநடக்குஞ் சிறப்புயாதென்றுவினவ, அவரும்பதிகத்தாற் சிறப்பித்துச் சொல்லக்கேட்டு, அங்கிருந்துபுறப்பட்டு திருவாரூர்முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப்போய்த்தரிசித்துமீண்டுந் திருப்புகலூருக்கெழுந்தருள, அப்பரும்,முருகநாயனாருமெதிர்கொள்ளச்சென்றங்கிருந்தனர் பிறகு அப்பருடன் புறப்பட்டு திருவம்பர், திருக்கடவூர்முதலிய ஸ்தலங்களைத் தரிசித்து, திருவீழிமிழலைக்குச்சென்று பதிகமோதிவீற்றிருக்குங்காலில், மழையில்லாமையால் பஞ்சமதிகரித் துயிர்களெல்லாம் வருந்துகையில், இவ்விருவர்சொப்பனத்திலும் பரமசிவனெழுந்தருளிக்கருணைசெய்தபடி கிழக்குமேற்குப்பீடங்களிலிருந்தபொற்காசுகளை முறையேசம்பந்தரும், அப்பருமெடுத்து, அடியார்களுக் கமுதுபடைத்துக்கொண்டிருந்து, பஞ்சநீங்கியபின்புறப்பட்டு, திருமறைக்காட்டிற்சேர்ந்து, வேதம்பூசித்துமூடிப்போனகதவை அப்பமூர்த்தியாற் றிரப்பித்துப்,பின்பது திறக்கவுமூடவுமாயிருக்கும்படி சம்பந்தமூர்த்தி பதிகமோதித் துதித் தங்கிருந்தனர்.

அந்நாளில் மதுரையில் சமணசமயமேலிட்டு, கூன்பாண்
டியராசனுமதற்குட்பட, சைவப்பற்றுவிடாதிருந்த அரசன்
பத்தினி மங்கையர்க்கரசியாரும், மந்திரிகுலச்சிறை நாயனு
ருஞ்சொல்லி யனுப்பியதைக்கேள்வியுற்று, சம்பந்தர் மது
ரைக்குச்சென்று சுவாமியைத்தரிசித்து, அங்கொருமடத்தி
லிருக்கையிலன்றிரவு சமணர்களம்மடத்திற் றீயிடக்கண்டு
இவ்வெப்பம்பாண்டியனை சேரக்கடவதென்றுபதிகமோதி
யருளவுமுடனேபாண்டியனுக்குச் சுரவியாதியுண்டாகியி
ருந்தகையில் சமணர்களுடையமணிமந்திர ஔஷதங்களா
ற்றீராமைகண்டு, பத்தினியு மந்திரியும்வேண்ட பிள்ளையா
ரெழுந்தருளினர். சமணர்கள் தங்கள் அரசனதுயிடப்பாகத்
தைச்சுகப்படுத்துவதாயும் பிள்ளையார்வலப்பாகத்தைச் சுக
ப்படுத்தும்படிக்குச் சொல்ல, பிள்ளையார் "மந்திரமாவதுநீ
று" என்னுந்திருநீற்றுப்பதிகமோதிவலப்பாகத்தில் விபூதி
யைப்பூச, அப்பாகஞ்சொஸ்தமாகி, இடப்பாகஞ் சமணர்க
ளாற் சொஸ்தமாகாம லிருமடங்காய்வருத்த, அதனைசகிக்
கொணாது பின்னுமரசன்வேண்ட, இடப்பாகத்திலும்விபூ
தியைப்பூசினர். உடனேவியாதிநீங்கி யரசனதுகூனுநிமிர்
ந்தபின்பு சமணர்கள் தங்களுண்மைப்பொருளையொரு ஏ
ட்டிலெழுதித் தீயிலிட்டார்கள், பிள்ளையாரும் "போகமார்
த்தபூண்முலையாள்" என்னுந் திருநள்ளாற்றுப்பதிக மெழு
தியிருக்குமேட்டினையத்தீயிலிட்டனர், பிள்ளையாரிட்டஏடு
வேகாமலிருந்தது மூன்றுந்தடவையுந்தோற்றுக்கழுவிலே
றுகிறோமென்று சமணர்கள் சொல்லி தாங்களுண்மையா

கக்கொண்டிருக்கு மேட்டினையு, நாயனார் "வாழ்கவந்தண ர்" என்னும்பாசுரம்பத்துந் திருக்கடைகாப்பு மெழுதிய வ வ்வேட்டினையும் வைகையிலிட, சமணர்களோடு வெள்ளத் தின்வழியேசென்றது நாயனாரோடு எதிரிட்டுச்சென்று தி ருவேடகமென்னுந்தலத்திற்கருகேநிற்க, மந்திரிகுதிரைமே ற்சென்று ஏட்டினையெடுத்துவரக்கண்ட சமணர்கள்கழுவி லேறினார்கள் அந்நாட்டிலெல்லோருஞ் சைவரானார்கள்.

அதன்பின்பு, பாண்டியநாட்டிலும், ஈழநாட்டிலும், சோ ழநாட்டிலுமுள்ள ஸ்தலங்களையெல்லாந்தரிசித்துக்கொண் டு திருக்கொள்ளம்பூதூருக்குச்செல்லும்போது, எதிரேஆ றுபெருகுதலைக்கண்டு அங்கிருந்தவோடத்தின் கட்டைய விழ்த் தடியார்களையதிலேற்றி "கொட்டமேகமழும்" என் னும்பதிகம்பாடி, அக்கரைசேர்ந்து சுவாமியைத் தரிசித்து திருத்தெளிச்சேரி யென்னுந் தலத்துக்கருகில்வரும்போது, புத்தநந்தியென்னும்பௌத்தன் தடுத்தனன் அடியாருளொ ருவராகிய சம்பந்தசாணாலயரென்பவர் "புத்தர்சமண் கழுக் கையர்" என்றுமுன்னம்நாயனாருளிய பதிகத்தையோதி யவனவி லவன்றலையி லிடிவிழுந்திறந்தான். இதுகண்டு பௌத்த ரெல்லாமோடி மீண்டும்வந்து வாதுக் கிசைந்து தோல்வியடைந்து விபூதிதரித்து, சைவரானார்கள் பிறகு தொண்டைநாட்டில் திருவொத்தூரில், ஆண்பனைகளாக்கி திருவொற்றியூருக் கெழுந்தருளினார்.

திருமைலையில், சிவநேசசெட்டியார் புத்திரி பூம்பாவை யென்றவள், தோழிகளோடுமலர்கொய்யப்போய் சர்ப்பந்தீ

ண்டியிருந்தனர்செட்டியார், தன்செல்வத்தோடுபுத்திரியை திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்குக்கொடுப்பதாய் முன்னமே நியமித்திருந்தமையால், இறந்தமகளைத் தகனஞ்செய்து சாம்பலையஸ்தியுடன் குடத்தில்வைத்துப்பதனஞ்செய்திருந்தனர் அவர்திருவொற்றியூருக்குவந்துவணங்கியழைக்க, நாயனார்திருமயிலைக்கெழுந்தருளிகுடத்தைக்கொண்டுவரச்சொல்லி 'மட்டிட்டபுன்னையங்கானன்மடமயிலை, யென்னும்பதிகமோதி யெலும்பைப்பெண்ணாக்கி, மற்றஸ்தலங்களையுந் தரிசித்து சீர்காழிக் கெழுந்தருளினார்.

தந்தைமுதலியோர்பிரார்த்திக்க, விவாகத்திற் கிணங்கி, நல்லூர்ப் பெருமணத்திற்குச்சென்று நம்பியாண்டாரதுகுமாரத்தியை, விதிப்படி சிறப்புடன் திருமணங் கொண்டு ஓமாக்கினியை வலம்வரவெழுந்து, தாம்வலச்செய்யத்தக்க, வக்கினி பரமசிவனேயென்று, மனைவிகைப்பற்றி ஆலயஞ்சென்று "நல்லூர்ப்பெருமணம்" என்னும்பதிகமோதியவளவில், ஈசன்கிருபைகூர்ந்து "உன்காதலியோடு நம்மிடத்துக்குவா" வென்றருளியவுடன், அவ்வாலயமுழுதுஞ்சோதியாய் வாயிலைவகுத்துக்காட்ட நமச்சிவாயத் திருப்பதிகமோதி அங்கெழுந்தருளிய வெல்லோரையுமதற்குட்போகச்சொல்லிப் பின்புதாமுந்தம்முடைய மனைவியார்கையைப்பற்றியபடியே, அந்தச்சோதிக்குட்போய்க்கலந்து சிவசாயுச்சியமடைந்தனர் அப்பாற்சோதிமறைந்து முன்போலவாலயமாக விருந்தது.

சரித்திரம் - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளருளிச்செய்த

திருப்பிரமபுரம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடையசெவியன்விடை யேறியோர் தூவெண்மதி
சூடிக், காடுடையசுடலைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்
வ, னேடுடைய மலரான் முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்
த, பீடுடையபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. ௧

முற்றலாமையிளநாகமோடேன் முளைக்கொம்பவைபூண்
டு,வற்றலோடுகலனாப்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்,
கற்றல்கேட்ட லுடை யார்பெரியார்கழல்கையாற்றொழுதே
த்தப், பெற்றமூர்ந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே.

நீர்பரந்தநிமிர்புன்சடைமேலோர் நிலாவெண்மதிசூடி
ஏர்பரந்தவின்வெள்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்கள்வ
னூர்பரந்தவுலகின்முதலாகியவோரூரிதுவென்னப்
பேர்பரந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே ௩

விண்மகிழ்ந்தமதிலெய்ததுமன்றிவிளங்குதலையோட்டி
லுண்மகிழ்ந்துபலிதேரியவந்தெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
மண்மகிழ்ந்தவரவம்மலர்க்கொன்றைமலிந்தவரைமார்பிற்
பெண்மகிழ்ந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. ௪

ஒருமைபெண்மையுடையன்சடையன்விடையூரும்மி
வனென்ன, வருமையாகவுரை செய்யவமர்ந்தெனதுள்ளங்

கவர்கள்வன், கருமைபெற்றகடல் கொள்ளமிதந்ததோர் கா
லம்மிதுவென்னப், பெருமைபெற்றபிர மாபுரமேவிய பெ
ம்மானிவனன்றே. ௫

மறைகலந்தவொலிபாடலொடாடலராகிமழுவேந்தி [ன்
இறைகலந்தவின வெள்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்கள்வ
கறைகலந்தகடியார்பொழினீடுயர்சோலைக்கதிர்சிந்தப்
பிறைகலந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. ௬

சடைமுயங்குபுனலன்னனலன்னெரிவீசிச்சதிர்வெய்தி
யுடைமுயங்குமரவோடுழிதந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
கடன்முயங்குகழிசூழ்குளிர்கானல்பொன்னஞ்சிறகன்னம்
பெடைமுயங்குபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே, ௭

வியரிலங்குவரையுந்தியதோள்களைவீரம்விளைவித்த
வுயரிலங்கையரையன்வலிசெற்றென துள்ளங்கவர்கள்வன்
றுயரிலங்குமுலகிற்பலவூழிகடோன்றும்பொழுதெல்லாம்
பெயரிலங்குபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே ௮

தாணுதல்செய்திறைகாணியமாலொடுதண்டாமரையானும்
நீணுதல்செய்தொழி யந்நிமிர்ந்தானென துள்ளங்கவர்கள்வ
வாணுதல்செய்மகளீர்முதலாகியவையத்தவரேத்தப் [ன்
பேணுதல்செய்பிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. ௯

புத்தரோடுபொறியில்சமணும்புறங்கூறநெறிநில்லா [ன்
வொத்தசொல்ல வுலகம்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வ
மத்தயானைமறுகவ்வுரிபோர்த்ததோர்மாயமிதுவென்னப்
பித்தர்போலும்பிரமாபுரமேவியபெமமானிவனன்றே. ௰

அருநெறியமறைவல்லமுனியகன்பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவன்றன்னை

யொருநெறியமனம்வைத்துணர்ஞானசம்பந்தனுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ்வல்லவர்தொல்வினைதீர்தலெளிதாமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றாங்கெரியோம்பிக்கலியைவாராமே
செற்றார்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
முற்றாவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே
பற்றாநின்றாரைப்பற்றாபாவமே. க

பறப்பைப்படுத்தெங்கும்பசுவேட்டெரியோம்புஞ்
சிறப்பர்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
பிறப்பில்பெருமானைப்பின்றாழ்சடையானை
மறப்பிலார்கண்டீர்மையல்தீர்வாரே. உ

மையாரொண்கண்ணார்மாடநெடுவீதிக்
கையாற்பந்தோச்சுங்கழிசூழ்தில்லையுட்
பொய்யாமறைபாடல்புரிந்தானுலகேத்தச்
செய்யானுறைகோயில்சிற்றம்பலந்தானே. ங

நிறைவெண்கொடிமாடநெற்றிநேர்தீண்டப்
பிறைவந்திறைதாக்கும்பேரம்பலந்தில்லைச்
சிறைவண்டறையோவாச்சிற்றம்பலமேய
விறைவன்கழலேத்துமின்பமின்பமே. ச

செல்வநெடுமாடஞ்சென்றுசேணோங்கிச்
செல்வமதிதோயச்செல்வமுயர்கின்ற
செல்வர்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
செல்வன்கழலேத்துஞ்செல்வஞ்செல்வமே. ௫

வருமாந்தளிர்மேனிமாதோர்பாகமாந்
திருமாந்தில்லையுட்சிற்றம்பலமேய
கருமானுரியாடைக்கறைசேர்கண்டத்தெம்
பெருமான்கழலல்லாற்பேணாதுள்ளமே. ௬

அனலாற்புனல்சூடியாகத்தொருபாக
மலையான்மகளோடுமகிழ்ந்தானுலகேத்தச்
சிலையாலெயிலெய்தான்சிற்றம்பலந்தன்னைத்
தலையால்வணங்குவார்தலையானார்களே ௭

கூர்வாளரக்கன்றன்வலியைக்குறைவித்துச்
சீராலேமல்குசிற்றம்பலமேய
நீரார்சடையானைநித்தமேத்துவார்
தீராநோயெல்லாந்தீர்த்தறிண்ணமே. ௮

கோணாகணையானுங்குளிர்தாமரையானுங்
காணார்கழலேத்தக்கனலாயோங்கினான்
சேணார்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேத்த
மாணாநோயெல்லாம்வாளாமாயுமே. ௯

பட்டைத்துவராடைப்படிமங்கொண்டாடு
முட்டைக்கட்டுரைமொழிவகேளாதே
சிட்டர்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
நட்டப்பெருமானைநாளுந்தொழுவோமே. ௰

ஞாலத்துயர்காழிஞானசம்மந்தன்
சீலத்தார்கொள்கைசிற்றம்பலமேய
சூலப்படையானைச்சொன்னதமிழ்மாலை
கோலத்தார்பாடவல்லார்நல்லாரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆடினாய்நறுநெய்யொடுபாறயிரந்தணர்பிரியாதசிற்றம்ப
ல, நாடினாயிடமாநறுங்கொன்றைநயந்தவனே பாடினாய்ம
றையோடுபல்கீதமும்பலசடைப்பனிகால்கதிர் வெண்டிங்க
ள்,சூடினாயருளாய்சுருங்கவெந்தொல்வினையே. ௧

கொட்டமேகமழுங் குழலாளொடு கூடினாயெருதேறினா
ய்நுதல், பட்டமேபுனைவாயிசைபாடுவபாரிடமா, நட்டமே
நவில்வாய்மறையோர் தில்லைநல்லவர்பிரியாத சிற்றம்பல,
மிட்டமாயுறைவாயிவைமேவிய தென்னைகொலோ. ௨

நீலத்தார்கரியமிடற்றார்நல்ல நெற்றிமேலுறை கண்ணி
னார் பற்றுதொழச், சூலத்தார்சுடலைப்பொடி நீறணிவார்ச
டையார்,சீலத்தார்தொழுதேத்துசிற்றம்பலஞ் சேர்தலாற்
கழற்சேவடிகைதொழக், கோலத்தாயருளாயுன் காரணங்
கூறுதுமே ௩

கொம்பலைத்தழ கெய்தியநுண்ணிடைக் கோலவாண்ம
திபோலமுகத்திரண், டம்பலுந்தகண்ணாண் முலைமேவிய
வார்சடையான், கம்பலைத்தெழுகாமுறு காளையர்காதலாற்
கழற்சேவடிகைதொழ, வம்பலத்துறைவானடியார்க் கடை
யாவினையே. ௪

தொல்லையாரமு துண்ணநஞ்சுண்டதோர் தூமணிமிட
றாபகுவாயதோர், பல்லையார்தலையிற் பலியேற்றுழல்பண்ட
ரங்கா, தில்லையார்தொழு தேத்துசிற்றம்பலஞ் சேர்தலாற்
கழற்சேவடிகைதொழ, வில்லையாம்வினைதா னெரியம்மதி
லெய்தவனே. ௫

ஆகந்தோயணிகொன்றையாயனலங்கையாயமரர்க்கமரா
வுமை, பாகந்தோய்பகவாபலியேற்றுழல்பண்டரங்கா, மா
கந்தோய்பொழில் மல்குசிற்றம்பல மன்னினாய்மழுவாளினா
யழ, னாகந்தோயரையாயடியாரைநண்ணாவினையே. ௬

சாதியார்பளிங்கினொடுவெள்ளிய சங்கவார்குழையாய்
திகழப்படும் வேதியாவிகிர்தா விழவாரணிதில்லைதன்னு,
ளாதியார்க்கிடமாய சிற்றம்பலமங்கையாற் றொழவல்லடி
யார்களை, வாதியாதகலுநலியாமலிதீவினையே. ௭

வேயினார்பணைத் தோளியொடாடலை வேண்டினாய் விகிர்
தாவுயிர்கட்கமு, தாயினாயிடுகாட்டெரியாடலமர்ந்தவனே,
தீயினார்கணையாற்புரமூன்றெய்த செம்மையாய்த்திகழ்கின்ற
சிற்றம்பல, மேயினாய்கழலேதொழுதெய்துதுமேலுலகே.

தாரினார்விரிகொன்றையாய் மதிதாங்கு நீள்சடையாய் த
லைவாநல்ல, தேரினார்மறுகிற்றிருவாரணிதில்லைதன்னுட், சீ
ரினால்வழி பாடொழியாததோர் செம்மையாலழகாய சிற்ற
ம்பல, மேரினாலமர்ந்தாயுன்சீரடி யேத்துதுமே ௯

வெற்றரையுழல்வார் துவராடையர்வேடத்தாரலர்களு
ரைகொள்ளன்மின், மற்றவருலகின்னவலம்மவை மாற்றகி
ல்லார், கற்றவர்தொழுதேத்துசிற்றம்பலம் காதலாற்கழற்
சேவடிகைதொழ, வுற்றவருலகின்றுறுதிகொளவல்லவரே.

நாறும்பொழினண்ணியகாழியுண்மறைவல்லஞானசம்பந்த. னாறுமின்றமிழா லுயர்ந்தாருறைதில்லைதன்னு,ளே றுதொல்புகழேழ்ந்துசிற்றம் பலத்தீசனையிசையாற்சொன்ன பத்திவை,கூறுமாறுவல்லாருயர்ந்தாரொடுங்கூடுவரே.

—*—

திருஅண்ணாமலை-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்மலர்கொண்டடியார்தொழுவார் புகழ்வார்வானோர்கள்
மூவார்புரங்களெரித்தவன்று மூவர்க்கருள்செய்தார்
தூவாமழைநின்றதிரவெருவித்தொருவின்னிறையோடு
மாவாம்பிணைவந்தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. க

மஞ்சைப்போந்தமதியஞ்சூடும்வானோர்பெருமானார்
நஞ்சைக்கண்டத்தடக்குமதுவு நன்மைப்பொருள்போலும்
வெஞ்சொற்பேசும்வேடர்மடவாரிதணமதுவேறி
யஞ்சொற்கிளிகளாயோவென்னுமண்ணாமலையாரே. உ

ஞானந்திரளாய்நின்றபெருமானல்லவடியார்மே
லூனத்திரளைநீக்குமதுவுண்மைப்பொருள்போலு
மேனத்திரளோடினமான்கரடியிழிவுமிரவின்க
ணேனத்திரள்வந்தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. ௩

இழைத்தவிடையா ளுமையாள்பங்காவிமையோர்பெருமானார், தழைத்தசடையார்விடையொன்றேறித்தரியார்புரமெய்தார், பிழைத்தபிடியைக்காணாதோடிப்பெருங்கைமதவேழ, மழைத்துத்திரிந்தங்குறங்குஞ்சாரலண்ணாமலையாரே ச

உருவிற்றிகழுமுமையோர்பெருமானார்
செருவிலொருகால்வளையவூன்றிச்செந்தீயெழுவித்தார்
பருவிக்குறவர்புனத்திற்குவித்தபருமாமணிமுத்த
மருவித்திரளாடியுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே ௫

எனைத்தோரூழியடியாரேத்தவிமையோர்பெருமானார்
நினைத்துத்தொழுவார்பாவந்தீர்க்குநிமலருறைகோயில்
கனைத்தமேதிகாணாதாயன்கைமேற்குழலூத
வனைத்துஞ்சென்றுதிரளுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. ௬

வந்தித்திருக்குமடியார்தங்கள்வருமேல்வினையோடு
பந்தித்திருந்தபாவந்தீர்க்கும்பரமனுறைகோயில்
முந்தியெழுந்தமுழவினோசைமுதுகல்வரைகண்மே
லந்திப்பிறைவந்தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே ௭

மறந்தான்கருதிவலியைநினைந்துமாறாயெடுத்தான்றோ
ணிறந்தானூரிநெரியவூன்றிநிறையவருள்செய்தார்
திறந்தான்காட்டியருளாயென்றேதேவர்வேண்ட
வறந்தான்காட்டியருளிச்செய்தாரண்ணாமலையாரே. ௮

தேடிக்காணார்திருமால்பிரமன்றேவர்பெருமானை
மூடிவோங்கிமுதுவேயுகுத்தமுத்தம்பலகொண்டு
கூடிக்குறவர்மடவார்குவித்துக்கொள்ளவம்மினென்
றூடிப்பாடியளகுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. ௯

தட்டையிடுக்கித்தலையைப்பறித்துச்சமணேநின்றுண்ணும்
பிட்டர்சொல்லுங்கொள்ளவேண்டாபேணித்தொழுமின்க
வட்டமுலையாளுமையாள்பங்கர்மன்னியுறைகோயி [ள்
லட்டமாளித்திரள்வந்தணையுமண்ணாமலையாரே. ௧௰

அல்லாடரவமியங்குஞ்சாரலண்ணாமலையாரை
நல்லார்பரவப்படுவான்காழிஞானசம்பந்தன்
சொல்லால்மலிந்தபாடலானபத்துமிவைகற்று
வல்லாரெல்லாம்வானோர்வணங்கமன்னிவாழ்வாரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெய்த்தானம்-பண்-நட்டைபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மையாடியகண்டன்மலைமகள்பாகமதுடையான்
கையாடியகேடிற்கரியுரிமூடியவொருவன்
செய்யாடியகுவளைம்மலர்நயனத்தவளோடுங்
நெய்யாடியபெருமானிடநெய்த்தானமெனீரே. ௧

பறையும்பழிபாவம்படிதுயரம்பலதீரும்
பிறையும்புனலரவும்படுசடையெம்பெருமானூ
ரறையும்புனல்வருகாவிரியலைசேர்வடகரைமேல்
நிறையும்புனைமடவார்பயில்நெய்த்தானமெனீரே. ௨

பேயாயினபாடப்பெருநடமாடியபெருமான்
வேயாயினதோளிக்கொருபாகம்மிகவுடையான்
தாயாகியவுலகங்களைநிலைபேறுசெய்தலைவன்
நேயாடியபெருமானிடநெய்த்தானமெனீரே. ௩

சுடுநீறணியண்ணல்சுடர்சூலம்கனலேந்தி
நடுநள்ளிருணடமாடியநம்பன்னுறையிடமாங்
கடுவாளிளவரவாடுமிழ்கடனஞ்சமதுண்டா
னெடுவாளைகள்குதிகொள்ளுயர்நெய்த்தானமெனீரே. ௪

நுகராரமொடேலம்மணிசெம்பொன்னுரையுந்திப்
பகராவருபுனல்காவிரிபரவிப்பணிந்தேத்தும்
நிகராமணலிடுதண்கரைநிகழ்வாய்நெய்த்தான
நகரானடியேத்தநமைநடலையடையாவே. ௫

விடையார்கொடியுடையவ்வணல்வீந்தார்வெளையெலும்பும்
உடையார்நறுமாலைச்சடையுடையாரவர்மேய
புடையேபுனல்பாயும்வயல்பொழில்சூழ்தனெய்த்தானம்
அடையாதவரென்றும்மமருலகம்மடையாரே. ௬

நிழலார்வயல்கமழ்சோலைகணிறைகின்றநெய்த்தானத்
தழலானவனனலங்கையிலேந்தியழகாய
கழலானடிநாளுங்கழலாதேவிடலின்றித்
தொழலாரவர்நாளுந்துயறின்றித்தொழுவாரே. ௭

அறையார்கடலிலங்கைக்கிறையணிசேர்கயிலாய
மிறையாரமுனெடுத்தானிருபதுதோளுறவூன்றி
நிறையார்புனனெய்த்தானனன்னிகழ்சேவடிபரவக்
கறையார்கதிர்வாளீந்தவர்கழலேத்துதல்கதியே. ௮

கோலம்முடிநெடுமாலொடுகொய்தாமரையானுஞ்
சீலம்மறிவரிதாயொளிதிகழ்வாயநெய்த்தானங்
காலம்பெறமலர்நீரவைதூவித்தொழுதேத்தும்
ஞாலம்புகழடியாருடலுறுநோய்நலியாவே. ௯

மத்தம்மலிசித்தத்திறைமதியில்லவர்சமணர்
புத்தரவர்சொன்னமொழிபொருளாநினையேன்மி
னித்தம்பயினிமலன்னுறைநெய்த்தானமதேத்துஞ்
சித்தம்முடையடியாருடல்செறுநோயடையாவே. ௧௦

தலமல்கியபுனற்காழியுட்டமிழ்ஞானசம்பந்தன்
நிலமல்கியபுகழான்மிகுத்தானவைநிகரில்
பலமல்கியபாடல்லிவைபத்தும்மிகவல்லார்
சிலமல்கியசெல்வன்னடிசேர்வர்சிவகதியே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதமோதிவெண்ணூல்பூண்டுவெள்ளையெருதேறிப்
பூதஞ்சூழப்பொலியவருவார்புலியினுரிதோலார்
நாதாவெனவுநக்காவெனவுநம்பாவெனநின்று
பாதந்தொழுவார்பாவந்தீர்ப்பார்பழனநகராரே.

கண்மேற்கண்ணுஞ்சடைமேற்பிறையுமுடையார்காலனைப்
புண்ணாறுதிரமெதிராறோடப்பொன்றப்புறந்தாளா [ப்
லெண்ணாதுதைத்தவெந்தைபெருமானிமவான்மகளோடும்
பண்ணார்களிவண்டறைபூஞ்சோலைப்பழனநகராரே. உ

பிறையும்புனலுஞ்சடைமேலுடையார்பறைபோல்விழிகட்
யுறையும்மயானமிடமாவுடையாருலகர்தலைமக [கே
னறையுமலர்கொண்டடியார்பரவியாடல்பாடல்செய்
பறையுஞ்சங்கும்பலியுமோவாப்பழனநகராரே. ந

உரமன்னுயிர்கோட்டலறுகூகையலறுமயானத்தி
லிரவிற்பூதம்பாடவாடியெழிலாரலர்மேலைப்
பிரமன்மலையினறவமேற்றபெம்மானெமையாளும்
பரமன்பகவன்பரமேச்சுரன்பழனநகராரே. ச

குலவெஞ்சிலையால்மதின்மூன்றெரித்தகொல்லேறுடைய
கலவமயிலுங்குயிலும்பயிலுங்கடல்போற்காவேரி [ண்ணல்
நலமஞ்சுடையநறுமாங்கனிகள்குதிகொண்டுதிருந்திப்
பலவின்கனிகள்திரைமுன்சேர்க்கும்பழனநகராரே. ௫

வீளைக்குரலும்விளிசங்கொலியும்விழவின்னொலியோவா
மூலத்தலைகொண்டடியாரேத்தப்பொடியாமதிலெய்தா
ரீளைப்படுகிலியார்தெங்கிற்குலையார்வாழையின்
பாளைக்கமுகின்பழம்வீழ்சோலைப்பழனநகராரே. ௬

பொய்யாமொழியார்முறையாலேத்திப்புகழ்வார்திருமேனி
செய்யார்கரியமிடற்றார்வெண்ணூல்சேர்ந்தவகலத்தார்
கையாடலினார்புனலால்மல்குசடைமேற்பிறையோடும்
பையாடரவமுடனேவைத்தார்பழனநகராரே. ௭

மஞ்சோங்குயரமுடையோன்மலையைமாறாயெடுத்தான்
ளஞ்சோடஞ்சுமாறுநான்குமடரவூன்றினார் [றோ
நஞ்சார்சுடலைப்பொடிநீறணிந்தநம்பான்வம்பரும்
பைந்தாமரைகள்கழனிசூழ்ந்தபழனநகராரே. ௮

கடியார்கொன்றைச்சுரும்பின்மாலைகமழ்புன்சடையார்வி
முடியாப்படிமூவடியாலுலகமுழுதுந்தாவிய [ண்
நெடியானீடாமறைமேலயனுந்தேடிக்காணாத
படியார்பொடியாடகலமுடையார்பழனநகராரே. ௯

கண்டான்கழுவாமுன்னேயோடிக்கலவைக்கஞ்சியை
யுண்டாங்கவர்களுரைக்குஞ்சிறுசொல்லோரார்பாட்ட
வண்டாமரையின்மலர்மேனறவமதுவாய்மிகவுண்டு
பண்டான்செழுமலண்டியாழ்செய்யும்பழனநகராரே. ௧௦

வெண்புரக்கோங்கி விரைநன்பார்க்கும் வேணுபுரத்தன்னை
ஒருக்கனிவைதிறலால்வல்ல ஞானசம்பந்தன்
பெருந்திவிபாடல்பத்து மொருமனமுணர்த்தை
வைத்துப்பொலிந்தவர்க்குத்துக்கமெல்லாந்தீர. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கொள்ளம்பூதூர் - ஓடஞ்செல்லப்பு.

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

கொட்டமேகமழுங்கொள்ளம்பூதூர்
நட்டமாடியநம்பனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௧

கோட்டகக்கழனிக்கொள்ளம்பூதூர்
நாட்டத்தாலுறைநம்பனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௨

குலையினார்தெங்குசூழ்கொள்ளம்பூதூர்
விலையிலாட்கொண்டவிகிர்தனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௩

குவளைகண்மலருங்கொள்ளம்பூதூர்
தவளநீறணிதலைவனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௪

கொன்றைபொன்சொரியுங்கொள்ளம்பூதூர்
நின்றபுன்சடையானையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௫

ஓடம்வந்தணையுங்கொள்ளம்பூதூ
ராடல்பேணியவழகனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே ௬

ஆறுவந்தணையுங்கொள்ளம்பூதூ
ரேறதாக்கொடியிறைவனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௭

குரக்கினம்பாயுங்கொள்ளம்பூதூ
ரரக்கனைச்செற்றவாதியையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௮

பருவராலுகளுங்கொள்ளம்பூதூ
ரிருவர்காண்பரியான்கழலுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௯

நீரகக்கழனிக்கொள்ளம்பூதூர்த்
தேரமண்செற்றசெல்வனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. க0

கொல்லைநற்சடையார்கொன்னம்பூதூர்
நன்றுகாழியுண்ஞானசம்பந்த
னின்றசொன்மாலைகொண்டேத்தவல்லார்போ
யென்றும்வானவரோடிருப்பாரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்-பண்-காந்தாரம்.

பவனமாய்ச்சோடையாய்நாவெழாப்பஞ்சுதோய்ச்சட்டவுண்
சிவனதாட்சிந்தியாப்பேதைமார்போலநீவெள்கினாயே [டு
கவனமாய்ப்பாய்வதோரேறுகந்தேறியகாளகண்ட
னவனதாரூர்தொழுதுய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே.

தந்தையார்போயினார்தாயரும்போயினார் தாமும்போவா
ர், கொந்தவேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார்பார்க்கின்றார்
கொண்டுபோவா, னெந்நாள்வாழ்வதற்கே மனம்வைத்தி
யாலேழைநெஞ்சே, யந்தணாரூர் தொழுதுய்யலா மையல்
கொண்டஞ்சனெஞ்சே. ௨

நிணங்குடர்தோணரம்பென்பு சேர்க்கைதானிலையதன்று
குணங்களார்க் கல்லது குற்றநீக்கா நெனக்குறுதியிலையே
வணங்குவார்வானவர் தானவர்வைகலு மனங்கொடுத்த
மணங்கொளாரூர்தொழுதுய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்

நீதியால்வாழ்கிலைநாள்செலாநின்றனநித்தனோய்கள்
வாதியாவாதலானாளுநாளின்பமேமருவினாயே
சாதியார்கின்னரர்தருமனும்வருணனேத்துமுக்க
ணாதியாரூர்தொழுதுய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே.

பிறவியால்வருவனகேடுளவாதலாற்பெரியவின்பத்
துறவியார்க்கல்லது துன்பநீங்காவெனத் தூங்கினேய
மறவலேமார்க்கமேகண்ணினீர்த்தீர்த்தநீர்மல்குசென்னி
யறவனாரூர்தொழுதுய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே.

செடிகளேயாக்கையைம் பாம்பின்வாய்த் தேரைவாய்ச்
சிறுபறவை,கடிகள்பூந்தேன் சுவைத்தின்புறலாமென்றுகரு
தினேய, முடிகளால்வானவர் முன்பணிந்தன்பரேயத்தொழு
க்க,வடிகளாரூர்தொழு துய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெ
ஞ்சே ௬

எறுமாலியானையேசிவிகையந்தளகமீச்சேர்ப்பிவட்டில்
மாறினாமுடன்பினோர்படுவதோர்நடலைக்குமயங்கினேய
மாறிலாவனமுலைமங்கையோர்பங்கினர்மறைவலத்த
வாறனாரூர்தொழுதுய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே.

என்பினார்கழிகிறைத்திறைநச்சி மஞ்சுவெரிச்சிறுநம்பி
ல்லம், புணபுலானுடுதோல்போர்த்துப் பொல்லாமையான்
முகடுகொண்டு, முன்பெலாமொன்பதுவாசலார்குரம்பையி
ண்மூழ்கிடாதே, யன்பனாரூர்தொழுதுய்யலா மையல்கொ
ண்டஞ்சனெஞ்சே. ௮

தந்தைதாய்தன்னுடன்றோன்றினார்புத்திரர்தாரமென்னும்
பந்தநீங்காதவர்க்குய்த்துபோக்கில்லெனப்பற்றினேய
வெந்தநீறுடியார்சோதியார்வேதகீத [சே.
ரெந்தையாரூர்தொழுதுய்யலாமையல் கொண்டஞ்சனெஞ்

நெடியமால்பிரமனுநீண்டுமண்ணிடந்தின்னந்தேடிக்கா
ணாப், படியனார்பவளம்போலுருவனார்பனிவளர்மலையாள்பா
க, வடிவனார்மதிபொதிசடையனார் மணியணிகண்டத்தெ
ண், ணடிகளாரூர்தொழுதுய்யலாமையல் கொண்டஞ்சனெ
ஞ்சே. ௧௦

பல்லிசைப்பகர்தவிபல்லிவைன்றயாழ்செய்புக்கையிழூர
னல்லவேனல்லவேனசொல்லியஞானசம்பந்தனுரை
செல்வம்போர்செறிபமிழலைமேயசெல்வரைவேயத்தபாடல்
சொல்லவேவல்லவர்தீதிலாதோர்கள்வையகத்தவரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவீழிமிழலை - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

வாசிதீரவே, காசுநல்குவீர்
மாசின்மிழலையீ, ரேசலில்லையே. ௧

இறைவராயினீர், மறைகொண்மிழலையீர்
கறைகொள்காசினை, முறைமைநல்குமே. ௨

செய்யமேனியீர், மெய்கொண்மிழலையீர்
பைகொளரவினீ, ருய்யநல்குமே. ௩

நீறுபூசினீ, ரேறதேறினீர்
கூறுமிழலையீர், பேறுமருளுமே. ௪

காமன்வேவவோர், தூமக்கண்ணினீர்
நாமமிழலையீர், சேமநல்குமே. ௫

பிணிகொள்சடையினீர், மணிகொண்மிடற்றினீ
ரணிகொண்மிழலையீர், பணிகொளருளுமே. ௬

மங்கைபங்கினீர், துங்கமிழலையீர்
கங்கைமுடியினீர், சங்கைதவிர்மினே ௭

அரக்கனெரிதர, விரக்கமெய்தினீர்
பரக்குமிழலையீர், கரக்கைதவிர்மினே. ௮

அயனுமாலுமாய், முயனுமுடிவினீ
ரியலும்பழையீர், புயனுமருளுமே ௯

பறிகொள்தலையினா, ரறிவதறிகிலார்
வெறிகொண்மிழலையீர், பிரிவதரியதே. ௧௦

காழிமாநகர், வாழிசம்பந்தன்
வீழிமிழலைமேற், றாழுமொழிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிக்கல் - பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானுலாவுமதிவந்துலவும்மதின்மாளிகை
தேனுலாவுமலர்ச்சோலைமல்குந்திகழ்சிக்கலுள்
வேனல் வேளைவிழச்செற்ற வெண்ணெய்ப் பெருமானடி
ஞானமாகநினைவார்வினையாயினநையுமே ௧

மடங்கொள்வாளை குதிகொள்ளு மணமலர்ப்பொய்கைசூழ்
இடங்கொள்மாமறையோரவர்மல்கியசிக்கலுள் [மேய
விடங்கொள் கண்டத்த வெண்ணெய்ப்பெருமானடிமேவி
யடைந்துவாழுமடியாரவரல்லலறுப்பாரே. ௨

நீலநெய்தனிலவிம்மலருஞ்சுனைநீடிய
சேலுமாலுங்கழனிவ்வளமல்கியசிக்கலுள் [ன்
வேலொண்கண்ணியினாளையோர்பாகன்வெண்ணெய்ப்பிரா
பாலவண்ணன்கழலேத்தநம்பாவம்மறையுமே. ௩

கந்தமுந்தக்கைதைபூத்துக்கமழ்ந்துசேரும்பொழிற்
செந்துவண்டின்னிசைபாடன்மல்குந்திகழ்சிக்கலுள்

வெந்தவெண்ணீற்றண்ணல் வெண்ணெய்ப்பிரான்விரையா
ர்கழல், சிந்தைசெய்வார் வினையாயின தேய்வது திண்ணம்.

மங்குறங்குமறையோர்கண்மாடத்தயலேமிகு
தெங்குதுங்கப்பொழில்செல்வமல்குந்திகழ்சிக்கலுள்
வெங்கண்வெள்ளேறுடையவெண்ணெய்ப்பிரானடிமேவ
வே, தங்குமேற்சாதந்திருநாளுந்தகையுமே. ௫

வண்டிரைத்துமதுவிம்மியமாமலர்ப்பொய்கைசூழ்
தெண்டிரைக்கொள்புனல்வந்தொழுகும்வயச்சிக்கலுள்
விண்டிரைத்தமலராற்றிகழ்வெண்ணெய்ப்பிரானடி
கண்டிரைத்துமனமேமதியாய்கதியாகவே. ௬

மூன்றுமாடம்மதின்மூன்றுடனேயெரியாய்விழத்
துன்னுவார்வெங்கணையொன்றுசெலுத்தியசோதியான்
செந்நெலாரும்வயற்சிக்கல்வெண்ணெய்ப்பெருமானடி
யுன்னிடீமனமேவினையாய்வினையோயவே. ௭

தெற்றலாகியதென்னிலங்கைக்கிறைவன்மலை
பற்றினான்முடிபத்தொடுதோள்கணெரியவே
செற்றதேவனஞ்சிக்கல்வெண்ணெய்ப்பெருமானடி
யுற்றுநீநினையாய்வினையாயினவோயவே. ௮

மாலினோடருமாமறைவல்லமுனிவனுங்
கோலினார்குறுக்கச்சிவன்சேவடிகோலியுஞ்
சீலந்தாமறியார்திகழ்சிக்கல்வெண்ணெய்ப்பிரான்
பாலுமன்மலர்தூவப்பறையுநம்பாவமே. ௯

பட்டைநற்றுவராடையினாரொடும்பாங்கிலாக்
கட்டமண்கழுக்கள்சொல்லினைக்கருதாதுநீர்

சிட்டன்சிக்கல்வெண்ணெய்ப்பெருமான்செழுமாமறைப்
பட்டன்சேவடியேபணிமின்பிணிபோகவே. ௧௦
கந்தமார்பொழிற்காழியுள்ஞானசம்பந்தனற்
செந்தண்பூம்பொழிற்சிக்கல்வெண்ணெய்ப்பெருமானடிச்
சந்தமாச்சொன்னசெந்தமிழ்வல்லவர்வானிடை
வெந்தநீறணியும்பெருமானடிமேவுவரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடனாகைக்காரோணம்-பண்-செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்

கூனற்றிங்கட்குறுவெங்கண்ணிகான்நடுவெண்ணிலா
வேனற்பூத்தமமாராங்கோதையோடும்விராவுஞ்சடை
வானநாடனமரர்பெருமாற்கிடமாவது
கானல்வேலிகழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே ௧
விலங்கலொன்றுசிலையாமதின்மூன்றுடன்வீட்டின
னிலங்குகண்டத்தெழிலாமைபூண்டாற்கிடமாவது
மலங்கியோங்கிவருவெண்டிரைமங்கியமால்கடற்
கலங்களோதங்கழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே. ௨
வெறிகொளாருங்கடற்கைதைநெய்தல்விரிபூம்பொழின்
முறிகொணுழன்மூடப்புன்னைமுல்லைமுகைவெண்மலர்
நறைகொள்கொன்றைநயந்தோங்குநாதற்கிடமாவது
கறைகளோதங்கழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே ௩
வண்டுபாடல்வளர்கொன்றைமாலைமதியோடுடன்
கொண்டகோலக்குளிர்கங்கைதங்குங்குருட்குஞ்சியு
ளுண்டுபோலுமெனவைத்துகந்தவொருவற்கிடங்
கண்டல்வேலிகழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே ௪

வார்கொள்கோலமுலைமங்கைநல்லார்மகிழ்ந்தேத்தவே
நீர்கொள்கோலச்சடைநெடுவெண்டிங்கணிகழ்வெய்தவே
போர்கொள்சூலப்படைபுல்குகையார்க்கிடமாவது
கார்கொளோதங்கழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே ௫

விடையதேறிவ்விடவரவசைத்தவிகிர்தரவர்
படைகொள்பூதம்பலபாடவாடும்பரமாயவ
விடைகொள்வேங்கையுரிதோலுடையார்க்கிடமாவது
கடைகொள்செல்வங்கழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே. ௬

பொய்துவாழ்வார்மனம்பாழ்படுக்கும்மவர்பூசனை
செய்துவாழ்வார்சிவன்சேவடிக்கேசெலுஞ்சிந்தையா
ரெய்துவாழ்வாரெழினக்கரெம்மாற்கிடமாவது
கைதல்வேலிகழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே. ௭

பத்திரட்டிதிரடோளுடையான்முடிபத்திற்
வத்திரட்டிவிரலாலடர்த்தார்க்கிடமாவது
மைத்திரட்டிவ்வருவெண்டிரைமல்கியவார்கடல்
கைத்திரட்டுங்கழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே. ௮

நல்லபோதினுறைவானுமாலுநடுக்கத்தினா
வல்லராவரெனநின்றபெம்மாற்கிடமாவது
மல்லலோங்கிவ்வருவெண்டிரைமல்கியமால்கடல்
கல்லலோதங்கழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே. ௯

உயர்ந்தபோதன்னுருவத்திழைவிட்டுழல்வார்களும்
பெயர்தமண்டையிடுபிண்டமாவுண்டுழல்வார்களுந்
நயந்துகாணாவகைநின்றநாதர்க்கிடமாவது
கயங்களோதங்கழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே. ௧௦

மல்குதண்பூம்புனல்வாழ்ந்தொழுகும்வயற்காழியா
னல்லகேள்வித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்லார்கண்முன்
வல்லவறேபுனைந்தேத்துங்காரோணத்துவண்டமிழ்
சொல்லுவார்க்குமிவைகேட்பவர்க்குந்துயரில்லையே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிராப்பள்ளி-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நன்றுடையானைத்தீயதில்லானைநரைவெள்ளே
றொன்றுடையானையுமையொருபாகமுடையானைச்
சென்றடையாத்திருவுடையானைச்சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானைக்கூறவென்னுள்ளங்குளிருமே. ௧

கைம்மகவேந்திக்கடுவனோடிக்கழைபாய்வான்
செம்முகமந்திகருவரையேறுஞ்சிராப்பள்ளி
வெம்முகவேழத்தீருரிபோர்த்தவிகிர்தா
பைம்முகநாகம்மதியுடன்வைத்தல்பழியன்றே. ௨

மந்தம்முழவம்மழலைத்தப்பவரைநீழற்
செந்தண்புனமுஞ்சுனையுஞ்சூழ்ந்தசிராப்பள்ளிச்
சந்தம்மலர்கள்சடைமேலுடையார்விடையூரு
மெந்தம்மடிகளடியார்க்கல்லலில்லையே. ௩

துறைமல்குசாரற்சுனைமல்குநீலத்திடைவைகிச்
சிறைமல்குவண்டுந்தும்பியும்பாடுஞ்சிராப்பள்ளிக்
கறைமல்குகண்டன்கனலெரியாடுங்கடவுளெம்
பிறைமல்குசென்னியுடையவனெங்கள்பெருமானே. ௪

கொலைவரையாதகொள்கையர்தங்கண்மதின்மூன்றுஞ்
சிலைவரையாகச்செற்றனரேனுஞ்சிராப்பள்ளித்
தலைவரைநாளுந்தலைவரல்லாமையுரைப்பீர்கா
ணிலைவரைநீலமுண்டதும்வெள்ளைநிறமாமே ௫

வெய்யதண்சாரல்விரிதறவேங்கைத்தண்போது
செய்யபொன்சேருஞ்சிராப்பள்ளிமேவியசெல்வனார்
தையலோர்பாகமகிழ்வர்நஞ்சுண்பர்தலையோட்டி
லையமுங்கொள்வாரிவர்செய்கையறிவாரே. ௬

வேயுயர்சாரற்கருவிரலூகம்விளையாடுஞ்
சேயுயர்கோயிற்சிராப்பள்ளிமேவியசெல்வனார்
பேயுயர்கொள்ளிகைவிளக்காகப்பெருமானார்
தீயுகந்தாடறிருக்குறிப்பாயிற்றாகாதே. ௭

மலைமல்குதோளான்வலிகெடவூன்றிமலரோன்றன்
றலைகலனாகப்பலிதிரிந்துண்பாபழியோரார்
சொலவலவேதஞ்சொலவலகீதஞ்சொல்லுங்காற்
சிலவலபோலுஞ்சிராப்பள்ளிச்சேடர்செய்கையே, ௮

அரப்பள்ளியானுமலருறைவானுமறியாமைக்
கரப்புள்ளிநாடிக்கண்டிலரேனுங்கல்சூழ்ந்த
சிறப்புள்ளிமேயவார்சடைச்செல்வர்மனைதோறு
மிரப்புள்ளீரும்மையேதிலர்கண்டாலிகழாரே. ௯

நாணாதுடைநீத்தோர்களுங்கஞ்சிநாட்காலே
யூணைப்பகலுண்டோதுவோர்களுமுரைக்குஞ்சொற்
பேணாதுருசீர்பெருதுமென்பீரெம்பெருமானார்
சேணார்கோயில்சிராப்பள்ளிசென்றுசேர்மினே. ௧௦

தேனையம்பாடுஞ்சிராப்பள்ளியானைத்திசைசூழ்ந்த
கானல்சங்கேறுங்கழுமலவூரிற்கவுணியன்
ஞானசம்பந்தனலமிகுபாடலிவைவல்லார்
வானசம்பந்தத்தவரொடுமன்னிவாழ்வாரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய் திருநீற்றுப்பதிகம்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறு துதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன் றிருவாலவாயான்றிருநீறே. ௧

வேதத்திலுள்ளதுநீறு வெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறு புன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
வோதத்தகுவதுநீறு வுண்மையிலுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயல்சூழ்ந்த திருவாலவாயான்றிருநீறே. ௨

முத்திதருவதுநீறு முனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறு தக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திதருவதுநீறு பரவவினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறு திருவாலவாயான்றிருநீறே. ௩

காணவினியதுநீறு கவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறு மதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறு திருவாலவாயான்றிருநீறே. ௪

பூசவினியதுநீறு புண்ணியமாவதுநீறு
பேசவினியதுநீறு பெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லா
மாசைகொடுப்பதுநீறு வந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறு திருவாலவாயான்றிருநீறே. ௫

அருத்தமாவதுநீறு வவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறு வானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறு புண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைசூழ்ந்த திருவாலவாயான்றிருநீறே, ௬

எயிலதுவட்டதுநீறு விருமைக்குமுள்ளதுநீறு
பயிலப்படுவதுநீறு பாக்கியமாவதுநீறு
துயிலைத்தடுப்பதுநீறு சுத்தமதாவதுநீறு
வயிலைப்பொலிதருசூலத் தாலவாயான்றிருநீறே. ௭

இராவணன்மேலதுநீறு வெண்ணத்தகுவதுநீறு
பராவணமாவதுநீறு பாவமறுப்பதுநீறு
தராவணமாவதுநீறு தத்துவமாவதுநீறு
வராவணங்குந்திருமேனி யாலவாயான்றிருநீறே ௮

மாலொடயனறியாத வண்ணமுமுள்ளதுநீறு
மேலுறைதேவர்கடங்கண் மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
தேலவுடம்பிடர்தீர்க்கு மின்பந்தருவதுநீறு
வாலமுதுண்டமிடற்றெம் மாலவாயான்றிருநீறே. ௯

குண்டிகைக்கையர்களோடு சாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப்பிப்பதுநீறு கருதவினியதுநீறு
வெண்டிசைப்பட்டபொருளா ரேத்துந்தகையதுநீறு
வண்டத்தவர்பணிந்தேத்து மாலமாயான்றிருநீறே. ௧௦

ஆற்றலடல்விடையேறு மாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவு பூசுரன்ஞானசம்பந்தன்
றேற்றித்தென்னனுடலுற்ற தீப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும் வல்லவர்நல்லவர்தாமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலவாய்-திருவிராகம்-பண்-கௌசிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீடலாலவாயிலாய்விழுமியார்கணின்கழற்
பாடலாலவாயிலாய்பரவநின்றபண்பனே
காடலாலவாயிலாய்கபாலிநீள்கடிம்மதிற்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே. ௧

பட்டிலசந்தவல்குலாள்பாவையாளோர்பாகமா
வொட்டிசைந்ததன்றியும்முச்சியாளொருத்தியா
கொட்டிசைந்தவாடலாய்கூடலாலவாயிலா
யெட்டிசைந்தமூர்த்தியாயிருந்தவாறிதெனனையே. ௨

குற்றநீகுணங்கணீகூடலாலவாயிலாய்
சுற்றநீபிரானுநீதொடர்ந்திலங்குஞ்சோதிநீ
கற்றநூற்கருத்துநீயருத்தமின்பமென்றிவை
முற்றுநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முகம்மனே ௩

முதிருநீர்ச்சடைமுடிமுதல்வநீமுழங்கழ
லதிரவீசியாடுவாயழகனீபுயங்கனீ
மதுரநீமணாளநீமதுரையாலவாயிலாய்
சதுரநீசதுமுகன்கபாலமேந்துசம்புவே. ௪

கோலமாயநீண்மதிற்கூடலாலவாயிலாய்
பாலனாயதொண்டுசெய்துபண்டுமின்றுமுன்னையே

நீலமாயகண்டனேநின்னையன்றிநித்தலுஞ்
சீலமாயசிந்தையிற்றேர்வதில்லைதேவரே. ௫

பொன்றயங்கிலங்கொளிநலங்குளிர்ந்தபுன்சடை
பின்றயங்கவாடுவாய்பிஞ்ஞகாபிறப்பிலீ
கொன்றையம்முடியினாய்கூடலாலவாயிலாய்
நின்றயங்கியாடலேநினைப்பதென்னியமமே. ௬

ஆதியந்தமாயினாயாலவாயிலண்ணலே
சோதியந்தமாயினாய்சோதியுள்ளோர்சோதியாய்
கீதம்வந்தவாய்மையாற்கிளர்தருக்கினார்க்கலா
லோதிவந்தவாழ்மையாலுணர்ந்துரைக்கலாகுமே. ௭

கறையிலங்குகண்டனேகருத்திலாக்கருங்கடற்
றுறையிலங்கைமன்னனைத்தோளடரவூன்றினாய்
மறையிலங்குபாடலாய்மதுரையாலவாயிலாய்
நிறையிலங்குநெஞ்சினானினைப்பதேநியமமே. ௮

தாவணவ்விடையினாய்தலைமையாகநாடொறும்
கோவணவ்வுடையினாய்கூடலாலவாயிலாய்
தீவணம்மலர்மிசைத்திசைமுகனுமாலுநின்
றூவணமளக்கிலாந்துளக்கமெய்துவார்களே. ௯

தேற்றமிவ்வினைத்தொழிற்றேரருஞ்சமணரும்
போற்றிசைத்துநின்கழற்புகழ்ந்துபுண்ணியங்கொளார்
கூற்றுதைத்ததாளினாய்கூடலாலவாயிலாய்
நாற்றிசைக்குமூர்த்தியாகுநின்றதென்னநன்மையே. ௧௦

போயநீர்வளங்கொளும்பொருபுனற்புகலியான்
பாயகேள்விஞானசம்பந்தனல்லபண்பினா

லாயசொல்லின்மாலைகொண்டாலவாயிலண்ணலைத்
தீயதீரவென்னுவார்கள்சிந்தையாயதேவரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லூர்ப்பெருமணம்-பண்-அந்தாளிகுறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லூர்ப்பெருமணம்வேண்டாகழுமலம்
பல்லூர்ப்பெருமணம்பாட்டுமெய்யாய்த்தில்
சொல்லூர்பெருமணஞ்சூடலரேதொண்டர்
நல்லூர்பெருமணமேயநம்பானே க

தருமணலோதஞ்சேர்தண்டகனித்திலம்
பருமணலாக்கொண்டுபாவைநல்லார்கள்
வருமணங்கூட்டிமணஞ்செயுநல்லூர்ப்
பெருமணத்தான்பெண்ணோர்பாகங்கொண்டானே. உ

அன்புறுசிந்தையராகியடியவர்
நன்புறுநல்லூர்ப்பெருமணமேவிநின்
றின்புறுமெந்தையிணையடியேத்துவார்
துன்புறுவாரல்லர்தொண்டுசெய்வாரே. ங

வல்லியந்தோலுடையார்ப்பதுபோர்ப்பது
கொல்லியல்வேழத்துரிவிரிகோவணம்
நல்லியலார்தொழுநல்லூர்ப்பெருமணம்
புல்லியவாழ்க்கையெம்புண்ணியனார்க்கே. ச

ஏறுகந்தீர்கொட்டெரியாடிவெண்
ணீறுகந்தீர்நிரையார்விரிதேன்கொன்றை
நாறுகந்தீர்திருநல்லூர்ப்பெருமணம்
வேறுகந்தீருமைகூறுகந்தீரே. ரு

இட்டப்பட்டார்க்கெளியான்செங்கண்வேட்டுவப்
பட்டங்கட்டுஞ்சென்னியான்பதியாவது
நட்டக்கொட்டாட்டறாநல்லூர்ப்பெருமணத்
திட்டப்பட்டாரொத்தீரெம்பிரானிரே ௬

மேகத்தகண்டனெண்டோளன்வெண்ணீற்றுமை
பாகத்தன்பாய்புலித்தோலொடுபத்தித்த
நாகத்தநல்லூர்ப்பெருமணத்தானல்ல
போகத்தன்யோகத்தையேபுரிந்தானே ௭

தக்கிருந்தீரன்றுதாளாலரக்கனை
யுக்கிருக்கத்தகவயர்வரைக்கீழிட்டு
நக்கிருந்தீரின்றுநல்லூர்ப்பெருமணம்
புக்கிருந்தீரெம்மைப்போக்கருளீரே. ௮

ஏலுந்தண்டாமரையானுமியல்பிடை
மாலுந்தம்மாண்பறிகின்றிலர்மாமறை
நாலுந்தம்பாட்டென்பர்நல்லூர்ப்பெருமணம்
போலுந்தங்கோயில்புரிசடையார்க்கே ௯

ஆதரமணொடுசாக்கியர்தாஞ்சொல்லும்
பேதமைகேட்டுப்பிணக்குறுவீர்வம்மின்
நாதனைநல்லூர்ப்பெருமணமேவிய
வேதன்றாடொழவீடெளிதாமே ௧௦

நறும்பொழிற்காழியுண்ஞானசம்பந்தன்
பெறும்பதநல்லூர்ப்பெருமணத்தானை
யுறும்பொருளாற்சொன்னவொண்டமிழ்வல்லார்க்
கறும்பழிபாவமவலமிலரே ௧௧

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

உ

சிவமயம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சரித்திரம்.

திருமுனைப்பாடிநாட்டிலே திருவாமூரில் வேளாளகுலத்தினராகிய புகழனாருக்கு அவர்மனைவி மாதினியார் வயிற்றில் திலகவதியார் பிறந்தபின் மருணீக்கியா ரென்ற திருநாமத்தோடு நாயனார்பிறந்து கலைபயின்று வளருநாளில், திலகவதியாருக்குப் பன்னிரண்டு வயதுசெல்ல, சோழராஜனிடத்தில் சேனாதிபதியாகிய கலிப்பகைநாயனாருக்கு விவாகஞ்செய்யும்பொருட்டுச் சிலமுதியோர்வந்து திலகவதியாரைக்கொடுக்கும்படியே, புகழனார் சம்மதித்தனர் கலிப்பகையாரும் விவாகத்திற் கெத்தனமாயிருக்கையில், அரசனேவ கலிப்பகையார் சேனையுடன், வடதேசப்பகைமன்னருடன் போருக்குச் சென்று நெடுநாள் போர்செய்துக்கொண்டிருந்தனர் அவராவ்விதமிருக்க புகழனார் சுவர்க்கஞ்சேர்ந்தனர் புருடனைப்பிரிந்துவாழ மனமொவ்வாது மாதினியாருமிறந்தனர் மக்களிருவருமளவிலாத் துயரடைந்து. பின்பு பெற்றோருக்குச் செய்யவேண்டிய கடனை மருணீக்கியார் செய்தனர்.

போர் விளைத்துக்கொண்டிருந்த கலிப்பகையாரும் வீரசுவர்க்கமெய்தினர் இதனை திலகவதியார் கேள்வியுற்று அவருக்கென்னைக் கொடுப்பதாயென்தந்தை வாக்களித்திருந்ததால் எனதுயிரை யவருடன் சேர்ப்பேனென்று துணிய, மருணீக்கியார் தான்முந்தி உயிர்விடுவதாய்ப்புலம்ப வதனைக்கண்டத் திலகவதியார் தம்பியிடத்துள்ள வன்பாலுயிர்தாங்கி தவமுள்ளவராயிருந்தனர்.

[illegible]

சுவாமியினது திருக்குளத் திருப்படிகளிலே மோதும்படியுண்
த்திடுவிட்ட "கூற்றாயினவாறு விலக்கிலீர்" என்னுந்திரு
ப்பதிகமோதினார் உடனே வியாதிநீங்க அவரது திருவ
லேவிலேத் தானத்துபாச முற்றிருக்கும்போது ? திருப்ப
திகமோதினமையால் "நாவுக்கரசென் னுங்கும் பெயரு
ண்டாகுக" வென்று அசரீரி வாக்குச் சொல்லியது, அ
வைத்துக்கேட்டுவிட்டுத் தன்னுடைய நெடுவின்னைத்தீர்த்தருளி
ருபாதியவாகளும் முஷ்கரப்பணியுமுடைய ராயினர்

இவரைப் பாடலிபுத்திர விருத்திற சமணர்கள் அறிந்து
அரசனிடஞ்சென்று தருமசேனரது தமக்கை, சடையனா
சாபத்தி விருப்பதாற் சூலைக்குமேபாய்ச் சேர்ந்தனர், இ
லேயோரைற்றதை யுந்து வஞ்சமைவக்கிர முகவியக்கு நீ
விட்டு வென்றும் பாசாங்குசெய்து, தங்கையிடமேபாய்
கடுக்கசன் சென்றார்கள் அரசன் கோபங்கொண்டு, தரு
மசேனரை யழைத்துவருக மந்திரிகளுக் குத்திரவிட்
டான் அவர்களவ்வேடிப்போயழைக்க, சமணர் "நாமார்க்கு
க் குடியல்லோம்" என்னுந் திருத்தாண்டகம்பாடி, மந்திரி
களையுமாவுமலர் பிரசாதிக்க, அவர்களுடன் சென்றார்
அரசனெதுவும், சமணரது நீதனைப்படி சுண்ணாம்பு
காளவாயிலிட்டான் அவனும் "மாசில்வீணையு மாலைமதி
ய" மென்னும் பதிகமோதி, அவ்வழைத் தீயவிஷத்தை
கொண்டருளார், பெப்பின்ன திருந்து, வேழ்மான் சமர்
கள், அவனையக் கொல்வதற்காக, சமணர் ஒவரமுருக்கை
ஊட்டி பிரசத்து, மீண்டும் பாலுடன் விடங்கலந்துண்ண
க்கவைதமுண்டனர் பின்பு, கொல்லும்படி யானையை

துண்ட, "சுண்ணவெண் சந்தனச்சாந்து" வென்னும்பதி
கமோத, யானை நாயனாரைவணங்கிப் பாகரையுஞ்சூழ்ந்திரு
ந்த சமணர்களையும் கொன்றுசென்றது அப்பாற், கொலை
ஞரைக்கொண்டு கற்றூணிற் பிணித்து நடுக்கடலில் வீழ்த்
தினார்கள் நாயனார் சுவாமியைத் தியானித்து "சொற்று
ணைவேதிய" னென்னும் பதிகமோத, கட்டுக ளவிழ்ந் தக்
றூணே தெப்பமாக, வதின்மேலிருந்து பதிகமுற்றுமோதி
கெடிலநதிக்கரை சேர்ந்து திருப்பா திருப்புலியூர் முதலிய
ஸ்தலங்களைத் தரிசித்து திருவதிகை வீரட்டானத்தைச்
சேர்ந்து திருத்தொண்டு புரிந்துவந்தனர் நாயனார் உண்மை
யைப் பல்லவராசனறிந்து, சமணரது மடமாலய முதலிய
வற்றை யிடிப்பித்துச் சைவனாகி, குணதரவீச்சரமென்னு
மொரு சிவாலயமு மேற்படுத்தினான்.

பின்பு நாயனார் திருத்தூங்கானைமாடத்துக் கெழுந்த
ருளி சுவாமியைத்தரிசித்து, ஐயனே சமணசமயத்திலிருந்
த விவ்வுடலைத் தாங்கவருவருக்கின்ற னாகலின் தேவரீ
ருடைய முத்திரையை யடியேற்குத் தரித்தருளவேண்டு
மென்று பதிகமோதப் பரமசிவன் றிருவருளாலொருபூதம்
வந்து சூலத்துடன் விடையிலச்சினையைத் தமதுதோள்க
ளிற்றரிக்க மகிழ்ந்து சீர்காழிக் கெழுந்தருள, திருஞானச
ம்பந்தமூர்த்தி நாயனா ரெதிர்கொளக்கண்டு வணங்கி, அடி
யேனென்றெழுந்து சுவாமியைத் தரிசித்து, திருச்சத்திமு
ற்றத்தில் சுவாமியைப்பணிந்து, கூற்றுவன்வருமுன்னமடி
யேன்முடியிற் றிருவடிசூட்டல் வேண்டுமென்று பதிக
மோத திருநல்லூருக்கு வாவென்று சுவாமியருள, அவ்வித
மேசென்று ஆலயத்திற் சாஷ்டாங்கமாகப் பணியும்போது
சுவாமி திருவடிசூட்ட தாண்டகமோதித் தொழுது, மற்ற

ஸ்தலங்களையுந்தரிசித்து, திங்களூரைச்சார்ந்து, அப்பூதியடிகணாயனாருக்குத் தம்மிடத்துள்ள வன்பைமகிழ்ந் தவர் மாளிகையிலமுதுகொள்ளச் சம்மதித்தனர் அவரது மனைவியார் மூத்த திருநாவுக்கரசென்னும் புத்திரனை யிலைகொணரவனுப்ப, அவன்போய் இலைகொணர்ந்து தாயிடந் தந்துயிர்நீங்கினன், பெற்றோர்கண்டு விஷந்தீண்டிற் றென்று குறிப்பாலறிந்து, இறந்தமகனைமறைத்து நாயனாருக் கமுதுபடைக்க முயற்சிக்கும்போது, புத்திரசோகத்தை நாயனாரறிந்து பதிகமோதிப் பிழைக்கச்செய்து, அப்பூதியடிகளுட னமுதுகொண்டு, திருவாலூர்முதலிய ஸ்தலங்களைத்தரிசித்து திருப்புகலூருக் கெழுந்தருளுகையில் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் எதிர்கொள்ள அவரை வணங்கி சுவாமியைதரிசித்து முருகநாயனார் திருமடத்திற் றங்கியிருந்தனர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவாரூருக்குச்சென்று மீண்டுந் திருப்புகலூருக்கு வந்தனர்.

அப்பாலிருவருந் திருவீழிமிழலைக்குச்சென்று பரமசிவன்றந்த படிக்காசாற் பஞ்சத்தைநீக்கி, திருமறைக்காட்டையணுகி வேதம்பூசித்து மூடிப்போனகதவைத் திறப்பித்து சம்பந்தமூர்த்தியாரை விட்டுப்பிரிந்து, வடதலியெண்ணு மாலயத்திற்குச்சென்று சிவலிங்கப்பெருமானை சமணர்கள் மறைத்திருத்தலைக்கண்டு, அரசனைக்கொண்டு நிவர்த்தித்து, திருப்பைஞ்ஞீலியை நோக்கிச் செல்லுமார்க்கத்திலே நாயனார்ப் பசியால வருந்திவருவதையறிந்து சிவபெருமானொரு சோலையையும் குளத்தையு முண்டாக்கி பிராமணவுருவத்தோடு பொதிச்சோறு வைத்துக்கொண் டிருந்து நாயனாருக்குக்கொடுக்க, வதனையுண்டு குளத்தில் ஜலமருந்தி களைநீங்கிச்சென்றார் சுவாமியு மவருடன் சென்று திருப்பைஞ்ஞீலியைச் சமீபித்தவுடன் மறைந்தருளினார்.

நாயனூராதுகண்டு திருவருளேவியந்து ஆலயஞ்சென்று தரி
சித்து சோழநாட்டைக் கடந்து நடுநாட்டிலுள்ள ஸ்தலங்க
ளைத்தரிசித்து திருக்காளத்திக் கெழுந்தருளினூர்.

அங்குசுவாமியைத் தரிசிக்கும்போதுதோன்றிய குறி
ப்பால் ஸ்ரீகயிலாயபதியைத் தரிசிக்கவிரும்பி, காசியைய
டைந்து விஸ்வநாதனைத் தரிசித்துப் பரிஜனங்களை நிறுத்
தி, ஆகாரமின்றித் தனியே காடுமலை கடந்து பாலைவனத்
திற் போகும்போது அக்கினிவெப்பத்தாற் கால் பாட்டள
வுந்தேய, கைகளை யூன்றிச்செல்ல மணிக்கட்டளவுந்தேய
மார்பினூலுந்திச்சென்று மார்புந் தேயவே, புரண்டுபுரண்டு
சென்று சக்தியில்லாதோய்ந்து பிரக்ஞைஞதப்பியிருந்தன
ர், பரமசிவன் திருவுளமிரங்கி பிராமண முனிவராகவந்து
இவ்விதம் வருந்திவருவானேனென்றுவினவ கயிலாய தரி
சனத்திற் கென்றனாக்கக் கேட்டு, மனிதர் தரிசிக்கக்கூடு
மோவென, எவ்விதமும் கயிலாயதரிசனஞ் செய்தாலன்றி
மீளே னென்றனர் பரமசிவ னவ்வுறுதியை யறிந்து மறைந்
து நாவுக்கரசே யெழுந்திருமென் றசரீரிவாக்கருள, உட
னேநாயனூர் திரேகம்பழுதின்றி விளங்கக்கண் டுணர்ச்சி
பெற்று, ஆண்டவனே அடியேனுக்கு ஸ்ரீகயிலாயதரிசன
ம் கடாட்சித்தருளல்வேண்டுமென துதிசெய்தனர் சுவாமி
நூதனமாயுண்டாக்கிய குளத்தைக்காட்டி, அதில்மூழ்கி தி
ருவையாற்றில் வந்து கயிலாயதரிசனம் காணக்கடவையெ
ன்று மீண்டுமசரீரிவாக்கருள அவ்வாறேமூழ்கி திருவையா
ற்று தீர்த்தக்கரையிலெழுந்து சந்நிதிக்குச்சென்று பார்வதி
சமேதராய் கணங்கள்முனிவர்கள் தேவர்கள்புடைசூழக் க
யிலாயதரிசனங்கண்டு பதிகங்களோதினூர்.

பின்பு, கயிலாயத்தோற்றமாகி ஆலயமாயிருக்கக்கண்டு தெரிசனங்கொண்டு ஒருவாறுதெளிந்து திருப்பூந்துருத்திக்குச்சென்று மடமொன்றேற்படுத்தி அதிலிருந்துவரும்போது திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியார் வரவுதெரிந்தெதிர்சென்று அவரெழுந்தருளுஞ் சிவிகையைத் தமது தோள்கொடுத்துத் தாங்கிவந்தார் திருப்பூந்துருத்திக்கு சமீபித்தவுடன் அப்பரெங்குற்றாரென சம்பந்தமூர்த்தியார் வினவ அடியேன் தேவரீரைத் தாங்கிவரும் பெருவாழ்வைப்பெற் றிங்குற்றேனென்று, அப்பரருளினர், உடனே சம்பந்தர் சிவிகையைவிட்டிழிந்து பணிய அதற்கு முன்னமே அப்பர்பணிந்ததை அடியார்கள்கண்டு இருவரையும் பணிந்துமகிழ்ந்தார்கள். பிறகிருவரு மாலயஞ்சென்று சுவாமியைத்தரிசித்து மடத்திலெழுந்தருளியிருக்கையில், சம்பந்தமூர்த்தியார் தாம்மதுரைக்குச் சென்றதுஞ் சமணரைவென்றதும் பாண்டியன் கூன்நிமிர்த்ததுஞ்சொல்லி யருளினர் அப்பர் தொண்டைநாட்டிற்குத் தாஞ்சென்றது மங்குள்ள ஸ்தலங்களைத் தரிசித்ததுஞ் சொல்லினர் பிறகு அப்பர் மதுரைக்குச்சென்று சொக்கநாதரைத் தரிசித்துப் பாண்டிநாட்டிலுள்ள ஸ்தலங்களையெல்லாந்தரிசித்து திருப்புகலூரிற் சேர்ந்து உழவாரப்பணி செய்துகொண்டிருக்குங்காலையில் செதுக்குமிடமெல்லாம் பொன்னுநவரத்தினங்களு முண்டாகும்படி பரமசிவன்செய்தருள, அவைகளை யோடுகளைப்போல நினைத்துப் பொய்கையில் வெறிந்துவிட்டார் பின்னுமவரைமயக்கும்படி அரம்பாஸ்திரிகளை யனுப்ப; அவர்கள் வந்து [illegible] செய்ய, உம்மாலிங்கு குறையுடையேனல்லேனென்று தாண்டகமோதினர் தம்மாலியலாதென்று திரும்பினார்கள் கடைசியாக எண்ணுகேனென்சொல்லி யெண்ணுகேனென்னுந் தாண்டகமோதி பரமசிவன் திருவடியடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திரு அதிகை வீரட்டானம்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலீர்கொடுமை பலசெய்தன
நானறியேன், ஏற்றாயடிக்கேயிரவும்பகலும் பிரியாதுவண
ங்குவனெப்பொழுதுந், தோற்றாதென்வயிற்றி னகம்படி
யே குடரோடுதுடக்கிமுடக்கியிட, ஆற்றேனடியேனதி
கைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்மானே. க

நெஞ்சமுமக்கே யிடமாகவைத்தே னினையாதொரு
போதுமிருந்தறியேன், வஞ்சமிதுவொப்பதுகண்டறியே
ன் வயிற்றோடுதுடக்கிமுடக்கியிட, நஞ்சாகிவந்தென்னை
நலிவதனை நணுகாமற்றுரந்துகரந்துமிடீர், அஞ்சேலுமென்
னீரதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்மானே. உ

பணிந்தாரனபாவங்கள்பற்றவல்லீர் படுவெண்டலை
யிற்பலிகொண்டுழல்வீர், துணிந்தேயுமக்காட் செய்துவாழ
லுற்றாற் சுடுகின்றது சூலைதவிர்த்தருளீர், பிணிந்தார்பொடி
கொண்டுமெய்பூசவல்லீர்பெற்றமேற்றுகந்தீர் சுற்றுவெ
ண்டலைகொண், டணிந்தீரடிகேளதிகைக்கெடில வீரட்டா
னத்துறையம்மானே. ௩

முன்னம்மடியேனறியாமையினான் முனிந்தென்னைந
லிந்துமுடக்கியிடப், பின்னையடியே னுமக்காளாய்ப்பட்டே
ன்சுடுகின்றது சூலைதவிர்த்தருளீர் தன்னையடைந்தார் வி
னைதீர்ப்பதன்றோ தலையாயவர் தங்கடனாவதுதா, னன்ன
டையாரதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்மானே, ௪

காத்தாள்பவர் காவலிகழ்ந்தமையாற் கலாநின்றவர் கண்டுகொளென்றுசொலி, நீத்தாய்கயம்புக நூக்கியிடநிலைக்கொள்ளும்வழித்துறை யொன்றறியேன் வார்த்தையிதுவொப்பதுகேட்டறியேன் வயிற்றொடு தொடக்கிமுடக்கியிட, வார்த்தார்புனலாரதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்மானே. ரு

சலம்பூவொடு தூபமறந்தறியேன் றமிழோடிசைபாடன்மறந்தறியே, னலந்தீங்கிலுமுன்னைமறந்தறியே னுன்னாமமென்னாவின்மறந்தறியே னுலந்தார்தலையிற்பலிகொண்டுழல்வாயுடலுள்ளுறு சூலைதவிர்த்தருளா, யலந்தேனடியே னதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்மானே, சு

உயர்ந்தேன்மனைவாழ்க்கையு மொண்பொருளுமொருவர்தலைகாவலியாமையினால், வயந்தேயுமக் காட்செய்துவாழலுற்றால்வலிக் கின்றதுசூலைதவிர்த்தருளீர், பயந்தேயென்வயிற்றினகம்படியேபறித்துப் புரட்டியறுத்தீர்த்திட்டநா, னயர்ந்தேனடியே னதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்மானே எ

வலித்தேன் மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன் வஞ்சமனமொன்றுமிலாமையினாற், சலித்தாலொருவர் துணையாருமிலை சங்கவொண்குழைக்காதுடையெம்பெருமான், கலித்தேயென்வயிற்றினகம்படியே கலக்கிட்டுக் கவர்ந்துதின்ன அலுத்தேனடியேனதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்மானே. அ

பொன்போலமிளிர்வதோர் மேனியினீர் புரிபுன்சடையீர்மெலியுமிறையீர், துன்பேகவலைபிணியென் றிவற்றைநணுகாமற்றுரந்துகரந்துமிடீர் என்போலிகளும், மையினித்

தெளியாரடியார் படுவதிதுவேயாகி, லன்பேயமையு மதி
கைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே. சு

போர்த்தாயங் கோரானையினை னீருரிதோல் புறங்கா
டரங்காடமாடவல்லா, யார்த்தாரரக்கன் றனைமால்வரைக்கீ
ழடர்த்திட்டருள்செய்வதுகருதாய், வேர்த்தும்புரண்டும்வி
ழுந்துமெழுந்தாலென்வேதனையான்விலக்கியிடா, யார்த்தா
ர்புனல்சூழதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடைகிலேனடிநாயேன்வேண்டியக்காலியாதொன்று
மிடைகிலேனமணர்கள்தமரவுறைகேட்டலமலந்தேன்
றொடர்கின்றேனுன்னுடையதூமலர்சேவடிகாண்பா
னடைகின்றேனையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே, க

செம்பவளத்திருவுருவர்திகழ்சோதிக்குழைக்காதர்
கொம்பமருங்கொடிமருங்கிற்கோல்வளையாளொருபாகர்
வம்பவிழுமலர்க்கொன்றைவளர்சடைமேல்வைத்துகந்த
அம்பவளனையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே, உ

நணியானேசேயானேநம்பானேசெம்பொன்னின்
றுணியானேதோலானேசுண்ணவெண்ணீற்றானே
மணியானேவானவர்க்குமருந்தாகப்பிணிதீர்க்கும்
அணியானேயையாறறகாளாய்நானுய்ந்தேனே, ங

ஊழித்தீயாய்நின்றாயாள்குவாருள்ளத்தாய்
ராழித்தீயாய்நின்றாய்வாழ்த்துவார்வாயானே

பாழித்தீயாய்நின்றாய்படர்சடைமேற்பனிமதிய
மாழித்தீயையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ௪

சடையானேசடையிடையேதவழுந்தண்மதியானே
விடையானேவிடையேறிப்புரமெறித்தவித்தகனே
யடையானேயுடைதலைகொண்டூரான்பலிக்குழலு
மடையானையையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ௫

நீரானேதீயானேநெதியானேகதியானே
யூரானேயுலகானேயுடலானேயுயிரானே
பேரானேபிறைசூடிபிணிதீர்க்கும்பெருமானென்
றாராதவையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ௬

கண்ணானாய்மணியானாய்கருத்தானாய்அருத்தனா
யெண்ணானாயெழுத்தானாயெழுத்தினுக்கோரியல்பானாய்
விண்ணானாய்விண்ணிடையேபுரமெரித்தவேதியனே
யண்ணனையையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ௭

மின்னானாயுருவானாய்வேதத்தின்பொருளானாய்
பொன்னானாய்மணியானாய்பொருகடல்வாய்முத்தானாய்
நின்னானாரிருவர்க்குங்காண்பரியநிமிர்சோதீ
யன்னானையையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ௮

முத்திசையும்புயற்பொன்னிமொய்பவளங்கொழித்துந்தப்
பத்தர்பலர்நீர்மூழ்கிப்பலகாலும்பணிந்தேத்த
வெத்திசையும்வானவர்களெம்பெருமானெனவிறைஞ்சும்
அத்திசையாமையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ௯

கருவரைசூழ்கடலிலங்கைக்கோமானைக்கருத்தழியத்
திருவிரலாலுதகாரணஞ்செய்துகந்தசிவமூர்த்தி

பெருவரைசூழ்வையகத்தார்பேர்நந்தியென்றேத்தும்
அருவரைசூழையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதர்ப்பிறைக்கண்ணியானைமலையான்மகளொடும்பாடிப்
போதொடுநீர்சுமந்தேத்திப்புகுவாரவர்பின்புகுவேன்
யாதுஞ்சுவடுபடாமலையாறடைகின்றபோது
காதன்மடப்பிடியோடுங்களிறுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௧

போழிளங்கண்ணியினானைப்பூந்துகிலாளொடும்பாடி
வாழியப்போற்றியென்றேத்திவட்டமிட்டாடாவருவேன்
ஆழிவலவனின்றேத்துமையாறடைகின்றபோது
கோழிபெடையொடுங்கூடிக்குளிர்ந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௨

எரிப்பிறைக்கண்ணியினானையேந்திழையாளொடும்பாடி
முரித்தவிலயங்களிட்டுமுகமலர்ந்தாடாவருவேன்
அரித்தொழுகும்வெள்ளருவியையாறடைகின்றபோது
வரிக்குயில்பேடையோடாடிவைகிவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௩

பிறையிளங்கண்ணியினானைப்பெய்வளையாளொடும்பாடித்
துறையிளம்பன்மலர்தூவித்தோளைக்குளிரத்தொழுவேன்
அறையிளம்பூங்குயிலாலுமையாறடைகின்றபோது
சிறையிளம்பேடையோடாடிச்சேவல்வருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௪

ஏடுமதிக்கண்ணியானையேந்திழையாளொடும்பாடிக்
காடொடுநாடுமலையுங்கைதொழுதாடாவருவே
னாடலமர்ந்துறைகின்றவையாறடைகின்றபோது
பேடைமயிலொடுங்கூடிப்பிணைந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௫

தண்மதிக்கண்ணியினானைத்தையனல்லாளொடும்பாடி
உண்மெலிசிந்தையனாகியுணராவுருகாவருவே
னண்ணலமர்ந்துறைகின்றவையாறடைகின்றபோது
மண்ணைப்பகன்றிலொடாடிவைகிவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௬

கடிமதிக்கண்ணியினானைக்காரிகையாளொடும்பாடி
வடிவொடும்வண்ணமிரண்டும்வாய்வேண்டுவசொல்லிவாழ்
னடியிணையார்க்குங்கழலானையாறடைகின்றபோது
இடிகுரலன்னதோரேனமிசைந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௭

விரும்புமதிக்கண்ணியானைமெல்லியலாளொடும்பாடிப்
பெரும்புலர்காலையெழுந்துபெறுமலர்கொய்யாவருவே
னருங்கலம்பொன்மணியுந்துமையாறடைகின்றபோது
கருங்கலைபேடையோடாடிக்கலந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௮

முற்பிறைக்கண்ணியினானைமொய்குழலாளொடும்பாடி
பற்றிக்கயிற்றுக்கில்லேன்பாடியுமாடாவருவேன்
அற்றருள்பெற்றுநின்றாரோடையாறடைகின்றபோது
நற்றுணைப்பேட்டையோடாடிக்கலந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௯ [டி

திங்கண்மதிக்கண்ணியானைத்தேன்மொழியாளொடும்பா
எங்கருணைல்குங்கொலைந்தை யெனக்கினியென் னுவருவே
அங்கிளமங்கையராடுமையாறடைகின்றபோது [ன்
பைங்கிளிபேடையோடாடிப்பறந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௧௦

வளர்மதிக்கண்ணியினானைவார்குழலாளொடும்பாடிக்
களவுபடாததோர்காலங்காண்பான்கடைக்கணிக்கின்றேன்
அளவுபடாததோரன்போடையாறடைகின்றபோது
இளமணநாகுதழுவியேறுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சொன்மாலைபயில்கின்றகுயிலினங்காள்சொல்லீரே
பன்மாலைவரிவண்டுபண்மிழற்றும்பழனத்தான்
முன்மாலைநகுதிங்கண்முகிழ்விளங்குமுடிச்சென்னிப்
பொன்மாலைமார்பனென்புதுநலமுண்டிகழ்வானோ. ௧

கண்டகங்காள்முண்டகங்காள்கைதைகாள்நெய்தல்காள்
பண்டரங்கவேடத்தான்பாட்டோவாப்பழனத்தான்
வண்டுலாந்தடமூழ்கிமற்றவனென்றளிர்வண்ணங்
கொண்டநாள்தானறிவான்குறிக்கொள்ளாதொழிவானே.

மனைக்காஞ்சியிளங்குருகேமறந்தாயோமதமுகத்த
பனைக்கைம்மாவுரிபோர்த்தான்பலர்பாடும்பழனத்தான்
நினைக்கின்றநினைப்பெல்லாமுரையாயோநிகழ்வண்டே
சுனைக்குவளைமலர்க்கண்ணாள்சொற்றூதாய்ச்சோர்வாளே.

பதியையாயினியையாம்பூந்தென்றல்பறங்காடு
பதியாவதிதுவென்றுபலர்பாடும்பழனத்தான்
மதியாதார்வேள்விதனைமதித்திட்டமதிக்கங்கை
விதியாயனென்னுயிர்மேல்விளையாடல்விடுத்தானே. ௪

மண்பொருந்திவாழ்பவர்க்குமாதீர்த்தவேதியற்கும்
விண்பொருந்துதேவர்க்கும்வீடுபேறாய்நின்னைப்
பண்பொருந்தவிசைபாடும்பழனஞ்சேரப்பனையென்
கண்பொருந்தும்போழ்தத்துங்கைவிடநான்கடவேனே, ௫

பொங்கோதமால்கடலிற்புறம்புறம்போயிரைதேருஞ்
செங்கால்வெண்மடநாராய்செயற்படுவதறிவேனு
னங்கோலவளைசுவர்ந்தானணிபொழில்சூழ்பழனத்தான்
தங்கோலநறுங்கொன்றைத்தாரருளாதொழிவானே ௬

துணையாரமுயங்கிப்போய்த்துறைசேருமடநாராய்
பணையாரவாரத்தான்மாட்டோவாப்பழனத்தான்
கணையாரவிருவிசும்பிற்கடியரணம்பொடிசெய்த
விணையாரமார்பனென்னெழினலமுண்டிகழ்வானே ௭

கூவைவாய்மணிவரன்றிக்கொழித்தோடுங்காவிரிப்பூம்
பாவைவாய்முத்திலங்கப்பாய்ந்தாடும்பழனத்தான் [டை
கோவைவாய்மலைமகள்கோன்கொல்லேற்றின்கொடியா
பூவைகாள்மழலைகாள்போகாதபொழுதுளதே ௮

புள்ளிமான்பொறியரவப்புள்ளுயர்த்தான்மணிநாகப்
பள்ளியான்றொழுதேத்தவிருக்கின்றபழனத்தா
னுள்குவார்வினைதீர்க்குமென்றுரைப்பருலகெல்லாங்
கள்ளியேனானிவற்கென்கனவளையுங்கடவேனே ௯

வஞ்சித்தென்வளைகவர்ந்தான்வாரானேயாயிடினும்
பஞ்சிக்கார்சிறகன்னம்பரத்தார்க்கும்பழனத்தா
னஞ்சிப்போய்க்கலிமெலியவழலோம்பும்அப்பூதி
குஞ்சிப்பூவாய்நின்றசேவடியாய்கோடியையே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

விடந்தீர்த்ததிருப்பதிகம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்றுகொலாமவர்சிந்தையுயர்வரை
யொன்றுகொலாமுயரும்மதிசூடுவ
வொன்றுகொலாமிடுவெண்டலைகையது
வொன்றுகொலாமவரூர்வதுதானே. ௧

இரண்டுகொலாமிமையோர்தொழுபாத
மிரண்டுகொலாமிலங்குங்குழைபெண்ணாண்
இரண்டுகொலாமுருவஞ்சிறுமான்மழு
விரண்டுகொலாமவரெய்தினதாமே ௨

மூன்றுகொலாமவர்கண்ணுதலாவன
மூன்றுகொலாமவர்சூலத்தின்மொய்யிலை
மூன்றுகொலாங்கணைகையதுவின்னாண்
மூன்றுகொலாம்புரமெய்தனதாமே. ௩

நாலுகொலாமவர்தம்முகமாவன
நாலுகொலாஞ்சனனல்முதற்றோற்றமு
நாலுகொலாமவரூர்தியின்பாதங்கள்
நாலுகொலாமறைபாடினதாமே. ௪

அஞ்சுகொலாமவராடரவின்படம்
அஞ்சுகொலாமவர்வெல்பவனுவன

வஞ்சுகொலாமவர்காய்ப்பட்டான்கணை
யஞ்சுகொலாமவராடினதாமே ௫

ஆறுகொலாமவரங்கம்படைத்தன
வாறுகொலாமவர்தம்மனார்முக
மாறுகொலாமவர்தார்மிசைவண்டின்கா
லாறுகொலாஞ்சுவையாக்கினதாமே ௬

ஏழுகொலாமவரூழிபடைத்தன
ஏழுகொலாமவர்கண்டவிருங்கடல்
ஏழுகொலாமவராளுமுலகங்கள்
ஏழுகொலாமிசையாக்கினதாமே. ௭

எட்டுகொலாமவரீறில்பெருங்குண
மெட்டுக்கொலாமவர்சூடுமினமலர்
மெட்டுக்கொலாமவர்தோளிணையாவன
எட்டுக்கொலாந்திசையாக்கினதாமே, ௮

ஒன்பதுபோலவர்வாசல்வகுத்தன
ஒன்பதுபோலவர்மார்பினினூலிழை
யொன்பதுபோலவர்கோலக்குழற்சடை
யொன்பதுபோலவர்பாரிடந்தானே. ௯

பத்துக்கொலாமவர்பாம்பின்கண்பாம்பின்பல்
பத்துக்கொலாமெயிறுநெரிந்துக்கன
பத்துக்கொலாமவர்காயப்பட்டான்றலை
பத்துக்கொலாமடியார்செய்கைதானே, ௰

நமச்சிவாயப் பதிகம்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொற்றுணைவேதியன்சோதிவானவன்
பொற்றுணைதிருந்தடிபொருந்தக்கைதொழக்
கற்றுணைப்பூட்டியோர்கடலிற்பாய்ச்சினு
நற்றுணையாவதுநமச்சிவாயவே, ௧

பூவினுக்கருங்கலம்பொங்குதாமரை
யாவினுக்கருங்கலம் அரனஞ்சாடுதல்
கோவினுக்கருங்கலங்கோட்டமில்லது
நாவினுக்கருங்கலநமச்சிவாயவே. ௨

விண்ணுறவடுக்கியவிறகின்வெவ்வழ
லுண்ணியபுகிலவையொன்றுமில்லையாம்
பண்ணியவுலகினிற்பயின்றபாவத்தை
நண்ணிநின்றறுப்பதுநமச்சிவாயவே, ௩

இடுக்கண்பட்டிருக்கினுமிரந்தியாரையும்
விடுக்கிற்பிரானென்றுவினவுவோமல்லோம்
அடுக்கற்கீழ்க்கிடக்கினுமருளினாமுற்ற
நடுக்கத்தைக்கெடுப்பதுநமச்சிவாயவே, ௪

வெந்தநீறருங்கலம்விரதிகட்கெலா
மந்தணர்க்கருங்கலமருமறையாறங்கந்
திங்களுக்கருங்கலந்திகழுநீண்முடி
நங்களுக்கருங்கலநமச்சிவாயவே, ௫

சலமிலன்சங்கரன்சார்ந்தவர்க்கலால்
நலமிலனாடொறுநல்குவானலன்

குலமிலராகிலுங்குலத்திற்கேற்பதோர்
நலமிகக்கொடுப்பதுநமச்சிவாயமே. ௬

வீடினாருலகினில்விழுமியதொண்டர்கள்
கூடினாரந்நெறிகூடச்சென்றலு
மோடினேனோடிச்சென்றுருவங்காண்டனு
நாடினேனாடிற்றுநமச்சிவாயவே. ௭

இல்லகவிளக்கதுவிருள்கெடுப்பது
சொல்லகவிளக்கதுசோதியுள்ளது
பல்லகவிளக்கதுபலருங்காண்பது
நல்லகவிளக்கதுநமச்சிவாயவே. ௮

முன்னெறியாகியமுதல்வன்முக்கணன்
தன்னெறியேசரணாதல்திண்ணமே
யந்நெறியேசென்றங்கடைந்தவர்க்கெலாம்
நன்னெறியாவதுநமச்சிவாயவே. ௯

மாப்பிணைத்தழுவியமாதோர்பாகத்தான்
பூப்பிணைதிருந்தடிபொருந்தக்கைதொழ
நாப்பிணைதழுவியநமச்சிவாயப்பத்
தேத்தவல்லார்தமக்கிடுக்கணில்லையே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமறைக்காடு திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்ணினேர்மொழியாளுமைபங்கரோ
மண்ணினார்வலஞ்செய்மறைக்காடரோ
கண்ணினாலுமைக்காணக்கதவினைத்
திண்ணமாகத்திறந்தருள்செய்ம்மினே. ௧

கண்டுசெஞ்சடையாகத்துளீசரோ
மூண்டகார்முகிலின்முறிக்கண்டரோ
வண்டுகொண்டீரேயருள்செய்திடும்
நீண்டமாக்கதவின்வலிநீக்குமே. ௨

அட்டமூர்த்தியதாகியவப்பரோ
துட்டர்வான்புரஞ்சுட்டசுவண்டரோ
பட்டங்கட்டியசென்னிப்பாமரோ
சட்டவிக்கதவந்திறப்பிம்மினே. ௩

அரியநான்மறையோதியநாவரோ
பெரியவான்புரஞ்சுட்டசுவண்டரோ
விரிகொள்கோவணவாடைவிருத்தரோ
பெரியவான்கதவம்பிரிவிக்கவே. ௪

மலையில்நீடிருக்கும்மறைக்காடரோ
கலைகள்வந்திறைஞ்சுங்கழலேத்தவே
விலையின்மாமணிவண்ணவுருவரோ
தொலைவிலாக்கதவந்துணைநீக்குமே ௫

பூக்குந்தாழைபுறணியருக்கெலாம்
ஆக்குந்தண்பொழில்சூழ்மறைக்காடரோ
ஆர்க்குங்காண்பரியீரடிகேளுமை
நோக்கிக்காணக்கதவைத்திறவுமே ௬

வெந்தவெண்பொடிபூசும்விகிர்தரோ
அந்தமில்லியணிமறைக்காடரோ
எந்தைநீயடியார்வந்திறைஞ்சிட
இந்தமாக்கதவம்பிணிநீக்குமே ௭

ஆறுசூடுவணிமறைக்காடரோ
கூறுமாதுமைக்கிந்தகுழகரோ
ஏறுதேரியவெம்பெருமானிந்த
மாறிலாக்கதவம்வலிநீக்குமே, ௮

கண்ணவெண்பொடிபூசுஞ்சுவண்டரோ
பண்ணியேறுகந்தேறும்பரமரோ
அண்ணலாதியணிமறைக்காடரோ
திண்ணமாக்கதவந்திறப்பிம்மனே, ௯

அரக்கனைவிரலாலடர்த்திட்டநீ
இரக்கமொன்றிலீரெம்பெருமானீரே
சுரக்கும்புன்னைகள்சூழ்மறைக்காடரோ
சரக்கவிக்கதவந்திறப்பிம்மினே, ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலம்பலம்பாவருகுண்டர்முனேநமக்குண்டுகொல்லோ
அலம்பலம்பாவருதண்புனலாரூரவிர்சடையான்
சிலம்பலம்பாவருஞ்சேவடியான்றிருமூலத்தானம் [மே,
பலம்பலம்பாவருதொண்டர்க்குத்தொண்டராம் புண்ணிய

மற்றிடமின்றிமனைதுறந்தல்லுணாவல்லமணர்
சொற்றிடமென்றுதுரிசுபட்டேனுக்குமுண்டுகொல்லோ
விற்றிடம்வாங்கிவிசயனோடன்றொருவேடுவனாய்ப்
புற்றிடங்கொண்டான்றன்றொண்டர்க்குத்தொண்டராம்பு
[ண்ணியமே.

மாசினையேறியமேனியில்வன்கண்ணர்மொண்ணைவிட்
டீசனையேநினைந்தேசறுவேனுக்குமுண்டுகொல்லோ
தேசனையாரூர்த்திருமூலத்தானனைச்சிந்தைசெய்து
பூசனைப்பூசுரர்தொண்டர்க்குத் தொண்டராம்புண்ணியமே.

குற்றமுடையவமணர்திறமதுகையகன்றிட்
டுற்றகருமஞ்செய்துய்யப்போந்தேனுக்குமுண்டுகொலோ
மற்பொதிதோளானிராவணன்றன்வலிவாட்டுவித்த [மே.
பொற்கழலானடித்தொண்டற்குத்தொண்டராம்புண்ணிய

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தூங்கானைமாடம்—திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னார்திருவடிக்கொன்றுண்டுவிண்ணப்பம்போற்றி
மென்னாவிகாப்பதற்கிச்சையுண்டேலிருங்கூற்றகல[செய்யு
மின்னாருமூவிலைச்சூலமென்மேற்பொறிமேவுகொண்ட
றுன்னார்கடந்தையுட்டூங்கானைமாடச்சுடர்க்கொழுந்தே. க

ஆவாசிறுத்தொண்டனென்னினைந்தானென் றரும்பிணி
நோய், காவாதொழியிற்கலங்கு முன்மேற்பழிகாதல் செய்
வார், வேதாதிருவடிநீயென்னைப்பூசுசெந்தாமரையின், பூவா
ர்கடந்தையிட்டூங்கானைமாடத்தெம்புண்ணியனே. உ

கடவுந்திகிரிக்கடவாதொழியக் கயிலையுற்றான், படவுந்தி
ருவிரலொன்றுவைத்தாய்பனிமால்வரைபோ, விடபம்பொ
றித்தென்னையேன்றுகொள்ளா யிருஞ்சோலைதிங்க, டடவு
க்கடந்தையுட்டூங்கானைமாடத்தெந்தத்துவனே. ௩

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவங்கமாலை.

பண் - சாதாரி.

தலையே நீவணங்காய் தலை மாலைதலைக்கணிந்து
தலையாலேபலிதேருந்தலைவனைத்தலையேநீவணங்காய். ௧

கண்காள் காண்மின்களோ கடல் நஞ்சுண்டகண்டன்
தன்னை, யெண்டோள்வீசிநின்றாடும் பிரான்றன்னைக்கண்
காள் காண்மின்களோ. ௨

செவிகாள்கேண்மின்களோ சிவனெம்மிறைசெம்பவ
ள வெரிபோன்மேனிப்பிரான் றிறமெப்போதுஞ் செவிகா
ள் கேண்மின்களோ. ௩

மூக்கே நீமுரலாய்-முது காடுறைமுக்கணனை
வாக்கேநோக்கிய மங்கைமணாளனைமூக்கேநீமுரலாய். ௪

வாயேவாழ்த்துகண்டாய் மதயானையுரிபோர்த்துப் -
பேய்வாழ்காட்டகத்தாடும் பிரான்றனைவாயேவாழ்த்துகண்
டாய். ௫

நெஞ்சேநீநினையாய்-நிமிர் புன்சடைநின்மலனை
மஞ்சாடும்மலைமங்கைமணாளனைநெஞ்சேநீநினையாய். ௬

கைகாள்கூப்பித்தொழீர் கடிமாமலர் தூவிநின்று
பைவாய்ப்பாம்பரையார்த்தபரமனைக்கைகாள்கூப்பித்தொழீர்

ஆக்கையாற்பயனென்-அரன்கோயில்வலம்வந்து-பூக்கை
யாலட்டிப்போற்றியென்னாதவிவ்வாக்கையாற்பயனென்.

கால்களாற்பயனென்-கறைக்கண்டனுறைகோயில்
கோலக்கோபுரக்கோகரணஞ்சூழாக்கால்களாற்பயனென்.

உற்றாராருளரோ-வுயிர் கொண்டுபோம்பொழுது
குற்றாலத்துறைகூத்தனல்லானமக் குற்றாராருளரோ ௧௰

இறையாரிருப்பன்கொலோ ஈசன்பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச், சிறையானேனிதன் சேவடிக்கீழ்ச்சென்றங் கிறையாரிருப்பன்கொலோ. ௧௧

தேடிக்கண்டுகொண்டேன் - திருமாலொடு நான்முகனுந், தேடித்தேடொணாத் தேவனையென்னுள்ளே தேடிக்கண்டுகொண்டேன். ௧௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில் - திருவிருத்தம்.

கருநட்டகண்டனையண்டத் தலைவனைக் கற்பகத்தைச்
செருநட்டமும்மதிலெய்யவல்லானைச் செந்தீமுழங்கத்
திருநட்டமாடியைத் தில்லைக்கிறையைச் சிற்றம்பலத்துப்
பெருநட்டமாடியைவானவர் கோவென்றுவாழ்த்துவனே. ௧

ஒன்றியிருந்து நினைமின்களுந்தமக்கூனமில்லைக்
கன்றியகாலனைக் காலாற்கடிந்தானடியவர்க்காச்
சென்றுதொழுமின்கள் தில்லையுட்சிற்றம்பலத்துடன்
என்றுவந்தாயெனுமெம்பெருமான்றன் றிருக்குறிப்பே ௨

கன்மனவீர்கழியுங் கருத்தேசொல்லிக்காண்பதென்னே
நன்மனவாசவி றில்லையுட்சிற்றம்பலத் தாட்டம்
பொன்மலையில்வெள்ளிக்குன்றதுபோல
மெய்ம்மனமேயொன்றிப்புக்கனன்போக்கதுவடில்லையே. ௩

சாடவெடுத்தது தக்கன்றன்வேள்வியிற்சந்திரனை
வீடவெடுத்தது காலனைநாரண னான்முகனுந்
தேடவெடுத்தது தில்லையுட்சிற்றம்பலத் தாட்டம்
ஆடவெடுத்திட்டபாதமன்றேநம்மையாட்கொண்டதே. ௪

திருப்பாதிரிப்புலியூர்-திருவிருத்தம்.

ஈன்றாளுமாயெனக்கெந்தையுமுடன்றோன்றினராய்
மூன்றாயுலகம்படைத்துகந்தான்மனத்துள்ளிருக்க
ஏன்றானிமையவர்க்கன்பன்றிருப்பாதிரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத்துணையாயிருந்தனன்றன்னடியோங்களுக்கே. ௧

யுற்றாய்நினைந்திடப்போதுநெஞ்சேயிந்தப்பாரைமுற்றுஞ்
சுற்றாயலைகடன்மூடினுங்கண்டேன்புகனமக்கு
உற்றானுமையவட்கன்பன்றிருப்பாதிரிப்புலியூர்
முற்றாமுளைமதிக்கண்ணியினான்றன்மொய்கழலே. ௨

புழுவாய்ப்பிறக்கினும்புண்ணியாவுன்னடியென்மனத்தே
வழுவாதிருக்கவரந்தரவேண்டுமிவ்வையகத்தே
தொழுவார்க்கிரங்கியிருந்தருள்செய்பாதிரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப்புனற்கங்கைசெஞ்சடைமேல்வைத்ததீவண்ணனே.

திருந்தாவமணர்தந்தீநெறிப்பட்டுத்திகைத்துமுத்தி
தருந்தாளிணைக்கேசரணம்புகுந்தேன்வரையெடுத்த
பொருந்தாவரக்கருடனெரித்தாய்திருப்பாதிரிப்புலியூர்
இருந்தாயடியேனினிப்பிறவாமல்வந்தேன்றுகொள்ளே. ௪

திருவொற்றியூர்-நேரிசை.

ஓம்பினேன்கூட்டைவாளாவுள்ளத்தோர்கொடுமைவைத்துக்
காம்பிலாமூழைபோலக்கருதிற்றேமுகக்கமாட்டேன்
பாம்பின்வாய்த்தேரைபோலப்பலபலநினைக்கிலேனை
ஓம்பிநீயுய்யக்கொள்ளாயொற்றியூருடையகோவே. ௧

மனமெனுந்தோணிபற்றிமதியெனுங்கோலையூன்றிச்
சினமெனுஞ்சரக்கையேற்றிச்செறிகடலோடும்போது

மதனெனும்பாறைதாக்கிமறியும்போதறியவொண்ணா
துனையுறுமுணர்வைநல்காயொற்றியூருடையகோவே. ௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறுக்கை-திருநேரிசை.

ஆதியிற்பிரமனார்தாமர்ச்சித்தாரடியிணைக்கீழ்
ஓதியவேதநாவருணருமாறுணரநின்றார்
சோதியுட்சுடராய்த்தோன்றிச்சொல்லினையிறந்தார்பல்பூக்
கோதிவண்டறையுஞ்சோலைக்குறுக்கைவீரட்டனாரே. ௧

நீற்றினைநிறையப்பூசித்தனுநியமஞ்செய்து
ஆற்றநீர்பூரித்தாட்டுமந்தணனாரைக்கொல்வான்
சாற்றுநாண்முற்றதென்றுதருமராசற்காய்வந்த
கூற்றினைக்குமைப்பர்போலுங்குறுக்கைவீரட்டனாரே. ௨

தழைத்ததோராத்தியின்கீழ்த்தாபரமணலாற்கூப்பி
யழைத்தங்கேயாவின்பாலைக் கறந்துகொண்டாட்டக்கண்டு
பிழைத்ததன்றாதைதாளைப்பெருங்கொடுமழுவால்வீசக்
குழைத்ததோரமுதமீந்தார்குறுக்கைவீரட்டனாரே. ௩

சிலந்தியுமானைக்காவிற்றிருநிழற்பந்தர்செய்து
உலந்தவணிறந்தபோதேகோச்செங்கணானுமாகக்
கலந்தநீர்க்காவிரிசூழ்சோணாட்டுச்சோழர்தங்கள்
குலந்தனிற்பிறப்பித்திட்டார்குறுக்கைவீரட்டனாரே. ௪

எடுத்தனனெழிற்கயிலையிலங்கையர்மன்னன்றன்னை
யடுத்தொருவிரலாலூன்றவலறிப்போயவனும்வீழ்ந்து
விடுத்தனன்கைநரம்பால்வேதகீதங்கள்பாடக்
கொடுத்தனர்கொற்றவாணாள்குறுக்கைவீரட்டனாரே. ௫

திருவையாறு-திருநேரிசை.

கங்கையைச்சடையுள்வைத்தார்கதிர்பொறியரவும்வைத்தா
திங்களைத்திகழவைத்தார்திசைதிசைதொழவும்வைத்தார்[ர்
மங்கையைப்பாகம்வைத்தார்மான்மறிமழுவும்வைத்தார்
அங்கையுளனலும்வைத்தாரையனையாறனாரே. க

பொடிதனைப்பூசவைத்தார்பொங்குவெண்ணூலும்வைத்தார்
கடியதோர்நாகம்வைத்தார்காலனைக்காலில்வைத்தார்
வடிவுடைமங்கைதன்னைமார்பிலோர்பாகம்வைத்தார்
அடியிணைதொழவும்வைத்தாரையனையாறனாரே. உ

இரப்பவர்க்கீயவைத்தாரீபவர்க்கருளும்வைத்தார்
கரப்பவர்தங்கட்கெல்லாங்கடுநரகங்கள்வைத்தார்
பரப்புநீர்கங்கைதன்னைப்படர்சடைப்பாகம்வைத்தார்
அரக்கனுக்கருளும்வைத்தாரையனையாறனாரே. ௩

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில்-பெரிய-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியானை யந்தணர்தஞ்சிந்தையானை யருமறையினக த்தானை யணுவையார்க்கும், தெரியாததத்துவனைத் தேனை ப்பாலைத் திகழொளியைத் தேவர்கடங்கோனைமற்றைக் க ரியானை நான்முகனைக் கனலைக்காற்றைக் கனைகடலைக் கு லவரையைக் கலந்துநின்ற, பெரியானைப் பெரும்பற்றப்பு லியூரானைப் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே. க

கற்றானைக்கங்கைவார் சடையான்றன்னைக்காவிரிசூழ் வலஞ்சுழியுங் கருதினானை, அற்றானையலந்தார்க்கு மருன்

செய்வானையாருரும்புருவானை யறிந்தோமன்றே மற்றாருந் தன்னொப்பா ரில்லாதானை வானவர்களெப்பொழுதும் வணங்கியேத்தப் பெற்றானைப்பெரும்பற்றப் புலியூரானைப் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே. உ

வரும்பயனை யெழுநரம்பினோசையானை வரைசிலையால் வானவர்கள்முயன்றவாளி அரும்பயஞ்செயவுணர்புரமெரியக்கோத்த வம்மானையலகடனஞ் சயின்றான்றன்னைச் சுரும்பவிழுங் குழன்மடவார்கடைக்கணோக்கிற் றுளங்காத சிந்தையராய்த் துறந்தோருள்ளப் பெரும்பயனைப் பெரும்பற்றப் புலியூரானைப் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே ங

காரானையீருரிவைப் போர்வையானை காமருபூங்கச்சியேகம்பன்றன்னை, யாரேனுமடியவர்கட் கணியான்றன்னை யமரர்களுக்கறிவறிய வளவிலானைப் பாரோரும்விண்ணோரும் பணியநட்டம் பயில்கின்ற பாஞ்சுடரைப் பரனையெண்ணில் பேரானைப்பெரும்பற்றப் புலியூரானைப் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே. ச

மூற்றாதபான்மதியுஞ்சூடினானை மூவுலகுந்தானாய முதல்வன்றன்னை செற்றார்கள்புரமூன்றுஞ் செற்றான்றன்னைத் திகழொளியை மரகதத்தைத் தேனைப்பாலைக் குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் குழகன்றன்னைக் கூத்தாடவல்லானைக் கோலஞானம் பெற்றார்கள் பெரும்பற்றப் புலியூரானைப் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே. ரு

திருக்கருகாவூர்- திருத்தாண்டகம்.

குருகாம்வயிரமாங் கூறுநாளாங் கொள்ளுங்கிழமையாங் கோளேதானும், பருகாவமிர்தமாம் பாலினெய்யாம்பழத்

தினிரசமாம் பாட்டில்பண்ணும், ஒருகாலுமையாளோர் பா
கனுமா முன்னின்ற காவிற்குணையாடியாம் வருவாயுலகுக்
குமுன்னே தோன்றுங் கண்ணுக்கருகாவூ ரெக்கைதானே.

வித்தாமுளையாகும் வேரேதானும் வேண்டுருவமா
ம்விரும்பிநின்ற, பத்தாமடியார்க்கோர்பாங்கனுமாம் பானி
றமாம் பரஞ்சோதிதானேயாகும், தொத்தாமமரர்கணஞ்
சூழ்ந்துபோற்றத் தோன்றுதென் னுள்ளத்தினுள்ளேநின்ற,
கத்தாமடியேற்குக் காணுகாட்டுங் கண்ணுக்கருகாவூ ரெக்
கைதானே. ௨

ஒறுத்தானு மொன்னார்புரங்கள்மூன்று மொள்ளழலி
லாட்டியுடனே வைத்து, இறுத்தானு மெண்ணுன் முடிகள்
பத்துமிசைத்தானு மின்னிசைகள் கேட்டானும், அறுத்
தானுமஞ்சுமடக்கியக்கை யாகாயமந்திரமு மானுனுந்தும், க
றுத்தானுங் காலனைக்காலால்வீழக் கண்ணுக்கருகாவூ ரெக்
கைதானே. ௩

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பூவணம்-திருத்தாண்டகம்.

வடிவேறுதிரிசூலந்தோன்றுந்தோன்றும் வளர்சடை
மேலிளமதியந் தோன்றுந்தோன்றுங், கடியேறுகமழ்கொ
ன்றைக்கண்ணிதோன்றுங் காதில்வெண்குழைதோடு கலக்
குதோன்று, மிடியேறுகளிற்றுரிவைப்போர்வைதோன்று
மெழில்திகழுந் திருமுடியு மிலங்கித்தோன்றும், பொடியேறு
திருமேனிபொலிந்துதோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்
தெம்புனிதனார்க்கே. ௧

ஆணாகிப் பெண்ணாயவடிவுதோன்று மடியவர்கட்கா
ரமுதமாகித்தோன்று, மூணாகவூர்திரிவா ணாகித்தோன்று
மொற்றைவெண்பிறைதோன்றும், பற்றார்தம்மேற்சேணாக

ளைவில்லாலெரித்தோன்றாஞ் செற்றவர்தம்மெலும்பினா
ற்செறியச்செய்த, பூணாணாகாணும் பொலிந்தோன்
றாம் பொழிறிகழும்பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. ௨

படைமலிந்தமழுவாளு மானுந்தோன்றும் பன்னிரண்
டுகண்ணுடைய பிள்ளைதோன்றும், நடைமலிந்த விடை
யோடு கொடியுந்தோன்றும் நான்மறையினொலிதோன்றும்
நயனந்தோன்று, முடைமலிந்தகோவணமுங்கீளுந்தோன்
று மூரல்வெண்சிரமாலை யுலாவித்தோன்றும், புடைமலிந்த
பூதத்தின் பொலிவுதோன்றும் பொழிறிகழும்பூவணத்தெம்
புனிதனார்க்கே. ௩

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாகைக்காரோணம்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாரார்பரவும் பழனத்தானைப் பருப்பதத்தானைப் பைஞ்
ஞீலியானைச், சீரார்செழும்பவளக் குன்றொப்பானைத் திக
ழுந்திருமுடிமேற் றிங்கள்சூடிப், பேராயிரமுடைய பெம்
மான்றன்னைப் பிறர்தன்னைக்காட்சிக் கரியான்றன்னைக்,
காரார்கடம்புடைசூழ்ந்த நாகைக் காரோணத் தெஞ்ஞான்
றுங்காணலாமே ௧

விண்ணோர்பெருமானை வீட்டானை வெண்ணீறுமெய்
ப்பணிந்தமேனியானைப், பெண்ணானையாணானைப் பேடி
னானைப் பெரும்பற்றத்தண்புலியூர் பேணினானை, யண்ணா
மலையானையானைந்தாடு மணியாரூர்வீற்றிருந்த வம்மான்ற
ன்னைக், கண்ணார்கடல் புடைசூழ்ந்தநாகைக் காரோணத்
தெஞ்ஞான்றுங் காணலாமே ௨

பொன்மணியைப் பூங்கொன்றை மாலையானைப் புண்
ணியனை வெண்ணீறு பூசினானைச் சினமணியமூவிலையஞ்சூ

லத்தானைத் தென்சிராப்பள்ளி சிவலோகத்தானை மன்மணி யையவாள்சுடலையூராம்பேணி வல்லெருதொன்றேறு மறை வல்லான்றன்னைக் கண்மணிக்கள் வெண்டிரைசூழ்ந்த நா கைக்காரோணத் தெஞ்ஞான்றுங் காணலாமே, ௩

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆவடுதுறை-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவே யென்செல்வமே தேனேவானோர் செழுஞ்சு டரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதிமிக்க உருவேயென் னுறவே யென்னூனேயூனின் னுள்ளமேயுள்ளத்தி னுள்ளேநின்ற க ருவேயென்கற்பகமே கண்ணேகண்ணிற்கருமணியேமணி யாடுபாவாய்காவாய் அருவாயவல்வினையோ யடையாவண் ணம் மாவடுதண்டுறையுறையுமமரரேறே, க

சிலைத்தார் திரிபுரங்கடியில்வேவச் சிலைவளைத்துமை யவளையஞ்சநோக்கிக் கலித்தாங்கிரும்பிடிமேற் கைவைத் தோடுங் களிறுரித்தகங்காளா வெங்கள்கோவே நிலத்தார வர்தமக்கே பொறையாய்நாளு நில்லாவுயிரோம்பு நீதனே னான் அலுத்தேனடியேனை யஞ்சலென்னாயாவடுதண்டுறை யுறையுமமரரேறே, உ

துறந்தார்தந் தூநெறிக்கட் சென்றேனல்லேன் றுணை மாலைசூட்டநான் றூயேனல்லேன் பிறந்தேனின் றிருவரு ளே பேசினல்லாற் பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே செறி ந்தார்மதிலிலங்கைக் கோமான்றன்னைச் செறுவரைக்கீ ழ டர்த்தருளிச் செய்கையெல்லாம் அறிந்தேனடியேனையஞ் சலென்று யாடுவதண்டுறையுறையு மமரரேறே, ௩

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவானைக்கா-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எத்தாய ரெத்தந்தை யெச்சுற்றத்தா ரெம்மாடுசிம்மா டாமேவர்நல்லார், செத்தால்வந்துதவுவாரொருவரில்லைச் சிறுவிறகாற் றீமூட்டிச் செல்லாநிற்பர், சித்தாயவேடத்தாய் நீடுபொன்னித் திருவானைக்காவுடைய செல்வாவென்றன் அத்தாவுன்பொற்பாதமடையப்பெற்றா லல்லகண்டங்கொண்டடியே னென்செய்கேனே. க

ஊனாகியுயிராகி யதனுணின்ற வுணர்வாகிப்பிறனைத்துநீயாய்நின்றாய், நானேதுமறியாமே யென்னுள்வந்துநல்லனவுந்தீயனவுங்காட்டாநின்றாய், தேனாருங்கொன்றையனேநின்றியூராய் திருவானைக்காவிலுறை சிவனேஞானம், ஆனாயுன்பொற்பாத மடையப்பெற்றா லல்லகண்டங் கொண்டடியே னென்செய்கேனே. உ

உரையாரும் புகழானேயொற்றியூரா கச்சியேகம்பனே காரோணத்தாய், விரையாருமலர்தூவி வணங்குவார்பான் மிக்கானே யக்கரவமாரம்பூண்டாய், திரையாரும் புனற்பொன்னித் தீர்த்தமல்குந் திருவானைக்காவிலுறை தேனேவானோர், அரையாவுன்பொற்பாதமடையப்பெற்றா லல்லகண்டங் கொண்டடியே னென்செய்கேனே. ந

கொடியேயும் வெள்ளேற்றாய் கூளிபாடக்குறட்பூதங் கூத்தாடநீயுமாடி, வடிவேயுமங்கைதனை வைத்தமைந்தா மதிலானைக் காவுளாய் மாகாளத்தாய், படியேயுங் கடலிலங்கைக்கோமான்றன்னைப் பருமுடியுந் திரடோளுமடர்த்து

தக்க அடியேனைத்தலைக்கடிமை யாகப்பெற்று வல்லகண்டக்கொண்டடியே னென்செய்கேனே ௯

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கீழ்வேளூர்—திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளானவடியவர்கட் கன்பன்றன்னை யானஞ்சுமாடு லையகா னையம்புக்க, தாளானைத் தன்னொப்பாரில்லாதானைச் சந்தனமுங் குங்குமமுஞ் சாந்துந் தோய்ந்த தோளானைத் தோளாத முத்தொப்பானைத், தூவெளுக்கக் கோவணத்தை யரையிலார்த்த வீசனைக் கீழ்வேளூ ராளுங்கோவைக் கேடிலியை நாடுமவர் கேடிலாரே. ௧

தடுத்தானைக் காலனைக் காலாற்பொன்றத் தன்னடைந்தமாணிக்கன் றருள்செய்தானை, உடுத்தானைப் புலியதளோடக் கும்பாம்பு முன்னுவாருள்ளத்தி னுள்ளான்றன்னை, மடுத்தானையருநஞ்ச மிடற்றடங்க வானவர்கள் கூடியவத்தக்கன்வேள்வி, கெடுத்தானைக்கீழ்வேளூ ராளுங்கோவைக்கேடிலியை நாடுமவர் கேடிலாரே, ௨

முரிப்பானைப்பேசிமலை யெடுத்தான்றனு முடியில்மூன்னைசரமலை யெடுத்துப்பாடப், பரிப்பான்வைச்சிற்றரிவா ளீட்டினானைப் பாவியேனெஞ்சகத்தே பாதப்போது, பொறித்தானைப் புரமூன்று மெரிசெய்தானைப் பொய்யர்களைப் பொய்செய்து போதுபோக்கிக், கிரிப்பானைக் கீழ்வேளூராருங்கோவைக் கேடிலியைநாடுமவர் கேடிலாரே,

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்-திருத்தாண்டகம்,

புண்ணியனைப் பைங்கொடியாள்பாகன் றன்னைப் படர்சடைமேற் புனல்கரந்தபடிறன் றன்னை, நண்ணியனையென்னாக்கித் தன்னானானை நான்மறையின்பொருளானை நளிவெண்டிங்கட், கண்ணியனைக் கடியநடை விடையொன்றேறுங் காரணனை நாரணனைக் கமலத்தோங்கும், புண்ணியனைப்புள்ளிருக்கும் வேளூரானைப்போற்றாதே யாற்றநாள் போக்கினேனே, க

இறுத்தானை யிலங்கையர்கோன் சிரங்கள்பத்து மெழுநரம்பினின்னிசைகேட் டின்புற்றானை, யறுத்தானையடியார்தம்மருநோய்பாவ மலைகடலிலாலால முண்டுகண்டங் கறுத்தானைக்கண்ணழலாற் காமனாகங் காய்ந்தானைக்கனல மழுவுங்கலையமங்கைப், பொறுத்தானைப் புள்ளிருக்கும்வேளூரானைப் போற்றாதேயாற்றநாள் போக்கினேனே. உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-திருத்தாண்டகம்.

ஓசையொலியெலா மானாய்நீயே யுலகுக்கொருவனாய் நின்றாய்நீயே, வாசமலரெலாமானாய்நீயே மலையான்மருகனாய்நின்றாய்நீயே, பேசப்பெரிதுமினியாய்நீயே பிரானாயடியென்மேல் வைத்தாய்நீயே, தேசவிளக்கெலா மானாய்நீயே திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதீ, க

நோக்கரியதிருமேனி யுடையாய்நீயே நோவாமேநோக்கருளவல்லாய்நீயே, காப்பரியவைம்புலங் காத்தாய்நீயே

காமனையுங் கண்ணழலாற்காய்ந்தாய்நீயே, ஆர்ப்பரியமாநாகமார்த்தாய்நீயே யடியாரென்றடியென்மேல் வைத்தாய்நீயே, தீர்ப்பரியவல்வினைநோய் தீர்ப்பாய்நீயே திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதி, ௭

எல்லாவுலகமுமானாய்நீயே யேகம்பமேவியிருந்தாய்நீயே, நல்லாரைநன்மையறிவாய்நீயே ஞானச்சுடர்விளக்காய்நின்றாய்நீயே, பொல்லாவினைகளறுப்பாய்நீயே புகழ்சேவடியென்மேல் வைத்தாய்நீயே, செல்வாய்செல்வந் தருவாய்நீயே திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதி, ௮

எண்டிசைக்கு மொண்சுடராய் நின்றாய்நீயே யேகம்பமேயவிறைவனீயே, வண்டணைக்கு நறுங்கொன்றைத்தாராய்நீயே வாராவுலகருள வல்லாய்நீயே, தொண்டிசைத்துன்னடிபரவ நின்றாய்நீயே தூமலர்ச்சேவடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே, திண்சிலைக்கோர்சரங்கூட்ட வல்லாய்நீயே திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதி, ௯

ஆருமறியாவிடத்தாய்நீயே யாகாயந்தேரூரவல்லாய்நீயே, பேரும்பெரியவிலங்கைவேந்தன் பெரியமுடிபத் தறுத்தாய்நீயே, ஊரும்புரமூன்று மட்டாய்நீயே வொண்டாமரையானுமாலுங்கூடித் தேருமடியென்மேல் வைத்தாய்நீயே திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதி, ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெய்த்தானம்-திருத்தாண்டகம்.

ஆர்த்தவெனக்கன்ப நீயேயென்று மாணிக்கமலையாய்நீயேயென்றும், கூர்த்தநடமாடியேயென்றுங் கோடிகாமேயகுழகாவென்றும், பார்த்தற்கருள்செய்தாய்நீயேயென்று

ம்பழையனூர்மேவிய பண்பாவென்றுந் தீர்த்தனைவலோக
நீயேயென்று நின்றநெய்த்தானாவென் னெஞ்சுளானே, ௧

அல்லாய்ப்பகலானாய் நீயேயென்று மாதிக்கயிலாயனீ
யேயென்று, கல்லாலமர்ந்தாய் நீயேயென்று காளத்திக்க
ற்பகமு நீயேயென்றுஞ், சொல்லாய்ப்பொருளானாய் நீயே
யென்றுஞ் சோற்றுத்துறையுறைவாய் நீயேயென்றுஞ் செ
ல்வாய்த்திருவானாய் நீயேயென்று நின்றநெய்த்தானாவெ
ன்னெஞ்சுளானே, ௨

முத்தியிருந்தாய் நீயேயென்று முன்னைவினைபோக்கி
னாய் நீயேயென்று, சித்திக்கருள்செய்தாய் நீயேயென்றுட
மாடுன்னானா நீயேயென்றும், பத்திப்பரிவாய் நீயேயென்
றும்பைஞ்ஞீலி மேவினாய்நீயேயென்றுஞ் சித்திப்பரியாய்
நீயேயென்று நின்றநெய்த்தானாவென் னெஞ்சுளானே, ௩

தந்தைதாயில்லாதாய் நீயேயென்றுந் தலையார்கயிலாய
னீயேயென்று, மெந்தாயெம்பிரானானாய் நீயேயென்று மே
கம்பத்தென்னீயேயென்று, முத்தியமுக்கணாய் நீயேயெ
ன்று மூவலூர்மேவினாய் நீயேயென்றுஞ், சிந்தையாய் தே
னூராய் நீயேயென்று நின்றநெய்த்தானாவென் னெஞ்சு
ளானே, ௪

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்துருத்தி-திருத்தாண்டகம்,

நில்லாதநீர்சடைமேல் நிற்பித்தானை நினையாவென்
னெஞ்சை நினைவித்தானைக், கல்லாதவெல்லாங் கற்பித்தா

னைக் காணாதன வெல்லாங்காட்டினானைச், சொல்லாதன வெல்லாஞ் சொல்லியென்னைத் தொடர்ந்திங்கடியேனை யாளாய்க்கொண்டு, பொல்லாவென் னோய்தீர்த்த புனிதன்றன்னைப் புண்ணியனைப் பூந்துருத்திகண்டேனானே, க

குற்றாலங்கோகரணமேவினானைக் கொடுங்கைக் கடுங் கூற்றைப் பாய்ந்தான்றன்னை, உற்றாலநஞ்சுண் டொடுங்கினானை யுணராவென்னெஞ்சை யுணர்வித்தானைப், பற்றாலின் கீழங்கிருந்தான்றன்னைப் பண்ணார்ந்தவீணை பயின்றான்றன்னைப், புற்றாடரவார்த்த புனிதன்றன்னைப் புண்ணியனைப்பூந்துருத்தி கணடேனானே, உ

எனக்கென்றுமினியானை யெம்மான்றன்னை யெருவாறுமேகம்ப மேயான்றன்னை, மனக்கென்றும் வருவானை வஞ்சர்நெஞ்சில்லானை நின்றியூர்மேயான்றன்னைத் தனக்கென்றமடியேனையாளாக்கொண்ட சங்கரனைச்சங்கவார் குழையான்றன்னைப், புனக்கொன்றைத்தாரணிந்த புனிதன்றன்னைப் பொய்யிலியைப்பூந்துருத்திகண்டேனானே, ங

மறுத்தானை மலைகோத்தங் கெடுத்தான்றன்னை மணிமுடியோடிருபதுந்தோ ளணியக்காலா, லிறுத்தானையெழுநரம்பினிசைகேட்டானையெண்டிசைக்குங் கண்ணானான் சிரமொன்றை, யறுத்தானை யமரர்களுக் கமுதீந்தானை யாவர்க்குந் தாங்கொணா நஞ்சமுண்டு, பொறுத்தானைப்புண்ணியனைப் புனிதன்றன்னைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திகண்டேனானே, ச

திருச்சிற்றம்பலம்.

———

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமழபாடி—திருத்தாண்டகம்.

நீறேறுதிருமேனி யுடையான்கண்டாய் நெற்றிமே லொற்றைக்க ணிறைந்தான்கண்டாய், கூறாகவுமையாகங் கொண்டான்கண்டாய் கொடியவிட முண்டிருண்ட கண்டன்கண்டா, யேறேறி யெங்குந்திரிவான்கண்டா யேழுலகு மேழ்மலையுமானான்கண்டாய், மாறானார் தம்மரணமட்டான்கண்டாய் மழபாடிமன்னுமணாளன்றானே. க

தாரையன் றன்றலையைச் சாய்த்தான்கண்டாய் தக வுடையார் நெஞ்சிருக்கை கொண்டான்கண்டாய், பூமலரா னேத்தும் புனிதன்கண்டாய் புணர்ச்சிப்பொருளாகி நின்றான்கண்டா, யேமருவு வெஞ்சிலையொன் றேந்திகண்டா யிருளார்ந்தகண்டத் திறைவன்கண்டாய், மாமருவுங் கலைகையி லேந்திகண்டாய் மழபாடிமன்னுமணாளன்றானே. உ

ஒருசுடராயுலகேழு மானான்கண்டா யோங்காரத்துட் பொருளாய் நின்றான்கண்டாய், விரிசுடராய் விளங்கொளியாய் நின்றான்கண்டாய் விழவொலியும் வேள்வொலியு மானான்கண்டா, யிருசுடர்மீதோடா விலங்கைக்கோனை யீடழியவிருபதுதோ ளிறுத்தான்கண்டாய், மருசுடரின் மாணிக்கக் குன்றுகண்டாய் மழபாடி மன்னுமணாளன்றானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

———

திருவீழிமிழலை திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போரானையீருரிவைப் போர்வையானைப் புலியதளே
யுடையாடை போர்த்திருந்தானைப், பாரானை மதியானைப் பக
லானைப் பல்லுயிராய் நெடுவெளியாய்ப் பரந்துநின்ற, நீ
ரானைக் காற்றானைத் தீயானானை நினையாதார்புரமெரிய நி
னைந்தானைச், சேரானைத் திருவீழிமிழலையானைச் சேரா
தார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. ௧

சவந்தாங்குமயானத்துச் சாம்பலென்பு தலையோடு ம
யிர்க்கயிறு தரித்தான்றன்னைப், பவந்தாங்கு பாசுபதவே
டத்தானைப் பண்டமரர் கொண்டுகந்த வேள்வியெல்லாங், க
வர்ந்தானைக்கச்சி யேகம்பன்றன்னைக் கழலடைந்தான் மே
ற்கறுத்த காலன்வீழச், சிவந்தானைத் திருவீழிமிழலையானை
ச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. ௨

அறுத்தானை யயன்றலைகளஞ்சிலொன்றை யஞ்சாதே
வரையெடுத்தவரக்கன்றோள்க ளிறுத்தானை யெழுநரம்பினி
சைகேட்டானை யிந்துவினைத் தேய்த்தானை யிரவிதன்பற், ப
றித்தானைப் பகீரதற்கா வானோர்வேண்டப் பரந்திழியும் பு
னற்கங்கை பனிபோலாகச், செறித்தானை திருவீழிமிழலை
யானைச் சேராதார்தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. ௩

கண்ணவன்காண் கண்ணொளிசேர் காட்சியான்கா
ண் கந்தருவம் பாட்டிசையிற் காட்டிநின்ற, பண்ணவன்கா
ண் பண்ணவற்றின் றிறமானான்காண் பழமாகிச்சுவையாகி
ப் பரந்துநின்றான்காண், விண்ணவன்காண் விண்ணவர்க்கு மேலா
னான்காண் வெந்தலைக்கு மருந்தன்காண் மறைமேற்றேர், வி

ன்னனைவன் காண் விண்ணவர்க்கு மேலானான் காண் விண்ணிழிதண் வீழிமிழலையானே. ௯

சந்திரனைத் திருவடியாற் றேய்த்தான் காண் தக்கனை யுமெரித்தெச்சன் றலைகொண்டான் காண், இந்திரனைத் தோன் முறித்த தருள்செய்தான் கா னீசன்கா னேசன்கா னெரி யனைநோக்கிச் செல்லா, மந்திரமறைப்பொருளா யாயினான் காண் மாலொடயன் மேலொடுகீழ் முடியாவண்ணம், வெந்தழ லின் விரிசுடரா யோங்கினான் காண் விண்ணிழிதண் வீழிமி ழலையானே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்—திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமணியைத் தித்திக்குந் தேனைப் பாலைத் தீங்கரும் பினின்சுவையைத் தெளிந்த தேறற், குருமணியைக் குழன் மொந்தை தாளம் வீணை கொக்கரையின் சச்சரியின் பாணி யானைப் பருமணியைப் பவளத்தைப் பசும்பொன் முத்தைப் பருப்பதத்தி லருங்கலத்தைப் பாவந் தீர்க்கும், அருமணியை யாரூரி லம்மான் றன்னை யறியாதடிநாயே னயர்த்தவாறே.

பொன்னேபோற் றிருமேனி யுடையான் றன்னைப் பொங்குவெண் ணூலானைப் புனிதன் றன்னை, மின்னேமின்னி டையாள் பாகன் றன்னை வேழத்தி னுரிவிரும்பிப் போர்த் தான் றன்னைத், தன்னொப்பா ரில்லாதானைத் தத்துவனையுத் தமனைத் தழல்போன் மேனி, யன்னானை யாரூரி லம்மான் ற ன்னை யறியாதடிநாயே னயர்த்தவாறே. ௨

எற்றானை யேழுலகு மானான்றன்னை யேழ்கடலுமேழ்
மலையு மானான்றன்னை, கூற்றானைக் கூற்றமுதைத யுகந்தான்
றன்னைக் கொடுமழுவாள் கொண்டதோர் கையான்றன்னை
க்காற்றானைத் தீயானை நீருமாகிக் கடிகமழும் புன்சடைமே
ற்கங்கைவெள்ள, ஆற்றானையாரூரி லம்மான்றன்னை யறி
யாதடிநாயே னயர்த்தவாறே ௧

முத்தினைமணிதன்னை மாணிக்கத்தை மூவாதகற்பக
த்தின் கொழுந்துதனைக், கொத்தினை வயிரத்தைக் கொ
ல்லேறூர்ந்து கோளரவொன்றாட்டுங் குழகன்றன்னைப், ப
த்தனைப் பத்தர்மனத்துள்ளானைப் பருதிபோற் றிருமேனி
யுடையான்றன்னை, யத்தனையாரூரி லம்மான்றன்னை யறி
யாதடிநாயே னயர்த்தவாறே. ௨

சங்கரன்காண் சக்கரமாற்கருள் செய்தான்காண் தரு
ணேந்து சேகரன்காண் டலைவன்றான்கா, ணங்கமலத் தய
ன்சிரங்க ளைந்திலொன்றை யறுத்தவன்கா ணணிபொழில்சூ
ழையாற்றான்கா ணெங்கள்பெருமான்கா ணணைவோர்கள்
போகவருள் செய்யுமிறைவன்கா ணிமையோரேத்துஞ்செ
ங்கமலவயல்புடைசூழ் திருவாரூரிற றிருமூலத்தானத்தெ
ஞ் செல்வன்றானே, ௩

செருவளருஞ்செங்கண்மா லேற்றினான்காண் டெண்
ணானைக் காவான்காண் டயில்வீழ, மருமலர்தம் புரமூன்று
மெரிசெய்தான்காண் வஞ்சகர்பா லணுகாத மைந்தன்கா,
ணருவரையை யெடுத்தவன்றன் சிரங்கள்பத்து மைந்நான்
குந்தோளு நெரிந்தலறவன்று திருவிரலா லடர்த்தவன்காண்
திருவாரூரிற்றிருமூலத் தானத்தெஞ்செல்வன்றானே. ௪

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒருருவாயுலகேத்த நின்றார்போலு மொருவருமொப்பு
மில்லாதாரே, கருவாயுங் காலனையுங் காய்த்தார்போலுங்
கடியரணமூன்றும் வில்லாலெய்தாரே, மருமனத்துங் மலர்
தூவி விண்ணுலகேத்த வேந்தராயமைந்தாரே மாண்பாருமன்னே
போற்ற மாதேவன்றான், திருவிழியுனங்காரை யின்றே
ன்றே திருவாரூர்க் கோயிலாக் கொண்டநாளே. ௮

புகையெட்டும் போக்கெட்டும் புலன்களெட்டும் பூத
லங்களவையெட்டும் பொழில்களெட்டுங், கலையெட்டுங் கா
ப்பெட்டுங் காட்சியெட்டுங் கழற்சேவடியடைந்தார் களைக
ணெட்டும், நகையெட்டு நாளெட்டு நன்மையெட்டு நலஞ்
சிறந்தார் மனத்தகத்து மலர்களெட்டுந், திசையெட்டுந்தி
ரிப்பதொன்றே முன்னோ பின்னோ திருவாரூர் கோயிலாக்கொ
ண்டநாளே ௯

தசமுகனோடுலகேழுந் தனி விசையமன்னன் வீடழித்திட்
டிருந்தாரே, கயிலாயத் திருந்து தசமுகனாரே மதம்
னைப்பிடித்து ஈர்த்தாரே, நாளுமவர் நன்றுங்க
ணெடுத்தாரே நமக்காகவே குத்திட்டாட்கொண்டா
ரேசிதைசயும் இசைக்கு முன்னோ பின்னோ திருவாரூர்க்
கோயிலாக் கொண்டநாளே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூங்காத்தானை வெள்ளைக்கு முன்னோனே தாயின் முதி
ருந்தைபடுமுடியோன், முடிபுனைவதுக்கள் விரைத்தானை
வியப்பர் புரக்கண்மூன்றும், வரைசிலையாகவிமை ரனுக்

கோத்துத் துளைத்தானைச் சுடுசோத்தாற் றவளநீறுத் தூமுத்த வெண்முறுவ லுமையோடாடித், திளைத்தானைத்தென் கூடற்றிருவாலவாய்ச்சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றேனானே

ஊனானையுலகேழாய் நின்றான்றன்னை யொற்றை வெண்பிறையானை யுமையோடென்றும், பேரானைப் பிறர்க் கொன்று மரியான்றன்னைப் பிணக்காட்டில் நடமாடல்பேயாடென்றும் ஆரானையமரர்களுக் கமுதீந்தானையருமறையானன்முகனு மாலும்போற்றுஞ் சீரானைத் தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச்சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றேனானே. உ

தூர்த்தனைத் தோண்முடிபத் திறுத்தான் றன்னைத் தொன்னரம்பி னின்னிசைகேட்டருள்செய்தானைப், பார்த்தானைப் பணிகண்டெரிந்தான்றன்னைப் பரிந்தவர்க்கு பாசுபத மீந்தான்றன்னை யார்த்தானையடியேனுக் கன்பன்றன்னை யளவிலாப் பல்லூழிகண்டுநின்றதீர்த்தானைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச் சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே.

திருச்சிவபுரம்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானவன்காண் வானவர்க்கு மேலானான்காண் வடமொழியுந் தென்றமிழு மறைகணான்கு, மானவன்காணானைந் தாடினான்கா ணையன்காண் கையிலனலேந்தியாடுங், கானவன்காண் கானவனுக்கருள்செய்தான்காண் சென்றடையாச் செல்வன்றான்காண் சிவனவன்காண் சிவபுரத்தென் செல்வன்றானே. க

வெய்யவன்காண் வெய்யகனலேந்தினான்காண் வியன்கெடில வீரட்டமேவினான்காண், மெய்யவன்காண் பொய்யர்மனம் விரவாதான்காண் வீணையோடிசைந்துமிகு பாடன்மிக்க, கையவன்காண் கையின்மழு வேந்தினான்காண் காமாங்கம் பொடிவீழ்த்த கண்ணினான்காண், செய்யவன்காண் செய்யவளைமாலுக்கீந்த சிவனவன்காண் சிவபுரத்தென் செல்வன்றானே. ௰

திருவாலம்பொழில்-திருத்தாண்டகம்.

கருவாக்கிக் கண்ணுதலாய் நின்றான்றன்னைக் கமலத்தோன்றலையரிந்த காபாலியை, யுருவார்ந்தமலைமகளோர் பாகத்தானை யுணர்வெலாமானானை யோசையாகி, வருவானைவலஞ்சுழி யெம்பெருமான்றன்னை மறைக்காடுமாவடுதண்டுறையுமேய திருவானைத் தெம்பரம்பைக் குடியின்மேய திருவாலம் பொழிலானை சிந்திநெஞ்சே ௧

உரித்தானைக்களிறதன்றோல் போர்வையாக வுடையானை யுடையபுலி யதளேயாகத், தரித்தானைச்சடையதன்மேற் கங்கையுங்கைத்தழலுருவை விடமமுதாவுண்டதெல்லாம், பரித்தானைப் பவளமால்வரையானானைப் பாம்பணையன் றனக்கன்றங்காழிநல்கிச் சிரித்தானைத்தெம்பரம்பைக்குடியின்மேய திருவாலம்பொழிலானைச்சிந்திநெஞ்சே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பலவகைத்-திருத்தாண்டகம்.

நேர்ந்தொருத்தி யொருபாகத் தடங்கக்கண்டு நிலைதளரவாயிரமா முகத்தினோடு பாய்ந்தொருத்தி படர்சடைமேற் பயிலக்கண்டு படவரவும் பனிமதியும்வைத்தசெல்வர்

தாங்கிருத்தித் தம்மனத்தை யொருக்கான் றொண்டர் த
னிசமொரு தண்டேன்றி மெய்தளரா முன்னம் பூந்துருத்தி
பூந்துருத்தி யென்பீராகிற் பொல்லாப்புலாற்றுருத்தி போ
க்கலாமே. க

ஊற்றுத்துறை யொன்பதுண்ணின்றேரீ ரொக்கவ
டைக்கும்போ துணரமாட்டீர் மாற்றுத்துறைவழி கொண்
டோடமுன்ன மாயமனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்துவாழ்வீர் வே
ற்றுத்தொகில்பூண்டார் புங்கண்மூன்றிம் வெவ்வழல்வாய்
வீழ்விக்கும் வேந்தன்மேய சோற்றுத்துறை சோற்றுத்து
றையென்பீராகிற் றுயர்நீங்கித் தூநெறிக்கட் சேரலாமே.

தந்தையார் தாயாருடன் பிறந்தார்தாரமார்புத்திரரார்
தாந்தாபாரே, வந்தவாறெங்ஙனே போமாறேதோ மாயமா
மிதற்கேது மகிழவேண்டாம், சிந்தையீருமக்கொன்றுசொ
ல்லக் கேண்மின் றிகழ்மதியும் வாளரவுந் திளைக்குஞ்சென்
னி யெந்தையார் திருநாம நமச்சிவாயவென்றழூவார்க் கிரு
விசும்பி லிருக்கலாமே. ௩

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

அப்பனீ யம்மைநீ யையனுநீ யன்புடைய மாமனு மா
மியுநீ ஒப்புடைய மாதரு மொண்பொருளுநீ யொருகுலமு
ஞ் சுற்றமுமோரூருநீ, துய்ப்பனவு முயப்பனவுந் தோற்று
வாய்நீ துணையாயென்னெஞ்சந் துறப்பிப்பாய்நீ இப்பொ
ன்னீயிம்மணிநீயிம்முத்துநீயிறைவநீ யேறூர்ந்தசெல்வநீயே.

திருக்கோயிலில்லா திருவிலூருந் திருவெண்ணீறணி
யாத திருவிலூரும், பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடாவூ
ரும் பாங்கினொடுபலதளிகளில்லாவூரும் விருப்போடு வெ

ண் சங்க மூதாவூரும் விதானமும் வெண்கொடியு மில்லாவூ ரும் அரும்போடு மலர்பறித்திட் டுண்ணாவூரு மவையெல் லாமூரல்ல வடவிகாடே. உ

திருநாமமஞ்செழுத்துஞ் செப்பாராகிற் றீவண்ணர்தி றமொருகாற்பேசாராகில், ஒருக்காலுந் திருக்கோயில் சூழா ராகி லுண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணாராகில் அரு நோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியாராகி, லளியற்றார் பிறந் தவாறேதோ வென்னிற் பெருநோய்கண் மிகநலியப் பெய ர்த்துஞ்செத்துப் பிறப்பதற்கே தொழிலாகியிறக்கின்றாரே

குலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும்பொல் லேன் குற்றமேபெரிதுடையேன் கோலமாய நலம்பொல் லேனான்பொல்லேன் ஞானியல்லே னல்லாரோ டிசைந்தி லே னடுவேநின்ற விலங்கலேன் விலங்கலா தொழிகந்தன ல்லேன், வெறுப்பனவு மிகப்பெரிதும் பேசவல்லே னி லம்பொல்லே னிரப்பதே யீயமாட்டே னென்செய்வான் றோன்றினே னேழையேனே. ச

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந்தந்து தரணியொடு வா னாளத்தருவரேனும், மங்குவா ரவர்செல்வ மதிப்போமல் லோமாதேவர்க்கே காந்தரல்லராகில் அங்கமெல்லாங் கு றைந்தழுகு தொழுநோயரா யாவுரித்துத் தின்றுழலும் புலை யரேனுங் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க்கன்பராகி லவர்கண் டீர் நாம்வணங்குங் கடவுளாரே. ரு

ஆட்டுவித்தா லாரொருவராடாதாரே யடக்குவித்தாலா ரொருவ ரடங்காதாரே, யோட்டுவித்தா லாரொருவரோடா தாரே யுருகுவித்தா லாரொருவருருகாதாரே பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடாதாரே பணிவித்தா லாரொருவர் பணி

யாதாரே காட்டுவிக்கா லாரொருவர் காணாதாரே காண்பா
ரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாய்க்காலே, ௯

திருச்சிற்றம்பலம்.

நின்ற திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணாகி விண்ணாகி மலையுமாகி வயிரமுமாணிக்கந் தானேயாகிக் கண்ணாகிக் கண்ணுக்கோர் மணியுமாகிக் கலையாகிக் கலைஞானந்தானேயாகிப் பெண்ணாகிப் பெண்ணுக்கோ ராணுமாகிப் பிரளயத்துக்கப்பாலோரண்டமாகி எண்ணாகி யெண்ணுக்கோ ரெழுத்துமாகி யெழுஞ்சுடரா யெம்மடிக ணின்றவாறே. ௧

தீயாகி நீராகித் திண்மையாகித் திசையாகி யத்திசைக்கோர் தெய்வமாகித், தாயாகித் தந்தையாய்ச் சார்வுமாகித் தாரகையுஞாயிறுந் தண்மதியுமாகிக், காயாகிப்பழமாகிப்பழத்தினின்ற விரசங்கணுகர்வானுந் தானேயாகி நீயாகி நானாகி நேர்மையாகி நெடுஞ்சுடராய் நிமிர்ந்தடிகணின்றவாறே.

மாலாகி நான்முகனாய் மாபூதமாய் மருக்கமாயருக்கமாய் மகிழ்வுமாகிப், பாலாகியெண்டிசைக்குமெல்லையாகிப் பரப்பாகிப் பரலோகந்தானேயாகிப், பூலோக புவலோக சுவலோகமாய்ப் பூதங்களாய்ப் புராணன் றானேயாகி, ஏலாதனவெலா மேல்விப்பானா யெழுஞ்சுடரா யெம்மடிகணின்றவாறே ௫

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்.

நாமார்க்குங்குடியல்லோ நமனையஞ்சோ நரகத்திலிடர்ப்படோ நடலையில்லோம், ஏமாப்போம் பிணியறியோம்

யணிவோமல்லோ மின்பமேயெந்நாளுந் துன்பமில்லை தா
மார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மையான சங்கரனற் சங்கவெ
ண்குழையோர்காதிற் கோமாற்கேநாமென்று மீளாவாளா
ய்க் கொய்மலர்ச்சேவடியிணையே குறுகினோமே. ௧

ஈசனை யெவ்வுலகினுக்கு மிறைவன்றன்னை யிமைய
வர்தம் பெருமானை யெரியாமிக்க தேசனைச்செம்மேனி
வெண்ணீற்றானைச் சிலம்பரையன் பொற்பாவை நலஞ்செ
ய்கின்ற நேசனை நித்தலு நினையப்பெற்றோ நின்றுணைபா
ரெம்மை நினையச்சொன்ன வாசகமெல்லாமறந்தோ மன்
றே வந்தீ ரார்மன்னவனாவா யென்றோ. ௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புகலூர் திருத்தாண்டகம்.

எண்ணுகே னென்சொல்லி யெண்ணுகேனோ வெம்
பெருமான் றிருவடியே யெண்ணினல்லாற், கண்ணிலேன்
மற்றோர்களைகணில்லேன் கழலடியே கைதொழுது காணி
னல்லா, லொண்ணுளேயொன்பதுவாசல்வைத்தா யொக்க வ
டைக்கும்போ துணரமாட்டேன், புண்ணியனே யுன்னடி
க்கேபோதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே.

அங்கமே பூண்டா யனலாடினா யாதிரையா யானிழ
லா யானேறூர்ந்தாய் பங்கமொன்றில்லாது படர்சடையினா
ய் பாம்பொடு திங்கள் பகைதீர்த்தாண்டாய் சங்கையொ
ன்றின்றியே தேவர்வேண்டச் சமுத்திரத்தினஞ்சுண்டுசா
வாமூவாச் சிங்கமே யுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் றிருப்
புகலூர் மேவியதேவதேவே. ௨

பையரவக் கச்சையாய் பால்வெண்ணீற்றாய் பனிக்கு
க்குழையினாய் பண்ணாரின் சொன்மை விரவுகண்ணானாய்

பாகங்கொண்டாய் மான்மறிக்கையேந்திருய்வஞ்சங்கள்வ
லை வரையுமென்மேற் றாவறுத்தாயவர் வேண்டுங்காரியமி
ங்காவதில்லைப் பொய்யுரையா துன்னடிக்கே போதுகின்
றேன் பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே. ௩

தெருளாதார் மூவெயிலுந் தீயில்வேவச் சிலைவளைத்து
ச்செங்கணையாற் செற்றதேவே, மருளாதார் தன்மனதில்
வாட்டந் தீர்ப்பாய், மருந்தாய பிணிதீர்ப்பாய் வானோர்க்
கென்றும் அருளாகி யாதியாய் வேதமாகி யவர்மேலாநீர்
மேலா ருய்ந்துங்காணுப் பொருளாவா யுன்னடிக்கே போ
துகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே ௪

நீரேறு செஞ்சடைமே னிலாவெண்டிங்க ணீங்கா
மைவைத்துகந்த நீதியானே பாரேறுபடுதலையிற் பலிகொ
ள்வானே பண்டணங்கைப்பார்த்தானே பாவநாசா காரேறு
முகிலனைய கண்டத்தானே, கருங்கைக் களிற்றுரிவை கத
றப்போர்த்த போரேறே யுன்னடிக்கே போதுகின்றேன்.
பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே ௫

விரிசடையாய் வேதியனே வேதகீதா விரிபொழில்
சூழ் வெண்காட்டாய் மீயச்சூராய் திரிபுரங்களெரிசெய்த
தேவதேவே திருவாரூர் திருமூலத்தானமேயாய், மருவினி
யார் மனத்துளாய்மாகாளத்தாய்வலஞ்சுழியாய்மாமறைக்
காட்டெத்தாயென்றும் புரிசடையா யுனடிக்கே போது
கின்றேன் பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே. ௬

தேவார்ந்ததேவனைத் தேவரெல்லாந் திருவடிமேலலரி
ட்டுத்தேடிநின்று நாவார்த்தமறைபாடி நட்டமாடிநான்மு

கனுமின்திரனு மாலும்போற்றக் காவார்ந்தபொழிற்சோலை க்கானைப்பெற்றாய் கழுக்குன்றத் துச்சியாய் கடவுளேநின், பூவார்ந்தபொன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மே விய புண்ணியனே. எ

நெய்யாடி நின்மலனே நீலகண்டா நிறைவுடையாய் மறைவல்லாய் நீதியானே, மையாடுகண்மடவாள் பாகத்தா னே மான்றோலுடையாய் மகிழ்ந்துநின்றாய் கொய்யாடுகூ விளங் கொன்றைமாலை கொண்டடியே னுனிட்டுக் கூறிநி ன்று பொய்யாதசேவடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே. அ

துன்னஞ்சேர் கோவணத்தாய் தூயநின்றாய் துதைந் திலங்கு வெண்மழுவாள் கையிலேந்தித் தன்னனையுந் தண் மதியும் பாம்புநீருஞ் சடைமுடிமேல் வைத்துகந்த தன் மையானே யன்னநடைமடவாள் பாகத்தானே யக்காரம்பூ ண்டானே யாதியானே பொன்னங்கழலடிக்கே போதுகி ன்றேன் பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே. கூ

ஒருவனையுமல்லா துணரா துள்ள முணர்ச்சித்தடமொற் றத்துள்ளேநின்ற விருவரையு மூவரையு மென்மேலேவி யி ல்லாதவாவறுத்தாய் இல்லேனேலக் கருவரைசூழ் கானலில ங்கைவேந்தன் கடுந்தேர்மீதோடாமைக் காலாறசெற்றபொ ருவரையா யுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மே விய புண்ணியனே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவடிகளே சரணம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சரித்திரம்.

கைலாயபதியின் பிரதிவிம்பமாகக் கண்ணாடியி னின்றுந்தோன்றி, ஆலாலசுந்தரரென்கிற திருநாமத்தோடு கயிலாயத்திற் சிவபெருமானுக்குத் தொண்டுசெய்யுநாளி லொருநாள் மலர்கொய்ய நந்தவனஞ்சென்று அங்குமலர்கொய்துகொண்டிருந்த அனிந்திதை கமலினி என்னும் பார்வதியார் தோழியரைக்கண்டு காதல்கொண்டு மீண்டு மனத்தைச் செல்லவிடாது தடுத்து சுவாமி சந்நிதிசேர்ந்தனர் கயிலாயபதி இதனையறிந்து உமையாள்தோழிகள்பாலுன் மனஞ்சென்றமையா லவர்களுடன் பூலோகத்திற்பிறந் தின்பமநுபவித்துப் பின்புவந்து சேரக்கடவையென்று கட்டளையிட்டருளினார். ஆலாலசுந்தரர் மனங்கலங்கி அடியேனது பிழையைப்பொறுத்து நான் மானிடனாய் மயங்கும்போது தடுத்தாட்கொள்ளல் வேண்டுமென்றுவேண்ட பரமசிவன் கிருபைகூர்ந்தருளினார்.

அக்காரணத்தால் திருநாவலூரில் சடையனாரென்னும் பிராமணருக்கு அவர்மனைவி இசைஞானியாருக்கு குமாரனாகப்பிறந்து நம்பியாரூரரென்கிற திருநாமத்தோடு கலைபயின்று வளர்ந்து விவாகத்திற்கிணங்கி திருமணக்கோலம் பூண்டு, புத்தூருக்குச்சென்று விவாகச் சடங்கிலிருக்கையில் பரமசிவன் முன்னம் கயிலையிலருளியபடி தடுத்தாட்

கொள்ளும் பொருட்டு ஒருகிழப்பிராமண வடிவங்கொண்டு கலியாணப் பந்தலில் சபையாருக் கெதிரில்வந்து நம்பியாரூரரைநோக்கி உன்னிடத்தி லெனக்கொரு வழக்கிருக்கின்றதனைத் தீர்க்காது விவாகஞ்செய்துகொள்ளக் கூடாதென்றார் அவ்வழக்கென்னென்று நம்பியாரூரர்கேட்ககிழவடிவர் சபையாரைநோக்கி இவ்வாரூரனெனதடிமை இதுதான் வழக்கென்றார் நம்பியாரூரரிதைக்கேட்டு நகைக்க கிழவரவரைநோக்கி உனதுபாட்ட னெழுதிக்கொடுத்த முறியோலையிதோவிருக்க நகைப்பானேன் னென்றார் பிராமணர் பிரருக்கடிமையாகுத லிவ்வுலகிலில்லை நீர் பித்தனேவென்று நம்பியாரூரர்சொல்ல கிழவர் நீஎதைச்சொன்னபோதிலு நமக்கடிமை செய்யவேண்டுமென்றார் நம்பியாரூரர் கோபங்கொண்டு ஓலையைக் காட்டுமென்று சுவாமியைத்துரத்தி ஓலையைப்பறித்துக் கிழித்தெறிந்து விட்டார். உடனே கிழவடிவர் நம்பியாரூரரைப் பிடித்துக் கொண்டலற அங்கிருந்தவர்கள் விலக்கி நீரெங்கிருப்பவரென்று கேட்க, வெண்ணெய் நல்லூரிலென்றார் அவ்விதமாயினுமது தப்புவழக்கை யங்குள்ளோரிடஞ் சொல்லிக் கொள்வோமென்று நம்பியாரூரர்சொல்ல, விருவரும் புறப்பட்டு வெண்ணெய் நல்லூருக்குச்சென்று, அங்குகூடியிருந்த பிராமணர்களைநோக்கி ஓபிராமணர்களே இந்த நம்பியாரூரனெனக் கடிமையென்று நான்காட்டிய ஓலையைப்பிடுங்கிக் கிழித்தெறிந்து விட்டானென்றார் அதனையவர்கள்கேட்டுச் சாட்சியுமுண்டோவென, கிழவர் முன்கிழித்தவோலை, மூலவோலையை யெடுத்துவந்து காட்டுகிறேனென்று சொல்லிபோய்க் கொண்டுவந்துகாட்டினார், அதில், "திருநாவலூரிலிருக்கு மாதிசைவபிராமணராகிய ஆரூரனென்னும் பெயருள்ளநான், திருவெண்ணெய்நல்லூரிலிருக்கும்பித்தனுக்

செழுதிக்கொடுத்த முறியோலையாவது, இத்தேதிமுதல் நாளுமெனது பரம்பரையாய் வருகின்றவென் சந்ததியாரும் கொத்தடிமை செய்யும்படி மனவாக்கொத் தெழுதிக் கொடுத்தே னிதற்கிதுவே யென்கையெழுத்து என்றெழுதியிருப்பதோடு, அதிலெழுதியிருக்குஞ் சாட்சிகள் பெயரும், நம்பியாரூரரைப்பார்த்து, நீரிந்தப்பிராமணருக் கடிமைசெய்யவேண்டியது முறைமையென்றார்கள்.

அதனைநம்பியாரூரரேற்றுக்கொள்ள, சபையார் கிழவடிவரைநோக்கி ஐயரே உமக்கிவ்வூரில் மாளிகையெங்கென்னக்காட்டுகிறே னென்றாலயத்துட் சென்று மறைந்துவிட்டார், அதைக்கண்டெல்லோருந் திகைத்து நின்றார்கள்நம்பியாரூரர் தொடர்ந்தழைக்க, சுவாமி தேவியாரோடு ரிடபத்தி லெழுந்தருளி, முன்னம் கயிலையில் நடந்தவைதச்சொலலித், தாமுன்னளித்த வாக்கின்படி தடுத்தாட்கொண்டோமென்று சொல்லியருளினார், நம்பியாரூரருடனே தொழுது துதிக்க, சிவபெருமான், அன்பனே நீ நம்மைவன்மைபேசி வன்றொண்டனென்னும் பெயர்பெற்றனை, நமக்குப்பாட்டே யருச்சனை யாதலால் நம்மை பாடக்கடவையென்றருளினார் நம்பியாரூரர் பணிந்து கர்த்தனே தேவரீரதுபெருமைகளை யறியாவடியே னென்னென்று பாடுவேனென்ன, நீமுன்புநம்மை பித்தனென்றதா லதனையே பெயராயமைத்துப் பாடக்கடவையென்றருளினார். அவ்விதமே பித்தாபிறைசூடிஎன்னுந் திருப்பதிகமோதி யருளினர் சிவபெருமான் திருவுளமகிழ்ந்து, தலமெங்குஞ் சென்று பாடக்கடவை யென்றருளினார்.

பொழுது, சிவபெருமான் றிருக்கூத்தாடும் காட்சிதந்தருளப் பணிந்து பதிகமோதி விடைபெற்று திருவாரூரிற் சேர்ந்தனர்

பின்புசோழநாட்டிலும் கொங்கு நாட்டிலுமுள்ள ஸ்தலங்களை தரிசித்து மீண்டும் விருதாசலத்திற்கெழுந்தருளிப் பொன்வேண்டிப் பதிகமோதசுவாமி பன்னீராயிரம் பொன் தந்தருளினார்நாயனார்சுவாமி தேவரீரிப்பொன்னையெல்லா மிந்தமணிமுத்தா நதியிலிட்டு, திருவாரூரார் குளத்தில் வரக் கிருபைசெய்தல்வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க சுவாமி யவ்விதமே கிருபைசெய்தார் திருவாரூருக்கு யெழுந்தருளி பரவையாருடன் கமலாலய தீர்த்தத்தையடைந்து பொன்னெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு பரவையார் மாளிகையிற் சிலநாளிருந்தார் பின்பு திருக்குருகாவூருக்குச் சமீபத்திலெழுந்தருளும்போது வன்றொண்டர்பசித்து வருகின்றனரென்று சுவாமிதிருவுளமிரங்கி மார்க்கத்திலொரு சோலையுந்தடாகமுந் தண்ணீர்ப்பந்தலு முண்டாக்கி, கட்டமுதும் வைத்துக்கொண்டொரு பிராமணர்போலிருந்து, அங்கு சேர்ந்த தொண்டரைநோக்கி, நீர்மிகவும் பசித்திருக்கின்றதால் நம்மிடத்துள்ள கட்டமுதைச் சாப்பிடுமென்றுகொடுக்கப்பரிசனத்தாருட னுண்டு நீரருந்த, சற்றுசயனித்துக்கொண்டிருந்தனர் உடனே சுவாமி சோலைமுதலியதுடன் மறைந்துவிட்டார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் நித்திரை நீங்கியெழுந்து, முன்னிருந்தவரைக் காணாது பரமசிவன் செயலெனறறிந்து திருக்கச்சூருக்குவர தம்முடைய தொண்டர் பசியுட னிருக்கக்கண்டசுவாமி வேதியரைப்போல்வந்து,

நீர்பசித்திருப்பதா லிங்குள்ள பிராமணர்கள் வீட்டிலாகாரம் வாங்கி வருகிறேனென்று சொல்லிப்போ யாசித்து வாங்கி வந்தளிக்க தொண்டர்களோடு நாயனார் புசித்துப் பசியாறினார் உடனே சுவாமி மறைந்துவிட்டார் சிவபெருமான் றிருவடிகளுக்கு வருத்தம் கொடுத்தோமென்று கலங்கித்துதிசெய்து, திருவொற்றியூருக்கெழுந்தருளி சுவாமியை தரிசித்துப் பதிகமோதி, அவ்வாலயத்திற் றொண்டுசெய்து வந்த சங்கிலியாரைக்கண்டு இச்சைகொண்டு, பரவையாரிடம் போவதில்லையென்று சுவாமிமுன் மகிழமரத்தடியிற் பரவசஞ்செய்துகொடுத்து, விவாகஞ்செய்துக்கொண்டு சிலகாலமிருந்து, தியாகரைத்தரிசிக்க மனங்கொண்டு புறப்பட்டுவர, சிவபெருமான் றிருவிளையாட்டா லிருகண்களுந் தெரியாமற்போயின திருவெண்பாக்கத்தையடைந்து ஊன்றுகோல்பெற்று காஞ்சீபுரஞ்சென்று இடக்கண்பெற்று, திருவாரூரையடைந்து வலக்கண்ணும்பெற்றுபரவையார் பிணக்கை நீக்கும்பொருட்டு சுவாமியைத் தூதுவிடுத்து ஊடல தீர்ந்தபின் மாளிகைக் கெழுந்தருளி மகிழ்வடைந்து, சுவாமியைக் காலங்கடோறுந் துதித்துவந்தார்.

இவர் தன் நாயகியிடஞ் சுவாமியைத் தூதுவிடுத்ததை திருப்பெரு மங்கலத்திலிருந்த கலிக்காமநாயனார் கேள்விப்பட்டு மிகச் சீற்றங்கொண்டிருந்தனர் இதை சுந்தரமூர்த்தியாரறிந்து தாமதஞ்செய்தது குற்றமே யென்றுடன்பட்டு சுவாமியிடம் விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவபெருமானிருவரையு நட்புப்படுத்தக்கருதி கலிக்காம நாயனார் வயற்றிற் சூலைநோய்விடுத்து வருத்தி அவரிடமெழுந்தருளி,

அன்பனே நமது வன்றொண்டனுலன்றி யிச்சூலநோய்தீ ராதென்றருள, அவன்வந்து தீர்ப்பதினு மிவ்வாறு துன்ப ப்படுவதே நலமென்றூர், சுவாமி சுந்தரரிடம்போய் நீயுட னேசென்று கலிக்காமன் நோயைத் தீர்க்கக்கடவையெ ன்றருள, நாயனருஞ் சென்றூர், இவர்வருவதைக் கேள்வி யுற்ற கலிக்காமநாயனர் மிகத்துயரெய்தி உடைவாளால் வ யிற்றைக்கிழித்துக் கொண்டிறந்தனர், வன்றொண்டர்போ ய்க்கண்டு இதுவென்னல் விளைந்ததால் நானுமாய்வேனெ ன்று, கலிக்காமர் கையிற்பற்றியவாளை வாங்கும்போது சி வபெருமான் றிருவருளாற் கலிக்காமநாயனருயிர்பெற்றெ ழுந் தொருவரையொருவர் தழுவி, பிறகு இருவருந்திரு வாரூருக் கெழுந்தருளி சுவாமியைத் தரிசித்து, கலிக்காம நாயனு ரவரூரேக இவர்திருவாரூரி லிருந்தனர்.

பின்பு திருநாகைக்காரோணஞ்சென்று திருப்பதிக மோதி பொன்னும், நவரத்தினங்களும், ஆபரணங்களும், வஸ்திரங்களும், குதிரைகளும், உடைவாள் முதலியன வும் பெற்று, திருவாரூருக் கெழுந்தருளினர், சேரமான் பெருமானயனர்வர சிலநாளவருடன் பரவையார் வீட்டி லிருந்து, பின்பவருடன் சென்று, சோழநாட்டிலும், பாண் டிநாட்டிலுமுள்ள ஸ்தலங்களைத்தரிசித்து, மீண்டுந் திரு வாரூருக்கு வந்தார்கள்.

சிலகாலஞ்சென்று நாயனரை சேரமான்பணிந்து, தம தூருக்கெழுந்தருளும்படி பிரார்த்திக்க நாயனரிசைந்து திருக்கண்டியூரையடைந்து சுவாமியைத் தரிசித்து, திரு வையாற்றிற்குச் செல்லக்கூடாமற் காவேரிநதி பெருகிவர க்கண்டு பதிகமோத, வெள்ளமணை போட்டதுபோல நி ற்க, மத்தியமணல் வழியேபோய் பஞ்சநதீஸ்வரரைத் தரி

சித்து சேரமான் பெருமாணாயனார் நகரமாகிய கொடுங் கோளூருக்குச் சென்றவர் மாளிகையிற் சிலகாலமிருந்தார் பின்பு திருவாரூருக்குப்புறப்பட சேரமான்றமது பொக்கி ஷதிதிகளைப் பொதிகட்டி ஆட்சள்வசமனுப்பினார். அவ் வாட்கள், திருமுருகன் பூண்டிக்கருகில் வரும்போது, சிவ பெருமானேவலாற் பூதகணங்கள் வேடராய்வந்து, வழிம றித்துக் கவர்ந்துகொண்டார்கள் இதனை நாயனார்கேட்டு, சந்நிதியிற்சென்று பதிகமோதி, அப்பொருளெல்லாங் கோ புரவாயிலில் வந்திருப்ப, அவற்றையெடுத்துக்கொண்டு தி ருவாரூரிற் சேர்ந்தனர்.

சிலகாலஞ் சென்று சேரமானைக்காண விரும்பி, திரு ப்புக்கொளியூரிற் செல்லும்போது, ஒருவீட்டில் மங்கல வோசையும் மற்றொருவீட்டி லழுகையோசையுமாயிருக்கக்க ண்டு, நடந்ததை விசாரித்தறிந்து, அப்பிள்ளை யிறந்த ஏரி க்குச்சென்று பதிகமோத அப்பிள்ளையை விழுங்கின முத லைவந்து கக்கிவிட்டது. உடனே அடுத்தவீட்டுப் பிள்ளை யைப்போ லிப்பிள்ளைக்கு முபநயனச் சடங்கு நிறைவேற் றிப்பின்பு சேரமான் நகரஞ்சேர்ந்தவர் வீட்டிலிருந்தனர். பின்பு அம்மலை நாட்டிலுள்ள ஸ்தலங்களையெல்லாந் தரிசி த்துக்கொண்டு மகோதைக்குத் திரும்பினார் அங்கு சிலநா ளிருக்கையி லொருநாள் சேரமான் ஸ்நானஞ்செய்துகொ ண்டிருக்கும்போது, "திருவாஞ்சைக் களத்துக்குப்போய்சு வாமியைத்தரிசித்து, தேவரீரது திருவடியி லடியேனைச் சேர்த்தருளல் வேண்டுமென்று பதிகமோதினார். உடனே சிவபெருமான் தேவர்களைநோக்கி வெள்ளை யானையுடன்

சென்று வன்றொண்டனையழைத்து வாருங்களென்று கட்டளையிட, அவர்களவ்வாறேசென்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைக்கண்டு தொழுது ஸ்ரீகயிலாயபதியின் கட்டளையைச் சொல்ல நாயனார், சுவாமியை நினைந்துமகிழ்ந்து வணங்கி, வெள்ளையானைமீ தாரோகணித்துச் செல்லும்போது தமது நண்பராகிய சேரமானை நினைந்துசென்றார் சேரமானதையறிந்து குதிரையேறி திருவஞ்சைக் களத்துக்குவந்து நாயனார் செல்வதைக்கண்டு, குதிரைகாதிற் பஞ்சாட்சரமோதி அந்த நகரத்திற்சென்ற நாயனாரைப் பிரதட்சணஞ்செய்து வெள்ளையானைக்குமுன்னாகப் போயினார் நாயனார் தானெனை முன்படைத்தா, னென்னும் திருப்பதிகமோதிக் கயிலாயத்துக்கெழுந்தருளி சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கித்துதித்து முன்னிருந்தபடி ஆலாலசுந்தரராகித் திருத்தொண்டுசெய்துக் கொண்டிருந்தனர் அத்திருப்பதிகம் வருணதேவனால் திருவாஞ்சைக்களத்துக்குவந்து எங்கும் விளக்கமுற்றது.

சேரமான் பெருமாணயனார் கயிலாயஞ்சென்றபோது தடைபட்டுப் பின்பு தானருளிச்செய்த ஞானவுலாவை, சிவபெருமான் முன்னிலையிலரங்கேற்றச் சிவபெருமானருள்பெற்று சிவகணநாதராகி சுவாமியைச் சேவிப்பாராயினார்.

பரவையாரும், சங்கிலியாரு முறையேகமலினியும் அநிந்திதையுமாகிய பார்வதியாருக்குத் தொண்டுசெய்து வந்தனர்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருவெண்ணெய் நல்லூர்ப்பதிகம்-பண்-இந்தளம்.

—(*)—

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தாபிறைசூடிபெருமானேயருளாளா
வெத்தான்மறவாதேநினைக்கின்றேன்மனத்துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
ளத்தாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே. [டுறையு

நாயேன்பலநாளுநினைப்பின்றிமனத்துன்னைப்
பேயாய்த்திரிந்தெய்த்தேன்பெறலாகாவருள்பெற்றேன்
வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டு
ளாயாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே [றையு

மன்னேமறவாதேநினைக்கின்றேன் மனத்துன்னைப்
பொன்னேமணிதானேவயிரமேபொருதுந்தி [றையு
மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டு
ளன்னேயுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே. ௩

முடியேனினிப்பிறவேன்பெறின்மூவேன்பெற்றமூர்த்தி
கொடியேன்பலபொய்யேயுரைப்பேனைக்குறிக்கொண்ணீ
செடியார்பெண்ணை தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டு
ளடிகேளுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே [றையு

பாதம்பணிவார்கள்பெறும்பண்டமதுபணியா
யாதன்பொருளானேனறிவில்லேனருளாளா

தாதார்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறை
ளாதீயுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே [யு

தண்ணார்மதிசூடிதழல்போலுந்திருமேனீ
பெண்ணார்புரமூன்றுமெரியுண்ணநகைசெய்தாய்
மண்ணார்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டு
ளண்ணாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே. [டுறையு

ஊனாயுயிரானாயுடலானாயுலகானாய்
வானாய்நிலனானாய்கடலானாய்மலையானாய் [றையு
தேனார்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டு
ளானாயுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே ௭

ஏற்றார்புரமூன்றுமெரியுண்ணச்சிலைதொட்டாய்
தேற்றாதனசொல்லித்திரிவேனோசெக்கர்வானீ [றையு
ரேற்றாய்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டு
ளத்தாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே ௮

மழுவாள்வலனேந்தீமறையோதீமங்கைபங்கா
தொழுவாரவர்துயராயினதீர்த்தலுனதொழிலே [றையு
செழுவார்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டு
ளழகாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே ௯

காரூர்புனலெய்திக்கரைகல்லித்திரைக்கையாற்
பாரூர்புகழெய்தித்திகழ்பன்மாமணியுந்திச் [யு
சீரூர்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறை
ளாரூரனெம்பெருமாற்காளல்லேனெனலாமே ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புகலூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மையேபுகழ்ந் திச்சைபேசினுஞ் சார்விலுந்தொ ண்டர்தருகிலாப், பொய்மையாளரைப்பாடாதேயெந்தைபு கலூர்பாடுமின்புலவீர்காள், இம்மையேதருஞ் சோறுங் கூறையுமேத்தலாமிடர்கெடலுமாம், அம்மையேசிவ லோக மாள்வதற் கியாதுமையுறவில்லையே க

மிடுக்கிலாதானை வீமனேவிறல் விசயனேவில்லுக்கிவ னென்று, கொடுக்கிலாதானைப் பாரியேயென்று கூறினுங் கொடுப்பாரிலைப், பொடிக்கொள்மேனியெம் புண்ணியன்புக லூரைப் பாடுமின்புலவீர்காள், அடுக்குமேலம ருலகமாள்வ தற் கியாதுமையுறவில்லையே உ

காணியேற்பெரி துடையனேகற்று நல்லனே சுற்றந ங்கிளைப், பேணியேவிருந் தோம்புமேயென்று பேசினுங் கொடுப்பாரிலைப், பூணிபூண்டுழல்புட்சிலம்புந்தண் புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள், ஆணியாயமருலகமாள்வதற் கியாது மையுறவில்லையே ௩

நரைகள்போர்த்துமெய் தளர்ந்துமூத்துடல் நடுங்கி நிற் குமிக்கிழவனை, வரைகள்போலுதிர டோளனேயென்று வா ழ்த்தினுங்கொடுப்பாரிலைப், புரைவெள்ளேறுடைப் புண் ணியன்புகலூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள், அரையனுமரு லகமாள்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே. ௪

வஞ்சநெஞ்சனை மாசழக்கனைப் பாவியைவழக்கில்லி யைப், பஞ்சதுட்டனைச்சாதுவேயென்றுபாடினுங்கொடுப் பாரிலைப், பொன்செய் செஞ்சடைப் புண்ணியன் புகலூ

ரைப்பாடுமின்புலவீர்காள், நெஞ்சில்நோயறுத் துஞ்சிபோ
வதற் கியாதுமையுறவில்லையே. ௫

நலமிலாதானை நல்லனேயென்று நரைத்தமாந்தரையி
ளையனேயென்று, குலமிலாதானைக் குலவனேயென்று கூ
றினுங்கொடுப்பாரிலைப், புலமெலாம்வெறி கமழ்பூம்புக
லூரைப் பாடுமின்புலவீர்காள், அலமராதம ருலகமாள்வத
ற்கியாதுமையுறவில்லையே ௬

நோயனைத் தடந்தோளனேயென்று நொய்மாந்தரை
விழுமிய, தாயன்றேபுல வோர்க்கெலாமென்றுசாற்றினுங்
கொடுப்பாரிலைப், போயுழன்றுகண்குழியாதேயெந்தைபுக
லூர்பாடுமின்புலவீர்காள், ஆயமின்றிப்போ யண்டமாள்
வதற் கியாதுமையுறவில்லையே ௭

எள்விழுந்திடப் பார்க்குமாகிலு மீக்குமீகிலனாகிலும்,
வள்ளலேயெங்கள் மைந்தனேயென்று வாழ்த்தினுங் கொ
டுப்பாரிலை, புள்ளெலாஞ்சென்று சேரும்பூம்புகலூரைப்பா
டுமின் புலவீர்காள், அள்ளற்பட்டழுந் தாதுபோவதற்கியா
துமையுறவில்லையே ௮

கற்றிலாதானைக் கற்று நல்லனே காமதேவனை யொக்
குமே, முற்றிலாதானை முற்றனேயென்று மொழியினுங்
கொடுப்பாரிலைப், பொத்திலாந்தைகள் பாட்டருப்புகலூ
ரைப் பாடுமின்புலவீர்காள், அத்தனாயமருலகமாள்வற்கியா
துமையுறவில்லையே. ௯

தையலாருக்கோர் காமனேசால நல்லவழகுடையைய
னே, கையுலாவியவேலனே யென்றுகழறினுங கொடுப்பா
ரிலைப், பொய்கைவாவியின்மேதிபாய்புக லூரைப்பாடுமின்
புலவீர்காள், ஐயனாமருலகமாள்வதற் கியாதுமையுறவில்
லையே. ௧௦

செறுவினிற்செழுங் கமலமோங்குதென்புகலூர் மே
வியசெல்வனை, நறவம்பூம்பொழில் நாவலூரன்வனப்பகை
யப்பன்சடையன்றன், சிறுவன்றன்றொண்ட னூரன்பாடி
யபாடல் பத்திவைவல்லவர், அறவனாடி சென்றுசேர்வதற்
கியாதுமையுறவில்லையே, ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கூடலையாற்றூர்-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவுடைமழுவேந்திமதகரியுரிபோர்த்துப்
பொடியணிதிருமேனிப்புரிகுழலுமையோடுங்
கொடியணிநெடுமாடக்கூடலையாற்றூரி
லடிகளில்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ௧

வையகமுழுதுண்டமாலொடுநான்முகனும்
பையினவல்குற்பாவையொடும்முடனே
கொய்யணிமலர்ச்சோலைக்கூடலையாற்றூரி
லையனிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ௨

ஊர்தொறும்வெண்டலைகொண்டுபலியிடுமென்று
வார்தருமென்முலையாண்மங்கையொடும்முடனே
கூர்முனைமழுவேந்திக்கூடலையாற்றூரி
லார்வனில்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ௩

சந்தணவும்புனலுந்தாங்கியதாழ்சடையன்
பந்தணவும்விரலாள்பாவையொடும்முடனே
கொந்தணவும்பொழில்சூழ்கூடலையாற்றூரி
லந்தணன்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ௪

வேதியர்விண்ணவருமண்ணவருந்தொழநற்
சோதியதுருவாகிச்சுரிகுழலுமையோடுங்
கோதியவண்டறையுங்கூடலையாற்றூரி
லாதியிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ௫

வித்தகவீணையொடும்வெண்புரிநூல்பூண்டு
முத்தனவெண்முறுவன்மங்கையொடும்முடனே
கொத்தலரும்பொழில்சூழ்கூடலையாற்றூரி
லத்தனிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ௬

மழைநுழைமதியமொடுவாளரவஞ்சடைமே
லிழைநுழைதுகிலல்குலேந்திழையாளோடுங்
குழையணிதிகழ்சோலைக்கூடலையாற்றூரி
லழகனிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ௭

மறைமுதல்வானவருமாலயனிந்திரனும்
பிறைநுதன்மங்கையொடும்பேய்க்கணமுஞ்சூழக்
குறள்படையதனொடுங்கூடலையாற்றூரி
லறவனிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ௮

வேலையினஞ்சுண்டுவிடையதுதானேறிப்
பாலனமென்மொழியாள்பாவையொடும்முடனே
கோலமதுருவாகிக்கூடலையாற்றூரி
லாவணிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ௯

கூடலையாற்றூரிற்கொடியிடையவளோடும்
ஆடலுகந்தானையதிசயமிதுவென்று
நாடியவின்றமிழாலநாவலவூரன்சொற்
பாடல்கள்பத்தும்வல்லார்தம்வினைபற்றறுமே. ௧0

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம.

மற்றுப்பற்றெனக் கின்றிநின் றிருப் பாதமேமனம்பாவித்தேன், பெற்றலும்பிறந் தேனினிப் பிறவாததன்மைவந்தெய்தினேன், கற்றவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்கறை யூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி, நற்றவாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. க

இட்டனும்மடி யேத்துவாரிகழ்ந் திட்டநாள் மறந் திட்டநாள், கெட்டநாளிவையென்றலாற்கரு தேன்கிளர்புனற்காவிரி, வட்டவாசிகை கொண்டடிதொழு தேத்துபாண்டிக்கொடுமுடி, நட்டவாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே உ

ஓவுநாளுணர் வழியுநாளுயிர் போகுநாளுயர் பாடைமேற், சாவுநாளிவையென்றலாற்கரு தேன்களர்புனற்காவிரிப், பாவிதண்புனல் வந்திழிபரஞ் சோதிபாண்டிக்கொடுமுடி, நாவலாவுனை நான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநா நமச்சிவாயவே.

எல்லையில்புக ழெம்பிரானெந்தை தம்பிரானென்பொன்மாமணி, கல்லையுந்திவளம்பொழிந்திழி காவிரியதன்வாய்க்கரை, நல்லவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி வல்லவாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. ச

அஞ்சினார்க்கர ணாதியென்றடி யேனுநான்மிகவஞ்சினேன், அஞ்சலென்றடித் தொண்டனேற்கரு ணல்கினாய்க்கழிகின்றதென், பஞ்சினமெல்லடிப் பாவைமார் குடைந்தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி, நஞ்சணிகண்ட நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே ரு

ஏடுவானிளந் திங்கள்சூடினை யென்பின் கொல்புலித்தோலின்மேல், ஆடுபாம்பத ரைக்கசைத்த வழகனேயந்த

ண்காவிரிப் பாடுதண்புனல் வந்திழிபாஞ் சோதிபாண்டிக் கொடுமுடிச், சேடனையுனைநான் மறக்கினுஞ் சொல்லுநா

விரும்பிநின்மலர்ப் பாதமேநினைந் தேன்வினைகளும் விண்டன, நெருங்கிவண்பொழில் சூழ்ந்தெழில்பெறநின்ற காவிரிக்கோட்டிடைக், குரும்பைமென்முலை கோதைமார் குடைந்தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி, விரும்பனேயுனை நான் மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே எ

செம்பொனேர்சடை யாய்திரிபுரந் தீயெழச்சிலைகோ லினாய், வம்புலாங்குழ லாளைப்பாக மமர்ந்துகாவிரிக் கோட்டி டைக், கொம்பின்மேற்குயில் கூவமாமயி லாடுபாண்டி க்கொடுமுடி, நம்பனேயுனை யான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. அ

சாரணன்றந்தை யெம்பிரானெந்தை தம்பிரானென் பொன்மாமணி, பேராயிர கோடிதேவர் பிதற்றிநின்று பிரிகிலார், நாரணன்பிர மன்றொழுங்கறை யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி, காரணாவுனைநான் மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நம ச்சிவாயவே. க

கோணிலவபிறைசூடியைக்கறையூரிற் பாண்டிக்கொ டுமுடி, பேணிய பெருமானைப்பிஞ்ஞகப்பித்தனை பிறப்பில் லியைப், பாணுலாவரிவண்டறை கொன்றைத் தாரனைப்ப டம்பாய்பரை, நாணனைத்தொண்ட னூரன்சொல்லிவை சொல்லுவார்க்கில்லை துன்பமே க0

திருக்கடவூர் மயானம்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

மருவார்கொன்றைமதிசூடி மாணிக்கத்தின் மலைபோல்
வருவார்விடைமேல் மாதோடுமகிழ்ந்து பூதப்படைசூழத்
திருமால்பிரமனிந்திரற்குந் தேவர்நாகர் தானவர்க்கும்
பெருமான்கடவூர்மயானத்துப் பெரியபெருமானடிகளே.

விண்ணோர்தலைவர்வெண்புரி நூல்மார்பர் வேதகீதத்தர், கண்ணார்நுதலர்நகுதலையர்காலகாலர்கடவூரர், எண்ணார்புர மூன்றெரிசெய்த விறைவருமையோரொருபாகம், பெண்ணாணவர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. ௨

காயும்புலியினதளுடைய கண்டரெண்டோட் கடவூரர், தாயுந்தந்தை பல்லயிர்க்குந் தாமேயாயதலைவனார், பாயும்விடையொன்றதுவேறிப்பலிசேர்ந்துண்ணும்பரமேட்டி, பேய்கள்வாழுமயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. ௩

நரைசேர்மலரைங்கணையானைநயனத்தீயாற் பொடிசெய்த, இறையாராவரெல்லார்க்குமில்லையென்றருள்செய்வார் பறையார்முழவம்பாட்டோடுபயிலுந்தொண்டர்பயில கடவூர்ப், பிறையார் சடையார்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே ௪

கொத்தார்கொன்றைமதிசூடிக்கோணாகங்கள்பூணாக
மத்தயானையுரிபோர்த்துமருப்புமாமைத்தலியார்
பத்துசெய்துபாரிடங்கள்பாடியாடப்பலிகொள்ளும்
பித்தர்கடவூர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே ௫

துணிவார்கீளுங் கோவணமுங் தைந்துசுடலைப்பொடியணிந்து, பணிமேலிட்டபாசுபதர்பஞ்சவலிமார்பினர்கடவூர்த், திணிவார்குழையார்புரமூன்றுந்தீவாய்ப்படுத்தசேவகனார்,பிணிவார்சடையார்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

காரார்கடலினஞ்சுண்டகண்டர்கடவூருறைவாணர்
தேராரரக்கனைபோய்வீழ்ந்துசிதையவிரலாலூன்றினார்
ஊர்தானவதுலகமுழுமுடையார்க்கொற்றியூராரூர்
பேராயிரவர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. ௭

வாடாமுலையாள்தன்னோடுமகிழ்ந்துகானில் வேடுவனாய்க், கோடார்கேழற்பின்சென்றுகுறுகிவிசையன் றவமழித்து,நாடாவண்ணஞ்செருச்செய்துயாவநாழிநிலையருள்செய்பீடார்சடையார்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. ௯

வேழமுரிப்பர்மழுவாளர்வேள்வியழிப்பர்சிரமறுப்பர், ஆழியளிப்பாரரிதனக்கன் றூனந்துகப்பரறமுரைப்பர், ஏழைத்தலைவர்கடவூரி லிறைவர்சிறுமான் மறிக்கையர், பேழைச்சடையர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. ௧

மாடமல்குகடவூரில்மறையோரேத்துமயானத்துப்
பீடைதீரவடியாருக்கருளும்பெருமானடிகள்சீர்
நாடிநாவலாரூரநம்பிசொன்னநற்றமிழ்கள்
பாடுமடியார்கேட்பார்மேற்பாவமானபறையுமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடவூர்-பண்-நட்டராகம்.

பொடியார்மேனியனேபுரிநூலொருபாற்பொருந்த
வடியார்மூவிலைவேல்வளர்கங்கையின்மங்கையொடுங்
கடியார்கொன்றையனேகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
அடிகளென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. ௧

பிறையாருஞ்சடையாய்பிரமன்றலையிற்பலிகொண்
பறையார்வானவனேமறையின்பொருளானவனே
கறையாரும்மிடற்றாய்கடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
இறைவாவென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. ௨

அன்றாலின்னிழற்கீழறநால்வர்க்கருள்புரிந்து
கொன்றாய்காலனுயிர்கொடுத்தாய்மறையோனுக்குமான்

காரூருங்கரவாகடவூர்த்திருவீரட்டத்துள்
என்ரூதைபெருமானெனக்கார்துணைநீயலதே. ௩

போராருங்கரியின்னுரிபோர்த்துப்பொன்மேனியின்மேல்
மாராரும்முலையாளொருபாகமகிழ்ந்தவனே
காராருமிடற்றாய்கடவூர்தனுள்வீரட்டானத்
தாராவென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. ௪

மையார்கண்டத்தினாய்மதமாவுரிபோர்த்தவனே
பொய்யாதென்னுயிருட்புகுந்தாயின்னம்போந்தறியாய்
கையாராடரவாகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
ஐயாவென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே ௫

மண்ணீர்தீவெளிகால்வருபூதங்களாகிமற்றும்
பெண்ணோடாணலியாய்ப்பிறவாவுருவானவனே
கண்ணாருண்மணியேகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
அண்ணாவென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. ௬

எரியார்புன்சடைமேலிளநாகமணிந்தவனே
நரியாருஞ்சுடலைநகுவெண்டலைகொண்டவனே
கரியாரீருரியாய்கடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
அரியாயென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. ௭

வேரூவுன்னடியேன்விளங்குங்குழைக்காதுடையாய்
தேறேனுன்னையல்லாற்சிவனேயென்செழுஞ்சுடரே
காரூர்வெண்மருப்பாகடவூர்த்திருவீரட்டானத்துள்
ஆரூர்செஞ்சடையாயெனக்கார்துணைநீயலதே. ௮

அயனோடன்றறியுமடியும்முடிகாண்பரிய
யயனேயெம்பரனேபரமாயபரஞ்சுடரே
கயமாருஞ்சடையாய்கடவூர்த்திருவீரட்டத்துள்
அயனேயென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. ௯

காரரும்பொழில்சூழ்கடவூர்திருவீரட்டத்துள்
ஏாரும்மிறைத்துணையாவெழில்நாவலர்கோன்
ஆரூரன்னடியானடித்தொண்டனுரைத்ததமிழ்
பாரோரேத்தவல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தொண்டத்தொகை பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழந்தணர்த மடியார்க்குமடியேன் திருநீலகண்டத்துக்குயவனார்க்கடியேன், இல்லையேயென்னாத இயற்பகைக்குமடியேன், இளையான்றன்குடிமாறனடியார்க்கு மடியேன், வெல்லுமாமிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக்கடியேன்,விரிபொழிலசூழ்குன்றையார் விறண்மிண்டர்க்கடியே, னல்லிமென்முலையந்தார் அமர்நீதிக்கடியேன், ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. க

இலைமலிந்தவேல்நம்பியெறிபத்தர்க்கடியேன், ஏனாதிநாதன்றனடியார்க்குமடியேன், கலைமலிந்தசீர்நம்பி கண்ணப்பர்க்கடியேன், கடவூரிற்கலயன்றனடியார்க்குமடியேன்,மலைமலிந்ததோள்வள்ளல்மானக்கஞ்சாற னெஞ்சாதவாட்டாய னடியார்க்குமடியேன், அலைமலிந்தபுனல்மங்கையானயர்க்கடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. உ

மும்மையாலுலகாண்ட மூர்த்திக்குமடியேன் முருகனுக்கும் உருத்திரபசுபதிக்குமடியேன்,செம்மையேதிருநாளை

ப்போவார்க்குமடியேன், திருக்குறிப்புதொண்டர்த மடியா
ர்க்குமடியேன், மெய்ம்மையேதிருமேனிவழிபடாநிற்கவெ
குண்டெழுந்ததாதைதாள் மழுவினுலெறிந்த, அம்மையா
னடித்தண்டிப் பெருமானுக்கடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்
மானுக்காளே. ௨

திருநின்றசெம்மையேசெம்மையாக் கொண்டதிருநாவுக்
கரையன்றனடியார்க்குமடியேன், பெருநம்பிகுலச்சிறைத
ன் னடியார்க்குமடியேன், பெருமிழலைக்குறும்பர்க்கு பே
யார்க்குமடியே னொரும்பியப்பூதியடியார்சகுமடியே, னொ
லிபுனல்சூழ்சாத்தமங்கைநீலநக்கர்க்கடியே, னருநம்பிநமிநந்
தியடியார்க்குமடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.

வம்பறுவரிவண்டுமண நாறமலருமதுமலர்நற் கொன்றை
யானடியலாற்பேணு எமபிரான்சம்பந்தனடியார்க்குமடியே
ன் ஏயர்கோன்கலிக்காமனடியார்க்குமடியே, னம்பிரான்தி
ருமூலனடியார்க்குமடியே னாட்டமிகுதண்டிக்கு மூர்க்கர்க்
குமடியேன் அம்பாரன்சோமாசிமாறனுக்குமடியேன் ஆரூ
ரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. ௩

வார்கொண்டவனமுலையா ளுமைபங்கன்கழலே மறவா
துகல்லெறிந்த சாக்கியர்க்குமடியேன், சீர்கொண்டபுகழ்வ
ள்ளல்சிறப்புலிக்குமடியேன், செங்காட்டங்குடிமேயசிறுத்
தொண்டர்க்கடியேன் கார்கொண்டகொடைக்கழறிற் றறி
வார்க்குமடியேன் கடற்காழிகணநாத னடியார்க்குமடியே,
னூர்கொண்டவேல்கூற்றன் களந்தைக்கோனடியேன் ஆரூர
ன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. ௪

பொய்யடிமையில்லாத புலவர்க்குமடியேன் பொழிற்கரு
வூர்த்துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்க்கடியேன்,மெய்யடியன்சிரங்
கமுனையரையர்க்கடியேன் விரிதிரைசூழ்கடனுகையதிபத்

தர்க்கடியேன் கைதடிந்தவரிசிலையான் கலிக்கம்பன்கலியன்கழற்சத்திவரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்குமடியேன் ஐயடிகள்காடவர்கோ னடியார்க்குமடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.
௭

கறைக்கண்டன்கழலடியேகாப்புக்கொண்டிருந்த கணம்புல்லநம்பிக்குங்காரிக்குமடியே, னிறைகொண்டசிந்தையானெல்வேலிநின்ற நின்றசீர்நெடுமாற னடியார்க்குமடியேன், றுறைக்கொண்டசெம்பவள மிருளகற்றுஞ்சோதித்தென்மயிலைவாயிலா னடியார்க்குமடியே, னறைக்கொண்டவேல்நம்பி முனையடுவார்க்கடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.
௮

கடல்சூழ்ந்தவுலகெலாங் காக்கின்றபெருமான் காடவர்கோன் கழற்சிங்கனடியார்க்குமடியேன் மடல்சூழ்ந்ததார்நம்பியிடங்கழிக்குந்தஞ்சை மன்னவனாஞ்செருத்துணைதனடியார்க்குமடியேன் புடைசூழ்ந்த புலியதள்மேரலவாடவாடி பொன்னடிக்கேமனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியேன் அடல்சூழ்ந்தவேல்நம்பி கோட்புலிக்குமடியேன் ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக்காளே.
௯

பத்தராய்ப்பணிவார்க ளெல்லார்க்குமடியேன் பரமனையேபாடுவா ரடியார்க்குமடியேன், சித்தத்தைச்சிவன்பாலே வைத்தார்க்குமடியேன் திருவாரூர்ப்பிரந்தார்க ளெல்லார்க்குமடியேன் முப்போதுந்திருமேனி தீண்டுவார்க்கடியேன் முழுநீறுபூசிய முனிவரர்க்குமடியேன் அப்பாலுமடிச்சார்ந்தா ரடியார்க்குமடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.

மன்னியசீர்மறைநாவனின்றவூர்ப்பூசல் வரிவளையாள்மாணிக்கும் நேசனுக்குமடியேன், தென்னவனாயுலகாண்டசெங்கணார்க்கடியேன் திருநீலகண்டத்துப்பாணனார்க்கடியே

னன்னவனு மானடியேயடைந்திட்டசடையனிசை ஞானி
காதலன் திருநாவலூர்க்கோனன்னவனு மாரூரானடிமைகே
ட்டுகப்பா ராரூரிலம்மானுக்கன்பராவாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

பத்திமையுமடிமையையுங்கைவிடுவான்பாவியேன்
பொத்தினநோயதுவிதனைப்பொருளறிந்தேன்போய்த்தொ
முத்தினைமாமணிதன்னைவயிரத்தைமூர்க்கனேன் [ழுவேன்
எத்தனைநாள்பிரிந்திருக்கேனென் னாரூரிறைவனையே. க

ஐவணமாம்பகழியுடையடல்மதனன்பொடியாகச்
செவ்வணமாந்திருநயனம்விழிசெய்தசிவமூர்த்தி
மையணவுகண்டத்துவளர்சடையெம்மாரமுதை
யெவ்வணம்நாம்பிரிந்திருக்கேனென் னாரூரிறைவனையே உ

சங்கலக்குந்தடங்கல்வாய்விடஞ்சுடவந்தமரர்தொழ
அங்கலக்கண்டீர்த்தவ்விடமுண்டுகந்தவம்மானை
யிங்கலங்குமுடற்பிறந்தவறிவிலியேன்செறிவின்றி
யெங்குலக்கபுறந்திருக்கேனென் னாரூரிறைவனையே. ௩

இங்ஙனம்வந்திடர்ப்பிறவிப்பிறந்தயாவேணயாராமே
யங்ஙனம்வந்தெனையாண்டவருமருந்தென் னாரமுதை
வெங்ஙனன்மாமேனியனைமான் மருவுங்கையானை
யெங்ஙனம்நான்பிரிந்திருக்கேனென் னாரூரிறைவனையே ௪

செப்பரியவயனொடுமால்சிந்தித்துந்தெரிவரிய
அப்பெரியதிருவினையேயறியாதேயருவினையேன்

ஒப்பரியகுணத்தானையிணையிலியையணைவின்றி
யெப்பரிசுபிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே ௫

வன்னாகநாண்வரைவிலங்கிகணையரிபகழி
தன்னாகமுறவாங்கிப்புரமெரித்ததன்மையனை
முன்னாகநினையாதேமூர்க்கனேனாக்கைகசுமந்
தென்னாகப்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே. ௬

வன்சயமாயடியான்மேல்வருங்கூற்றினுரங்கிழிய
முன்சயமார்பாதத்தால்முனிந்துகந்தமூர்த்திதனை
மின்செயும்வார்சடையானைவிடையானையடைவின்று
யென்செயநான்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே. ௭

முன்னெறிவானவர்கூடித்தொழுதேத்துமுழுமுதலை
யந்நெறியையமரர்தொழுந்தாயகனையடியார்கள்
செந்நெறியைத்தேவர்குலக்கொழுந்தைமறந்திங்ஙனநான்
என்னெறிவான்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே

கற்றுளவான்கனியாயகண்ணுதலைக்கருத்தார
உற்றுளனாமொருவனை முன்னிருவர்நினைந்தினிதேத்தப்
பெற்றுளனாம்பெருமையனைப்பெரிதடியேன்கையகன்றிட்
டெட்டுளனைப்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே.

எழிசையாயிசைப்பயனாயின்னமுதாயென்னுடைய
தோழனுமாயான்செய்யுந்துரிசுகளுக்குடனாகி
மாழையொண்கண்பரவையைத்தந்தாண்டானைமதியிலா
எழையேன்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே. ௧௦

வங்கமலிகடனஞ்சைவானவர்கடாமுய்ய
நுங்கியமுதமவர்க்கருளிநொய்யேனைப்பொருட்படுத்திச்

சங்கிலியோடெனைப்புணர்த்தத்தத்துவனைச்சழக்கனேன்
எங்குலக்கப்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே. கக

பேரூருமதகரியினுரியானைப்பெரியவர்தஞ்
சீரூருந்திருவாரூர்ச்சிவனடியேதிறம்விரும்பி
யாரூரனடித்தொண்டனடியன்சொலகலிடத்தில்
ஊரூரனிவைவல்லாருலகவர்க்குமேலாரே. கஉ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமழபாடி-பண்-நட்டராகம்.

பொன்னார்மேனியனே புலித்தோலையரைக்கசைத்து
மின்னார்செஞ்சடைமேல்மிளிர்கொன்றையணிந்தவனே
மன்னேமாமணியே மழபாடியுண்மாணிக்கமே
யன்னேயுன்னையல்லாலினி யாரைநினைக்கேனே. க

கீளார்கோவணமுந் திருநீறுமெய்ப்பூசியுன்றன்
றாளேவந்தடைந்தேன் றலைவாவெனவென்றுகொணீ
வாளார்கண்ணிபங்கா மழபாடியுண்மாணிக்கமே
கேளாநின்னையல்லா லினியாரைநினைக்கேனே. உ

எம்மானெம்மனையென் றனக்கெட்டனைச்சார்வாகா
ரிம்மாயப்பிறவிப்பிறந் தேயிறந்தெய்த்தொழிந்தேன்
மைம்மாம்பூம்பொழில்சூழ் மழபாடியுண்மாணிக்கமே
யெம்மானின்னையல்லா லினியாரைநினைக்கேனே. ௩

பண்டேநின்னடியே னடியாரடியார்கட்கெல்லாந்
தொண்டேபூண்டொழிந்தேன் றொடராமைத்துரிசறுத்தே
வண்டார்பூம்பொழில்சூழ் மழபாடியுண்மாணிக்கமே [ன்
யண்டாநின்னையல்லா லினியாரைநினைக்கேனே ௪

கண்ணாயேழுலகுங் கருத்தாய் அருத்தமுமாய்ப்
பண்ணாரின்தமிழாய்ப் பரமாயபரஞ்சுடரே
மண்ணார்பூம்பொழில்சூழ் மழபாடியுண்மாணிக்கமே
யண்ணாநின்னையல்லா லினியாரைநினைக்கேனே. ௫

நாளார்வந்தணுகி நலியாமுனநின்றனக்கே
யாளாவந்தடைந்தே னடியேனையுமென்றுகொணீ
மாளாநாளருளுமழபாடியுண்மாணிக்கமே
யாளாநின்னையல்லா லினியாரைநினைக்கேனே. ௬

சந்தாருங்குழையாய் சடைமேற்பிறைதாங்கிநல்ல
வெந்தார்வெண்பொடியாய் விடையேறியவித்தகனே
மைந்தார்சோலைகள்சூழ் மழபாடியுண்மாணிக்கமே
யென்தாய்நின்னையல்லாலினி யாரைநினைக்கேனே. ௭

வெய்யவிரிசுடரோன் மிகுதேவர்கணங்களெல்லாஞ்
செய்யமலர்களிட மிகுசெரிமையுள்நின்றவனே
பையார்பூம்பொழில்சூழ் மழபாடியுண்மாணிக்கமே
ஐயாநின்னையல்லாலினி யாரைநினைக்கேனே. ௮

நெறியேநின்மலனே நெடுமாலயன்போற்றிசெய்யுங்
குறியேநீர்மையனே கொடியேரிடையாள்தலைவா
மறிசேர்கையனே மழபாடியுண்மாணிக்கமே
யறிவேநின்னையல்லா லினியாரைநினைக்கேனே. ௯

ஏரார்முப்புரமு மெரியச்சிலைதொட்டவனை
வாரார்கொங்கையுடன் மழபாடியுண்மேயவனைச்
சீரார்நாவலர்கோ னாரூரனுரைத்ததமிழ்
பாரோரேத்தவல்லார் பரலோகத்திருப்பாரே. ௰

திருக்கேதாரம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்வாவதுமாயம்மிது மண்ணாவது திண்ணம்
பாழ்போவதுபிறவிகடல் பசிநோய்செய்தபறிதான்
றாழாதறஞ்செய்ம்மின் றடங்கண்ணான்மலரோனுங்
கீழ்மேலுறநின்றான்றிருக் கேதாரமெனீரே. க

பறியேசுமந்துழல்வீர் பறிநரிகீறுவதறியீர்
குறிகூவியகூற்றங்கொளு நாளாலறமுளவே
யறிவானிலுமறிவானல நறுநீரொடுசோறு
கிறிபேசிநின்றிடுவார்தொழு கேதாரமெனீரே. உ

கொம்பைப்பிடித்தொருக்காலர்க ளிருக்கான்மலர்தூவி
நம்பனமையாள்வானென் றடிநாளையும்பகலுங்
கம்பக்களிற்றினமாய்நின் றுசினைநீர்களைத்தூவிச்
செம்பொற்பொடிச்சிந்துந்திருக்கேதாரமெனீரே. ௩

உழக்கேயுண்டுபடைத்தீட்டிவைத் திழப்பார்களுஞ்சிலர்கள்
வழக்கேயெனிற்பிழைக்கேமென்பர் மதிமாந்தியமாந்தர்
சழக்கேபறிநிறைப்பாரொடுதவமாவதுசெய்ம்மின்
கிழக்கேசலமிடுவார்தொழுகேதாரமெனீரே. ௪

வாளோடியதடங்கண்ணியர்வலையிலழுந்தாதே
நாளோடியநமனார்தமர் நணுகாமுனநணிநீ
யாளாயுய்ம்மினடிகட்கிடமதுவேயெனிலிதுவே
கீளோடரவசைத்தானிடங்கேதாரமெனீரே. ௫

தளிசாலைகள்தவமாவதுதம்மைப்பெறிலன்றே
குளியீருளங்குருக்கேத்திரங்கோதாவிரிகுமரி

தெளியிருளஞ்சீபர்ப்பந்தெற்குவடக்காகக்
கிளிவாழையொண்கனிகீறியண்கேதாரமெனீரே. ௬

பண்ணின்றமிழிசைபாடலின்பழவேய்முழவதிரக்
கண்ணின்னொளிகனகச்சுனைவயிரம்மவைசொரிய
மண்ணின்றனமதவேழங்கண்மணிவாரிக்கொண்டெறியக்
கிண்ணென்றிசைமுரலுந்திருக்கேதாரமெனீரே. ௭

முளைக்கைப்பிடிமுகமன்சொலிமுதவேய்களையிறுத்துத்
துளைக்கைக்களிற்றினமாய்நின்றுசுனைநீர்களைத்தூவி
வளைக்கைப்பொழிமழைகூர்தரமயின்மான்பிணைநிலத்தைக்
கிளைக்கம்மணிசிந்துந்திருக்கேதாரமெனீரே. ௮

பொதியேசுமந்துழல்வீர்பொதியவமாவதுமறியீர்
மதிமாந்தியவழியேசென்றுகுழிவீழ்வதுவினையாற்
கதிசூழ்கடலிலங்கைக்கிறைமலங்கவ்வரையடைத்துக்
கதிம்பறுசெய்திருந்தானிடங்கேதாரமெனீரே. ௯

நாவின்மிசையரையன்னொடுதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
யாவர்சிவனடியார்களுக்கடியானடிதொண்டன்
தேவன்றிருக்கேதாரத்தையூரன்னுரைசெய்த
பாவின்றமிழ்வல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசி-பண்-குறிஞ்சி.

எத்தான்மறக்கேனெழுமைக்குமெம்பெருமானையே
பற்றாயென்றுன்னையேயுள்குகின்றேனுணர்ந்துள்ளத்தாற்
புற்றாடரவாபுக்கொளியூரவிநாசியே
பற்றாகவாழ்வேன்பசுபதியேபரமேட்டியே. ௧

வழிபோவார்தம்மோடும்வந்துடன்கூடியமாமணிநீ
யொழிவதலழகோசொல்லாயருளோங்குசடையானே
பொழிலாருஞ்சோலைப்புக்கொளியூரிற்குளத்திடை
யிழியாக்குளித்தமாணியெனைக்கிறிசெய்ததே. உ

எங்கேனும்போகினுமெம்பெருமானைநினைந்தாக்காற்
கொங்கேபுகினுங்கூறைகொண்டாறலைப்பாரிலைப்
பொய்காடர்வாபுக்கொளியூர்விநாசியே
யெங்கோனேயுனைவேண்டிக்கொள்வேன்பிறவாமையே. ௩

உரைப்பாருரையுகந்துள்கவல்லார்தங்களுச்சியா
யரைக்காடரவாவாதியுமந்தமுமாயினாய்
புரைக்காடுசோலைப்புக்கொளியூரவிநாசியே
கரைக்கான்முதலையைப்பிள்ளைதரச்சொல்லுகாலனையே. ௪

அரங்காவதெல்லாமாயிடுகாடதுவன்றியுஞ்
சரங்கோலைவாங்கிவரிசிலைநாணியிறசந்தித்துப்
புரங்கெடவெய்தாய்ப்புக்கொளியூரவிநாசியே
குரங்காடுசோலைக்கோயில்கொண்டகுழகனே. ௫

காத்தானுமுனைப்பாடலின்றிகவிலாதென்னுச்
சோதனென்றுதேவர்தொழநின்றசுந்தரச்சோதியாய்
பூத்தாழ்சடையாய்ப்புக்கொளியூரவிநாசியே
கூத்தாவுனக்குநாளுட்பட்டகுறறமுங்குற்றமே. ௬

மந்திகடுவனுக்குணப்பழகாடிமலைப்புறஞ்
சந்திகடோறுஞ்சலப்புட்பமிட்டுவழிபடப்

புந்தியுறைவாய்ப்புக்கொளியூரவிநாசியே
நந்தியுனைவேண்டிக்கொள்வேனரகம்புகாமையே. ௭

பேணுதொழிந்தேனுன்னையலாற்பிறதேவரைக்
காணுதொழிந்தேன் காட்டுதியேலின்னங்காண்பனான்
பூணுணரவாபுக்கொளியூரவிநாசியே
காணுதகண்கள்காட்டவல்லகறைக்கண்டனே ௮

நள்ளாறுதொள்ளாறாத்துறைவாயெங்ஙனம்பனே
வெள்ளாடைவேண்டாய்வேங்கையின்றோலைவிரும்பினாய்
புள்ளேறுசோலைப்புக்கொளியூரிற்குளத்திடை
யுள்ளாடப்புக்கமாணியெனைக்கிறிசெய்ததே. ௯

நீறேறவேறுநிமிர்புன்சடைநின்மலமூர்த்தியைப்
போறேறவேறுநிமிர்புன்சடைநின்மலமூர்த்தியைக்
காறேறுசண்டனைத்தொண்டனூரன்கருதிய
சீறேறுபாடல்கள்செப்பவல்லார்க்கில்லைதுன்பமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவடிகளே சரணம்.

மாணிக்கவாசகர்.

சிவமயம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்சரித்திரம்.

மாணிக்கவாசகர்சைவசமயாச்சாரியர் நால்வரிலொருவர் இவருக்கு சிவஸ்தலங்களிலெல்லாம் மார்கழிமாதத்திற் றிருவிழாநடத்தப்படுகின்றது இவர் பாண்டியநாட்டில். திருவாதவூரில் அமர்த்தியரென்கிற அந்தணர்குலத்திற்பிறந்து வாதவூரரென்று தந்தையாரிட்ட திருநாமத்தோடு வளர்ந்து கலைகளில்வல்லவராயிருந்தார் இவரதுகுணாதிசயங்களை மதுரை அரிமர்த்தனபாண்டியராசன் கேள்வியுற்று வரவழைத் தாராய்ச்சிசெய்து பிரமராயனென்னும் பெயரும் கொடுத்து முதன்மந்திரியாக்கினான்.

இவர் சிவபத்தியிற்சிறந்து மண்ணுலகவிண்ணுலக வின்பங்களைவெறுத்து மோட்சத்திற் கதுவாகியதத்துவஞானத்தைப்போதிக்கும் ஞானாசாரியரைககாணப் பிரியம் கொண்டிருந்தனர் அவ்விதமிருக்கையில் கீழ்கடற்றுறைக்குப் போய் குதிரைகள் வாங்கிவரும்படிஅரசனேவ நால்வகைச் சேனையோடும்எராளமான திரவியத்தோடுஞ்சென்று திருப்பெருந்துறைக்குச்சமீபித்தார இவரதுபரிபக்குவத்தை பரமசிவனறிந்து அருள்செய்வதறகாகத் திருப்பெருந்துறையிலே குருந்தமரததடியிற் கணங்கள் மாணாக்கர்களாயும் தாம் ஞானாசாரியாகவுந் திருவுருக்கொண்டு வீற்றிருந் தருளினா மந்திரியாரவரைக்கணடு உள்ளம்கனிந்துருகி குருமூர்த்தியின் றிருவடிக்கழல்லேவீழ்ந்து தேவரீ ரடியேற்கருள் செயல் வேண்டுமென்று துதித்தார் உடனே சுவாமி திரு

வருள்கூர்ந்து ஞானதீக்ஷைசெய்து உபதேசஞ்செய்தருளி னூர் அவ்வுபதேசத்தைப்பெற்ற வாதவூரார் அன்புமேலிட்டு அற்புத சின்மய வாசகங்கள் பாடல்களைப் பாடத்தொட ங்கினூர்.

அப்பாடல்கள் மாணிக்கங்கள்போல் விலையேறப்பெ ற்றவையா யிருந்ததா லவற்றைக்கேட்ட சிவபெருமான் றி ருவுளம் களிகூர்ந்து மாணிக்கவாசகரென்னுந் திருப்பெய ரைக்கொடுத்து அங்கேயிருக்கும்படி கட்டளையிட்டு மறை ந்தருளினூர், பின்பு மாணிக்கவாசகர் குதிரைகளுக்காகக் கொணர்ந்த பொன்னையெல்லாஞ் சிவாலயத்திருப்பணி மு தலிய தர்மார்த்தங்களிற செலவிட்டு நிரதிசயானந்த நிட் டானுபூதியில் சுகித்திருக்கையில்-இதுவரையில் மந்திரியா ர் குதிரைகள் வாங்கிவராத காரணமென்னென்று அரசனி டமிருந்து நிருபம் வந்தது-மாணிக்கவாசகருடனே சந்நிதி யிற்போய் தொழுது ஆண்டவனே? அடியேனென்னசெ ய்வேனென்று பிரார்த்திக்க அப்போதுண்டான அசரீரி வாக்கின்படி மதுரைக்கெழுந்தருளி அரசனைக்கண்டு, பரி த்திரள் பின்னூல் வருவதாகச்சொல்லி சிறந்தவரிசைகள் பெற்று அரசனிடத்தில் விடைபெற்று பொற்றாமரையில் ஸ்நானஞ்செய்து மீனூக்ஷிசமேத சொக்கலிங்கப் பெருமா னைத்தொழுது பாண்டியனது கோபத்திற் காளாக்காமற் றன்னைக் காத்தருளல் வேண்டுமென்று புலம்ப சுவாமிகி ருபைகூர்ந்து, அன்பனே அஞ்சவேண்டாம் - பரித்திரள்

கொண்டுவருகிறோமென்று அசரீரியாய்ச் சொல்லக்கேட்டுக் களிகூர்ந்து தம்மில்லஞ் சேர்ந்தார்

மறுநாள் அரசன் மந்திரியாரை வரவழைத்து - குதிரைகளேன் வரவில்லையென்று வினவ இன்றைய மூன்றுநாள் வருமென்றுசொல்லினர் அவ்விதமும் வாராமையால் அரசன்வெகுண்டு தண்டமாக்களிட மொப்புவித்து இக்கள்வனைத் தண்டித்துப் பொருளைவாங்குமினென்று கட்டளையிட்டான் அவர்களு மவ்வாறே இவரை யழைத்துப்போய் பெருங்கற்களை முதுகிலிட்டும் கிட்டிகட்டியு மண்ணுத்தாளிட்டும் வருத்தி கால்களுக்கு விலங்கிட்டு அன்றிரவு ஓரிருண்டவறையி லடைத்துவைத்திருந்தனர் மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானுடைய பாதங்களையே சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார்.

இவரது துயரை சுவாமியறிந்து சிறையினின்று மீட்கத் திருவுளங்கொண்டு மறுநாள் காட்டிலுள்ளநரிகளையெல்லாம் பரிகளாக்கி சிவகணங்களையெல்லா மவற்றைநடத்தும் சேவகர்களாக்கி தாமும் வேதக்குதிரையின்மீ தாரோகணித்து அரசனிடம் வந்து வேதக்குதிரை நீங்கலாக மற்றக்குதிரைகளையெல்லா மொப்புவித்து மாணிக்கவாசக சுவாமிகளை சிறைமீட்பித்து அரசன் பரிசாகத்தந்த வஸ்திரத்தையு மடியார் பொருட்டு வாங்கிச் சிறசெற்றரித்துமறைந்தருளினார்.

லாயத்திற் கட்டப்பட்டிருந்தபுதியபரிகளெல்லா மன்றிரவு நரிகளாகிப் பக்கத்திருந்த பரிகளையும் மடித் திம்சித்

து, ஆறெங்குங் கூக்குரலிட்டு ஓடிப்போயின மறுநாளரசனறிந்து மிகச் சீற்றங்கொண்டு மாணிக்கவாசகரை முன்னிலு மதிகமாகத் தண்டனைசெய்து பொருளைவாங்கும்படி கட்டளையிட்டான் அவ்விதமே வருத்தினார்கள் மாணிக்கவாசக ரிவ்வருத்தத்தைச் சகிக்காது முறையிட சுவாமி கங்கையை நோக்கினார் உடனே மதுராநகரின்மீது வெள்ளம் புரண்டுவந்தது அரசனுக்கிரவுப்படி மந்திரிகளாற்றங்கரைக்குச்சென்று ஊரிலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்து அணைபோடும்படி செய்தார்கள் தம்மிடத் தன்புள்ளவளாய் ஆளற்றவளுமாகிய வந்தியென்னும் பிட்டு வாணிச்சியாருக்குத் தாம் கூலியாளாகப் பரமசிவன் சென்று அணைபோடாது பலதிருவிளையாட்டுகளைச் செய்துக் கொண்டிருந்தார் அணையைக் கோலிப்பார்த்து வந்த அரசன் வந்தியின் பங்கைக்கண்டு கையிலிருந்த பிரம்பால் கூலியாளின் முதுகிலடித்தான் உடனே சுவாமி ஒருகூடைமண்ணை புடைப்பிற்போட்டு மறைந்தருளினார் அவ்வொரு கூடைமண் மற்றவர்க ளணையிலும் பெரியதாகி உடைப்பை யடைத்துவிட்டது அரசனடித்த பிரம்படியே தேவர்முதற் சகல ஜீவகோடிகளின முதுகிலும் பட்டதுமல்லாமல் பாண்டியனது முதுகிலும் பட்டிருந்தது, இவற்றையரசன்கண்டு பிரமித்து நிற்க, சுவாமி அசரீரியாய் நின்று, மாணிக்கவாசகரது பெருமையையு மவர்பொருட்டுத் தாஞ் செய்ததையுஞ்சொல்லி யருளக்கேட்டு நடுங்கி மாணிக்கவாசகரிடஞ் சென்று வணங்கித் தன் குற்றத்தை க்ஷமித்து முன்போ லுலகத்தை யிரட்சித்தருள வேண்டுமென்று து

திக்க மண்ணாசையற்றவராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பாண்டியனைநோக்கி எம்பெருமானென்னை சிதம்பரத்திற் குப்போகப் பணித்திருக்கின்றமையால் நீருமதற்கிசைந்து விடைதரல் வேண்டுமென்று சொல்லி விடைபெற்றுசிதம் பரஞ்சென்று சுவாமியைத் தரிசித்துப் பலதிருப்பாடல்கள் செய்து, இலங்கையினின்றும் வாதுக்குவந்த புத்தரை வா தில்வென்று பௌத்த சமயத்தனாகிய சோழனது ஊ மைப்பெண்ணையும் பேசும்படிசெய்து சிலநாளங்கிருந்தரு ளினார்.

அப்போது சிவபெருமானோரந்தணராக அவரிடஞ் சென்று இவர்செய்த திருப்பாடல்களையெல்லாம் தொகுத் து திருவாசகமாகக் கூறவும் திருக்கோவையார் பாடவும் கேட்டு அவர்பாடிய வண்ணம் தமதருமைத் திருக்கரத்தா லெழுதி அப்புத்தகமுடிவில் திருச்சிற்றம்பல முடையானெ னக் கையொப்பம் வைத்து மறைந்தருளினார்.

அத்திருமுறை சிற்சபையிலே வைக்கப்பட் டிருந்த லைக்கண்ட தில்லைவாழந்தணர் முதலியோர் அதனையெடுத் து அதன் பொருளை யுணர்த்தும்படி மாணிக்கவாசக சுவா மிகளைவேண்ட, அவர் திருவாசகம் திருக்கோவையாரென் னு மிரண்டினது உண்மைப்பொருள் ஸ்ரீ நடராஜப்பெரு மானே யென்று சுட்டிக்காட்டி சிற்சபையிலேபோய் அரு ட்பெருஞ்சோதி மயமாக விளங்கிய சிதாகாசத்திலே கலந் தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருவெம்பாவை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியுமந்தமுமில்லா வரும்பெருஞ்சோதியை யாம்பா
டக்கேட்டேயும், வாட்டடங்கண் மாதேவளருதியோ வன்
செவியோ நின்செவிதான், மாதேவன்வார்கழல்கள் வாழ்த்
தியவாழ்த் தொலிபோதாரமளியின்மே னின்றும், புரண்டி
ங்ஙனே தேனுமாகாள் கிடந்தாளென்னேயென்னே யீதே
யெந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய், ௧

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொரு
ளே பின்னைப்புதுமைக்கும் போத்துமப்பெற்றியனே, யு
ன்னைப்பிரானாகப்பெற்றவுன் சீரடியோ முன்னடியார்தா
ள்பணிவோ மாங்கவர்க்கேபாங்காவோ, மன்னவரே யெங்
கணவராவாரவருகந்து சொன்னபரிசே தொழும்பாவாய்ப்
பணிசெய்வோ, மின்னவகையேயெமக் கெங்கோனல்குதி
யேலென்ன குறையுமிலோ மேலோரெம்பாவாய். ௨

அண்ணாமலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும் வி
ண்ணோர்முடியின் மணித்தொகை வீறற்றாற்போற், கண்
ணாரிரவிகதிர்வந்துகார்கரப்பத் தண்ணாரொளிமழுங்கித் தா
ரகைகடாமகலப்பெண்ணா யாணாயலியாய்ப் பிறங்கொளி
சேர் விண்ணாகிமண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக் கண்ணா
ரமுதமுமாய் நின்றான்கழல்பாடிப் பெண்ணே யிப்பூம்புன
ல்பாய்ந் தாடேலோரெம்பாவாய் ௩

போற்றியருளுக நின்னாதியாம் பாதமலர் போற்றிய
ருளுக நின்னந்தமாஞ்செந்தளிர்கள் போற்றியல்லா வுயிர்க்
குந்தோற்றமாம் பொற்பாதம் போற்றியல்லா வுயிர்க்கும்
போகமாம் பூங்கழல்கள், போற்றியல்லாவுயிர்க்கு மீறாமி
ணையடிகள் போற்றிமா லான்முகனுங் காணாதபுண்டரிகம்
போற்றியாமுய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாமார்கழிநீ ராடேலோரெம்பாவாய். ௨௰

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவம்மானை.

செங்கணெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங்காண்பரியபொ
ங்குமலர்ப்பாதம் பூதலத்தேபோந்தருளி யெங்கள்பிறப்ப
றுத்திட் டெந்தரமுமாட்கொண்டு தெங்குதிரள்சோலைத்
தென்னன் பெருந்துறையா னங்கணனந்தணனா யறைகூ
விவீடருளு மங்கருணைவார்கழலே பாடுதுங்காணம்மானாய்.

சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்றன் வேள்வியினி
லிந்திரனைத் தோணெரித்திட் டெச்சன்றலையரிந் தந்தரமே
செல்லு மலர்கதிரோன் பற்றகர்த்துச் சிந்தித்திசைதிசை
யே தேவர்களை யோட்டுகந்த சேர்ந்தார்ப் பொழில்புடை
சூழ் தென்னன்பெருந்துறையான் மந்தாரமாலையேபாடுது
ங்காணம்மானாய், ௨

ஊனாயுயிரா யுணர்வாயென்னுட் கலந்து தேனாயமுத
முமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய் வானோரறியாவழியெ
மக்குத் தந்தருளுந் தேனார்மலர்க் கொன்றைச் சேவகனார்
சீரொளிசே ரானாவறிவா யளவிறந்த பல்லுயிர்க்குங்கோனா
கிநின்றவா கூறுதுங்கா ணம்மானாய் ௩

பெற்றிபிறர்க்கரியபெம்மான் பெருந்துறையான்கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியார் குற்றங்களீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச் சுற்றியசுற்றத்தொடர்வறுப்பான் றொல்புகழே பற்றியிப்பாசத்தைப் பற்றறநாம்பற்றுவான்பற்றியபேரானந்தம் பாடுதுங்காணம்மாவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழாப்பத்து.

பாரொடுவிண்ணாய்ப் பரந்தவெம்பரனே பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய், சீரொடுபொலிவாய் சிவபுரத்தரசே திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே, யாரொடுநோகே னார்க்கெடுத்துரைக்கே னாண்டநீ யருளிலையானால் வார்கடலுலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருகவென்றருள்புரியாயே க

வம்பனேன் தன்னை யாண்டமாமணியே மற்றுநான் பற்றிலேன்கண்டா, யும்பருமறியா வொருவனேயிருவர்க் குணர்விறந்துலகமூடுருவுஞ். செம்பெருமானே சிவபுரத்தரசே திருப்பெருந் துறையுறைசிவனே, யெம்பெருமானே யென்னையாள்வானே யென்னைநீ கூவிக்கொண்டருளே.

பண்ணினேர்மொழியாள் பங்கநீயல்லாற் பற்றுநான் மற்றிலேன்கண்டாய், திண்ணமே யாண்டாய் சிவபுரத்தரசே திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே, யெண்ணமேயுடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண் ணென்றிவை நின்கணேவைத்து, மண்ணின்மே லடியேன் வாழ்கிலேன்கண்டாய் வருகவென்றருள்புரியாயே. ௩

பந்தணைவிரலாள் பங்கநீயல்லாற் பற்றுநான் மற்றிலேன்கண்டாய், செந்தழல்போல்வாய் சிவபுரத்தரசே திரு

ப்பெருந் துறையுறைசிவனே, யந்தமிலமுதே யறம்பெறு
ம்பொருளே, யாரமுதேயடியேனை வந்துமேயாண்டாய்
வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருகவென் றருள்புரியாயே ௯

திருச்சாழல்

பூசுவதும்வெண்ணீறு பூண்பதுவும்பொங்கரவம்
பேசுவதுந்திருவாயான் மறைபோலுங்காணேடீ
பூசுவதும்பேசுவதும் பூண்பதுவுங்கொண்டென்னை
யீசனவனெவ்வுயிர்க்கு மியல்பானான்சாழலோ. ௧

என்னப்பனெம்பிரா னெல்லார்க்குந்தானீசன்
றுன்னம்பெய்கோவணமாக் கொள்ளுமதுவென்னேடீ
மன்னுகலைதுன்னுபொருண் மறைநான்கேவான்சரடாத்
தன்னையேகோவணமாச் சாத்தினன்காண்சாழலோ. ௨

கோயில்சுடுகாடு கொல்புலித்தோனல்லாடை
தாயுமிலிதந்தையிலி தான்றனியன்காணேடீ
தாயுமிலிதந்தையிலி தான்றனியனாயிடினுங்
காயிலுலகனைத்துங் கற்பொடிகாண்சாழலோ. ௩

அயனையநங்கனை யந்தகனைச்சந்திரனை
வயனங்கண்மாயாவடுச்செய்தான்காணேடீ
நயனங்கண்மூன் றுடைய நாயகனே தண்டித்தாற்
சயமன்றோவானவர்க்குத் தாழ்குழலாய்சாழலோ, ௪

அருந்தவருக்காலின்கீ ழறமுதலாநான்கனையு
மிருந்தவருக்கருளுமது வெனக்கறியவியம்பேடீ
யருந்தவருக்கறமுதனான் கன்றருளிச்செய்திலனேற்
றிருந்தவருக்குலகியற்கை தெரியாகாண்சாழலோ. ௫

அருட்பத்து.

சோதியேசுடரே சூழொளிவிளக்கே சுரிகுழற்பணை முலைமடந்தை, பாதியேபரனே பால்கொள் வெண்ணீற்றா ய் பங்கயத்தயனுமாலறியா, நீதியேசெல்வத் திருப்பெரு ந்துறையினிறைமலர்க் குருந்தமேவியசீ ராதியேயடியேனாத ரித்தழைத்தா லதெந்துவே யென்றருளாயே. ௧

நிருத்தனேநிமலா நீற்றனேநெற்றிக் கண்ணனேவி ண்ணுளோர்பிரானே, யொருத்தனேயுன்னை யோலமிட்ட லறி யுலகெலாந்தேடியுங்காணேன், திருத்தமாம்பொய்கை த்திருப்பெருந் துறையிற் செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ ரரு த்தனேயடியே னாதரித்தழைத்தா லதெந்துவே யென்றரு ளாயே. ௨

எங்கணாயகனே யென்னுயிர்த்தலைவா வேலவார்குழ லிமாரிருவர், தங்கணாயகனே தக்கநற்காமன் றனதுடறழ லெழவிழித்த செங்கணாயகனே திருப்பெருந்துறையிற் செழுமலர்க் குருந்தமேவியசீ,ரங்கணாவடியேனாதரித்தழை த்தா லதெந்துவே யென்றருளாயே ௩

முத்தனேமுதல்வா முக்கணாமுனிவா மொட்டறாமல ர்பறித்திறைஞ்சிப், பத்தியாய்நினைந்து பரவுவார்தமக்கும் பரகதிகொடுத்தருள் செய்யுஞ்சித்தனேசெல்வத் திருப்பெ ருந்துறையிற் செழுமலர்க்குருந்த மேவியசீ, ரத்தனேயடி யேனாதரித்தழைத்தா லதெந்துவே யென்றருளாயே. ௪

பிடித்தபத்து.

உம்பர்கட்கரசே யொழிவறநிறைந்தயோகமேயூற்றை யேன்றனக்கு, வம்பெனப்பழுத்தென் குடிமுழுதாண்டு

ழ்வறவாழ்வித்தமருந்தே, செம்பொருட்டுணிவே சீருடைக்
கழலே செல்வமே சிவபெருமானே, யெம்பொருட்டுன்
னைச் சிக்கெனப்பிடித்தே னெங்கெழுந்தருளுவதினியே க

அம்மையேயப்பா வொப்பிலாமணியே யன்பினில்வி
ளைந்தவாரமுதே, பொய்ம்மையேபெருக்கிப் பொழுதினை
ச்சுருக்கும் புழுத்தலைப்புலையனேன்றனக்குச், செம்மை
யேயாய சிவபதமளித்த செல்வமேசிவபெருமானே, யிம்
மையேயுன்னைச் சிக்கெனப்பிடித்தே னெங்கெழுந்தருளு
வதினியே. உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புலம்பல்.

பூங்கமலத்தயனொடுமாலறியாதநெறியானே
கோங்கலர்சேர்குவிமுலையாள்கூறாவெண்ணீறாடீ
யோங்கெயில்சூழ்திருவாரூருடையானேயடியேனின்
பூங்கழல்களவையல்லாதெவையாரும்புகழேனே க

சடையானேதழலாடீதயங்குமூவிலைச்சூலப்
படையானேபரஞ்சோதீபசுபதீமழவெள்ளை
விடையானேவிரிபொழில்சூழ்பெருந்துறையாயடியேன
னுடையானேயுனையல்லாதுறுதுணைமற்றறியேனே. உ

உற்றாரையான்வேண்டேனூர்வேண்டேன்பேர்வேண்டே
கற்றாரையான்வேண்டேன்கற்பனவுமினியமையுங் [ன்
குற்றாலத்தமர்ந்துறையுங்கூத்தாவுன்குரைகழற்கே
கற்றாவின்மனம்போலக்கசிந்துருகவேண்டுவனே. ங

திருச்சிற்றம்பலம்.

அச்சோப்பதிகம்.

முத்திநெறியறியாதமூர்க்கரொடுமுயல்வேனைப்
பத்திநெறியறிவித்துப்பழவினைகள்பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமலமறுவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட
அத்தனெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே, ௧

நெறியல்லாநெறிதன்னைநெறியாகநினைவேனைச்
சிறுநெறிகள்சேராமேதிருவருளேசேரும்வண்ணங்
குறியொன்றுமில்லாதகூத்தன்றன்கூத்தையெனக்
கறியும்வண்ணமருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே ௨

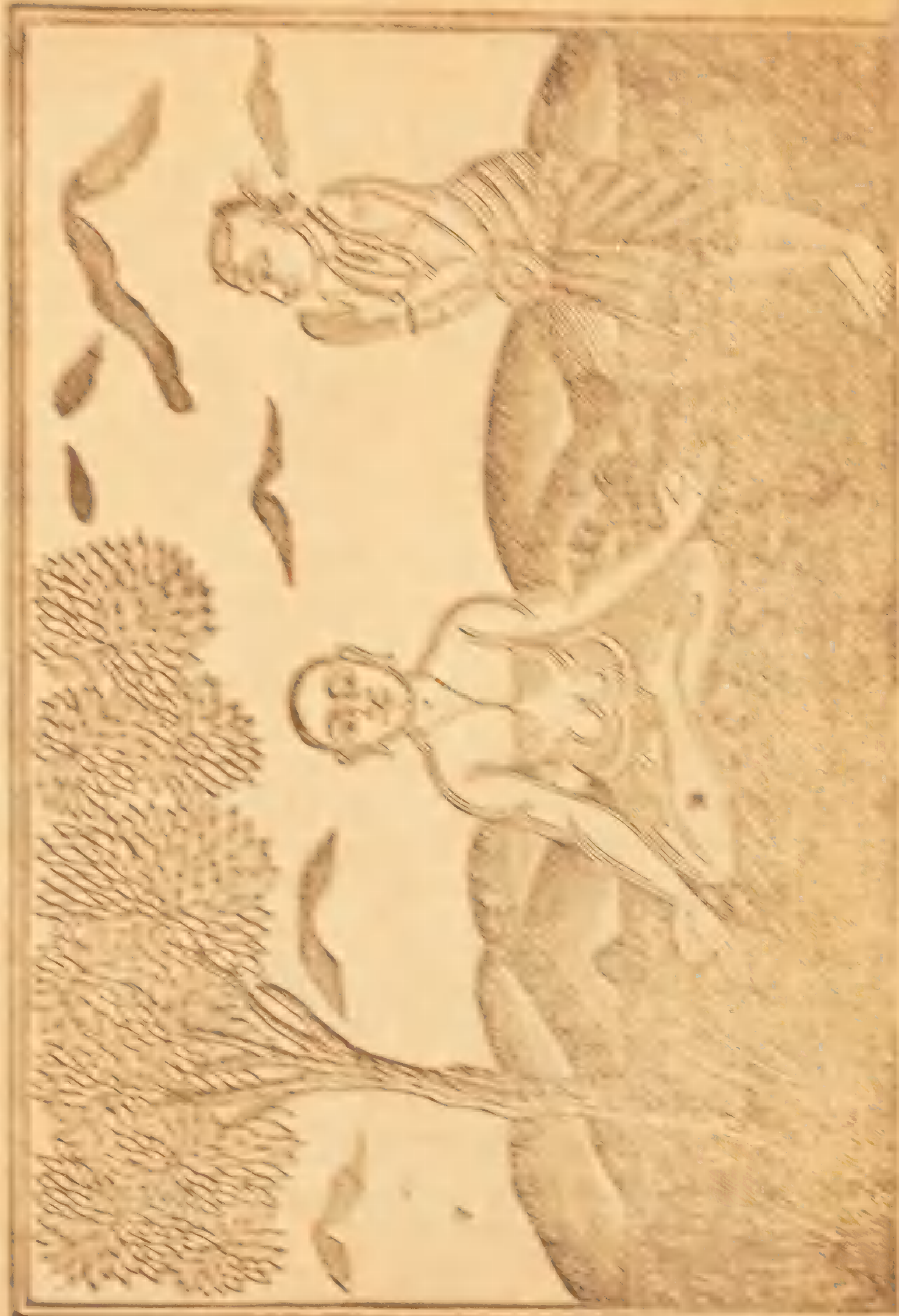
பொய்யெல்லாமெய்யென்றுபுணர்முலையார்போகத்தே
மையலுறக்கடவேனைமாளாமேகாத்தருளித்
தையலிடங்கொண்டபிரான்றன்கழலேசேரும்வண்ண
மையனெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே ௩

மண்ணதனிற்பிறந்தெய்த்துமாண்டுவிழக்கடவேனை
யெண்ணமிலாவன்பருளியெனையாண்டிட்டென்னையுந்தன்
சுண்ணவெண்ணீறணிவித்துத்தூய்நெறியேசேரும்வண்ண
மண்ணலெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே ௪

மஞ்சாயவடிமடவார்கடைக்கண்ணாலிடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாயதுயர்கூரநிற்பேனுன்னருள்பெற்றே
னுய்ஞ்சேனானுடையானேயடியேனைவருகவென்
றஞ்சேலென்றருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே ௫

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் திருவடிகளேசரணம்.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருப்பாடல்கள்

அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும் பிரகாசமா யானந்தபூர்த்தியாகி யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே யகிலாண்டகோடியெல்லாந், தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராய்த் தழைத்ததெது மனவாக்கினிற், றட்டாமனின்றதெது சமயகோடிகளெலாந் தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென், றெங்குந்தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது வெங்கணும்பெருவழக்கா, யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமாயென்றைக்கு முள்ளதெதுமேற், கங்குல்பகலறநின்ற வெல்லையுளதெதுவது கருத்திற்கிசைந்ததுவே, கண்டனவெலாமோன வுருவெளியதாகவுங் கருதியஞ்சலிசெய்குவாம். ௧

வாசாகயிங்கரிய மன்றியொருசாதன மனோவாயுநிற்கு ஞ்சகசநிட்டை, வாலாயமாகவும் பழகியறியேன்றுறவு மார்க்கத்தினிச்சைபோல, நேசானுசாரியாய் விவகரிப்பேனந்த நினைவையுமறந்தபோது, நித்திரைகொள்வேன்றேக நீங்குமென வெண்ணிலோ நெஞ்சந்துடித்தயருவேன், பேசாதவானந்தநிட்டைக்கு மறிவிலாப்பேதைக்கும் வெகுதூரமே பேய்க்குணமறிந்திந்த நாய்க்குமொருவழிபெரிய பேரின்பநிட்டையருள்வாய், பாசாடவிக்குளே செல்லாதவர்க்கருட் பழுத்தொழுகு தேவதருவே, பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணானந்தமே. ௨

ஆழாழிகரையின்றி நிற்கவில்லையோ கொடியவாலமமு
தாகவில்லையோ வக்கடலின்மீதுவட வனனிற்கவில்லையோ
வந்தரத்ததிலசோதி தாழாமணிநிற்கவில்லையோ மேருவு
ந்தனுவாக வளையவில்லையோ சப்தமேகங்களும் வச்ரதாரு
ணையிற் சஞ்சரித்திடவில்லையோ, வாழாதுவாழவே யிராம
னடியாற்கலையு மடமங்கையாகவில்லையோ மணிமந்த்ரமாதி
யால் வேண்டுசித்திகளுலக மார்க்கத்தில் வைக்கவில்லையோ
பாழானவென்மனங் குவிய வொருதந்திரம் பண்ணுவதுன
க்கருமையோ பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகி
ன்ற பரிபூரணானந்தமே ௩

ஆசைக்கோரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி யாளினு
ங்கடன்மீதிலே யாணைசெலவேநினைவ ரளகேசனிகராக
ம்பொன்மிகவைத்தபேரு நேசித்துரசவாதவித்தைக்கலந்தி
டுவர் நெடுநாளிருந்தபேரு நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந்
தேடி நெஞ்சுபுண்ணாவரெல்லாம் யோசிக்கும்வேளையிற் ப
சிதீரவுண்பது முறங்குவதுமாகமுடியு முள்ளதேபோது
நானென்னக்குளறியே யொன்றைவிட்டொன்றுபற்றிப்
பாசக்கடற்குளே வீழாமன்மனதற்ற பரிசுத்தநிலையையரு
ள்வாய் பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற பரி
பூரணானந்தமே. ௪

மின்னனையபொய்யுடலை நிலையென்றுமையிலகு வி
ழிகொண்டுமையல்பூட்டு மின்னார்களின்பமே மெய்யென்
றும் வளர்மாட மேலவீடுசொர்க்கமென்றும்பொன்னையழி
யாதுவளர் பொருளென்று போற்றியிப் பொயவேஷமிகு
திகாட்டிப் பொறையறிவு துறவீக லாதிநற்குணமெலாம்
போக்கிலேபோகவிட்டுத் தன்னகரிலோயாதியாழாப்பேய்
பிடித்திடத் தரணிமிசைலோகாயதன் சமயநடைசாராமல்

வேதாந்தசித்தாந்த சமரசசிவானுபூதி மன்னவொரு சொற்
கொண் டெனைத்தடுத் தாண்டபின் வாழ்வித்தஞானகுரு
வே மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன் மரபில்வரு
மௌனகுருவே. ரு

பண்ணேனுனக்கான பூசையொருவடிவிலே பாவித்
திறைஞ்சவாங்கே பார்க்கின்றமலரூடுநீயேயிருத்தியப்பனி
மலரெடுக்கமனமு நண்ணேனலாமலிரு கைதான்குவிக்க
வெனி னாணுமென் னுளநிற்றிநீ நான்கும்பிடும்போதரைக்
கும்பிடாதலா லுன்பூசைசெய்யின் முறையோவிண்ணேவி
ணாதியாம் பூதமேநாதமே வேதமேவேதாந்தமே மேதக்க
கேள்வியே கேள்வியாம் பூமிக்கு வித்தேயவித்தின் முளை
யே கண்ணேகருத்தே யென்னெண்ணேயெழுத்தே கதிக்
கானமோனவடிவே கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. சு

எண்ணரியபிறவிதனின்மானுடப்பிறவிதானியாதினு
மரிதரிதுகா ணிப்பிறவிதப்பி னெப்பிறவிவாய்க்குமோ
வேதுவருமோவறிகிலேன் கனககிலத்துநா னுள்ளபொ
ழுதேயருட் கனவட்டத்தினின்று காலூன்றிநின்றுபொ
ழியானந்த முகிலொடு கலந்துமதி யவசமுறவே பண்ணுவ
துநன்மையிந் நிலைபதியுமட்டுமே பதியாயிருந்ததேகம பவு
ரிகுலையாமலே கௌரிகுண்டலியாயி பண்ணவிதனைருளி
னால விண்ணிலவுமதியமுத மொழியாதுமொழியவேவே
ண்டுவேனுமதடிமைநான் வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னி
லைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்கணமே. எ

ஆணிலேபெண்ணிலே யென்போலவொருபேதை ய
கிலத்தின்மிசையுள்ளதோ வாடியகாற்றுபோ லோடியுழல்

சிந்தையை யடங்கியொருகணமேனும்யான்காணிலேன்றி
ருவருளையல்லாது மௌனியாய்க் கண்மூடியோ மூச்சைக்
கட்டிக்கலாமதியை மூட்டவே மூலவெங்கனலினை யெழு
ப்பநினைவும் பூணிலேனிற்றைநாட் கற்றதுங் கேட்டதும்
போக்கிலே போகவிட்டுப் பொய்யுலகநாயினே னாயினுங்
கடையான புன்மையே னின்னமின்னம் வீணிலேயலையா
மன்மலையிலக்காநீர் வெளிப்படத் தோற்றல்வேண்டும் வே
தாந்தசித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற வித்தகச் சித்தர்க
ணமே அ

கல்லாதபேர்களே நல்லவர்களல்லவர்கள் கற்றுமறிவி
ல்லாதவென் கர்மத்தையென்சொல்வேன் மதியையென்
சொல்லுவேன் கைவல்யஞானநீதி நல்லோருரைக்கிலோ
கர்மமுக்கியமென்று நாட்டுவேன் கர்மமொருவனாட்டிலோ
பழைய ஞானமுக்கியமென்று நவிலுவேன் வடமொழியி
லே வல்லானொருத்தன் வரவுந்த்ராவிடத்திலே வந்ததாவிவ
காரிப்பேன் வல்லதமிழறிஞர் வருவனங்ஙனே வடமொழியின்
வசனங்கள் சிறிதுபுகல்வேன் வெல்லாமலெவரையு மருட்
டிவிடவகைவந்தவித்தையென்முத்திதருமோ வேதாந்த சித்
தாந்த சமரச நன்னிலைபெற்ற வித்தகச் சித்தர்கணமே கூ

கொல்லாமையெத்தனை குணக்கேட்டைநீக்குமக் கு
ணமொன்று மொன்றிலேன்பாற் கோரமெத்தனைபக்ஷ பா
தமெத்தனை வன்குணங்க ளெத்தனைகொடிய பாழ்க்கல்லா
மையெத்தனை யகந்தையெத்தனை மவக்கள்ளமெத்தனை பு
ள்ளகற்காரியஞ் சொல்லிடினுமறியாமை யெத்தனை கதிக்
கென் றமைத்தவருளிற் சொல்லாமையெத்தனை விர்தா

கோஷ்டியென்னிலோ செல்வமெத்தனைமுயற்சி சிந்தை வெத்தனைசலனமிந்த்ரசாலம்போன்ற தேகத்தில் வாஞ்சை முதலா, யல்லாமையெத்தனை யமைத்தனை யுனக்கடிமை யானேனிவைக்குமாளோவண்டபகிரண்டமுமடங்கவொரு நிறைவாகி யானந்தமானபரமே.

கல்லேனுமையவொரு காலத்திலுருகுமுன் கன்னெஞ்சமுருகவிலையே, கருணைக்கிணங்காதவன்மையையுநான்முகன்கற்பிக்கவொருகடவுளோ, வல்லான்வகுத்ததே வாய்க்காலெனும்பெருவழக்குக்கிழுக்குமுண்டோ, வானமாய்நின்றின்பமழையாயிரங்கியெனைவாழ்விப்ப துன்பாரங்காண், பொல்லாதசேயெனிற் றாய்தள்ளனீதமோ புகலிடப்பிறிதுமுண்டோ பொய்வார்த்தைசொல்லிலோ திருவருட்கயலுமாய்ப்புன்மையேனாவனந்தோ, சொல்லான்முழக்கிலோசுகமில்லைமௌனியாய்ச் சும்மாவிருக்கவருளாய் சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்சோதியே சுகவாரியே. கக

அரும்பொனே மணியேயெ னன்பேயெ னன்பானவறிவே யெனறிவிலூறு மானந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபாடினேனாடினேனாடிநாடி விரும்பியேகூவினே னுளறினேனலறினேன் மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி விண்மாரியெனவெனிருகண்மாரிபெய்யவே வேசற்றயர்ந்தேனியா னிரும்புநேர்நெஞ்சகக் கள்வனானாலுமுனையிடைவிட்டு நின்றதுண்டோவென்றுநீயன்று நானுன்னடிமையல்லவோ யாதேனுமறியாவெறுந்துரும்பனேனென்னினுங் கைவிடுதனீதியோதொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய். சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ் சோதியே சுகவாரியே. கஉ

அவனன்றியோரணுவு மசையாதெனும்பெரிய வாப்தர்
மொழி யொன்றுகண்டா லறிவாவதேது சிலவறியாமை யீ
திவையறிந்தார், களறியார்களார்மௌனமொடிருந்ததாரெ
ன்போலுடம்பெலாம் வாயால்பிதற்றுமவரார் மனதெனவு
மொருமாயை யெங்கேயிருந்துவரும் வன்மையோ டாக்க
மெங்கே புவனம்படைப்பதென் கர்த்தவியமெவ்விடம் பூத
பேதங்களெவிடம் மொய்மெயிதர்மகிதமேல் வருநன்மைதீ
மையொடு பொறைபொறுமையு மெவ்விட மெவர்சிறிய
ரெவர்பெரிய ரெவருறவ ரெவர்பகைஞர் யாதுமுனையன்றி
யுண்டோ விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி யெங்
குநிறைகின்றபொருளே.

காகமானதுகோடி கூடுகின்றாலுமொரு கல்லின்முன்
னெதிர்நிற்குமோ கர்மமானதுகோடி முன்னேசெய்தாலு
நின் கருணைப்ரவாகவருளாந் தாகமாய்நாடினவரை வாதிக்க
வல்லதோ தமியனேற் கருட்டாகமோ சற்றுமில்லை யென்ப
துவும்வெளியாச்சு வினையெலாஞ் சங்கேதமாய்க்கூடியே
தேகமானதைமிகவும் வாட்டுதே துன்பங்கள் சேராமல்யோ
கமார்க்க சித்தியோவரவில்லை சகசநிஷ்டைக்குமென் சிந்
தைக்கும்வெகுதூரநா னேகமாய் நின்றேனுடிருக்குநா ளெந்
தநாளிந்நாளின்முற்றுறாதோ விகபரமிரண்டினிலு முயிரி
னுக்குயிராகி யெங்குநிறைகின்ற பொருளே. ௧௪

பாகத்திறற்கவிதைபாடிப்படிக்கவோ பத்திநெறியில்லை
வேத,பாராயணப்பனுவன்மூவர்செய்பவனுலதுபகாரவோவி
சையுமில்லையோகத்திலேசிறிதுமுயலவென்றாற்றேகமொ
வ்வாதிவ்வூன்வெறுத்தாலுயிர்வெறுத்திடலொக்குமல்லாது
கிரியைகளுபாயத்திறற்செய்யவோ யோகத்திலேசிறிது
மொழியவில்லை மெஞ்ஞானமோனத்தி னிற்கவென்றால் முற்

றாதுபரிபாகசத்திக ளனேகனின்மூதறிவிலேயெழுந்த தாக
த்திலேவாய்க்கு மமிர்தப்ரவாகமே தன்னந்தனிப்பெருமை
யேசர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான சச்சிதானந்தசிவமே

இனியேதெமக்குனருள் வருமோவெனக்கருதி யேங்கு
தேநெஞ்சமையோ வின்னைக்கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்ப
ரென்றெண்ணவோ திடமில்லையே யனியாயமாயிந்த வுட
லைநாமென்றுவரு மந்தகற்காளாகவோ வாடித்திரிந்துநான்
கற்றதுங்கேட்டது மவலமாய்ப்போதனன்றோ கனியேனு
ம்வறியசெங்காயேனுமுதிர்சருகு கந்தமூலங்களேனுங்கன
ல்வாதைவந்தெய்தி னள்ளிப்புசித்துநான் கண்மூடிமௌ
னியாகித் தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினே னெண்ணமி
துசாமிநீயறியாததோ சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமா
ன சச்சிதானந்தசிவமே. கரு

வேதாவையிவ்வண்ணம் விதித்ததேதென்னினுன் வினை
ப்பகுதியென்பனந்த வினையேசவறியாது நிற்கவிலைமன
தால் விளைந்ததான்மனதைநாடிற் போதமேநிற்குமப்போத
த்தைநாடிலோ போதமுநினால்விளக்கம் பொய்யன்றுதெய்
வமறையாவுமே நீயென்று போக்குவரவாகிகழ்த்து மாதார
வாதேயமுழுதுநீயாதலா லகிலமீதென்னையாட்டி யாடல்க
ண்டவனுநீ யாடுகின்றவனுநீ யருளுநீ மௌனஞான தாதா
வுநீபெற்ற தாய்தந்தைதானுநீ தமருநீயாவுநீகாண் சர்வபரி
பூரண வகண்டதத்துவமான சச்சிதானந்தசிவமே. கசு

தந்தைதாய் தமர்தாரமகவென்னு மிவையெலாஞ் சந்தியி
ற்கூட்டமிதிலோ சந்தேகமில்லைமணி மாடமாளிகைமே
டை சதுரங்கசேனையுடனே வந்ததோர்வாழ்வுமோ ரிந்த்ர
சாலக்கோலம் வஞ்சனை பொறாமைலோபம் வைத்தமனமா
ங்கிருமி சேர்ந்தமலபாண்டமோ வாஞ்சனையிலாதகனவே

யெந்நாளுஞ்சரி யெனத்தேர்ந்து தேர்ந்துமேயிரவுபகலில் லாவிடத் தேகமாய்நின்றநின் னருள்வெள்ளமீதிலே யா னென்னதறவுமூழ்கிச் சிந்தைதான்றெளியாது சுழலும்வ கையென்கொலோ தேடரியசத்தாகியென் சித்தமிசைகுடி கொண்ட வறிவானதெய்வமே தேசோமயானந்தமே கஅ

ஆராரெனக்கென்ன போதித்துமென்னவென் னறிவி னைமயக்கவசமோ வண்டகோடியையெலாங் கருப்பவறை போலவு மடுக்கடுக்காவமைத்துப் பேராமனின்றபர வெளி யிலே மனவெளிபிறங்குவதலா தொன்றினும் பின்னமுறம ருவா துநன்னயத்தாலினிப் பேரின்ப முத்திநிலையும் தாரா துதள்ளவும்போகாது நாலதுதள்ளினும்போகேனியான் ற டையேதுமில்லையாண் டவனடிமையென்னுமிரு தன்மை யிலு மென்வழக்குத் தீராதுவிடுவதில்லை நடுவானகடவுளே தேடரியசத்தாகியென் சித்சமிசைகுடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே தேசோமயானந்தசே. கசு

கந்துகமதக்கரியை வசமாய்நடத்தலாங் கரடிவெம்புலி வாயையுங்கட்டலா மொருசிங்கமுதுகின்மேற்கொள்ளலாங் கட்செவியெடுத்தாட்டலாம் வெந்தழலினிரதம்வைத் தைந் துலோகத்தையும் வேதித்துவிற்றுண்ணலாம்வேறொருவர் காணாம லுலகத்துலாவலாம் விண்ணவரை யேவல்கொள லாஞ் சந்ததமுமிளமையோடிருக்கலா மற்றொரு சரீரத்தி னும்புகுதலாஞ் சலமேனடக்கலாங் கனன்மேலிருக்கலாந் தன்னிகரில் சித்திபெறலாஞ் சிந்தையையடக்கியே சும்மா விருக்கின்ற திறமரிது சத்தாகியென் சித்தமிசை குடிகொ ண்டவறிவானதெய்வமே தேசோமயானந்தமே உ0

தாயுமானசுவாமிகள் திருவடிகளேசரணம்.

இராமலிங்கசுவாமி.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராமலிங்கசுவாமிகளருளிச்செய்த

திருவருட்பா.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-பியாக்-ஆதிதாளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலத்தரசே யருமருந்தே யானந்தத்தேனேயருள்விருந்தே, பொதுநடத்தரசேபுண்ணியனே புலவரெல்லாம்புகழ்கண்ணியனே, மலைதருமகளேமடமயிலே மதிமுகவமுதேயிளங்குயிலே, ஆனந்தக்கொடியேயிளம்பிடியே யற்புதத்தேனேமலைமானே.

சிவசிவசிவசிவசின்மயதேஜா சிவசுந்தரகுஞ்சிதநடராஜா
படனவிவேகபரம்பரவேதாநடனசபேசசிதம்பரநாதா
அரிபிரமாதியர்தேடியபாதா அரகரசிவசிவவாடியபாதா
அந்தணவங்கணவம்பரபோகா அம்பலநம்பரவம்பிகைபாகா.

அம்பரவிம்பரசிதம்பரநாதா அஞ்சிதரஞ்சிதகுஞ்சிதபாதா தந்திரமந்திரயந்திரபாதா சங்கரசங்கரசங்கரநாதா, இக்கலைகடந்திடிலக்கரையே இருப்பதுசிதம்பரசர்க்கரையே, என்னுயிருடம்பொடுசித்தமதே வினிப்பதுநடராசபுத்தமுதே.
ஐயர்திருச்சபையாடகமே ஆடுதலானந்தநாடகமே
உத்திரஞானசிதம்பரமே சித்திியெலாந்தருமம்பரமே

பரசிவஸ்தோத்திரம்.

விண்ணுடையாய்வெள்ளி வெற்புடையாய் மதிமேவுச
டைக், கண்ணுடையாய்நெற்றிக்கண்ணுடையாயருட்கண்
ணுடையாய், பண்ணுடையாய் திசைப்பட்டுடை யாயிடப்
பாலிலருட், பெண்ணுடையாய்வந்திப் பிட்டுடையாயென்
பெருஞ்செல்வமே. ௧

விடையுடையாய்மறைமேலுடையாய்நதிமேவியசெஞ்
சடையுடையாய்கொன்றைத்தாருடையாய்காந்தாங்குமழு
படையிடையாயருட்பண்புடையாய்பெண்பாவையின்பா
ணுடையுடையாயருணுடுடையாய்பதகல்குகவே. ௨

கீளுடையாய்பிறைக்கீறுடையாயெங்கிளைத்தலைமேற்
றாளுடையாய்நெஞ்சடையுடையாயென்றனையுடையாய்
வாளுடையாய்மலையானுடையாய்களமானுடையாய்
யாளுடையாய்மன்றுளாட்டுடையாயென்னையாண்டருளே

நான்படும்பாடுசிவனேயுலகர்நவிலும்பஞ்சு [மோ
தான்படுமோசொல்லத்தான்படுமோ வெண்ணத்தான்படு
கான்படுகண்ணியின்மான்படுமாறுகலங்கினேறே [னே
னேன்படுகின்றனையென்றிரங்கா யென்னிலென்செய்வ

விண்ணேவிண்ணுருவே விண்முதலே விண்ணுள்வெளி
யே யவ்வெளிவிளங்குவெளியேயென்றன் கண்ணேகண்ம
ணியே கண்ணொளியேகண்ணுட்கலந்துநின்ற கதிரேயக்க
திரின்வித்தே தண்ணேதண்மதியே யம்மதியிற்பூத்த தண்
ணமுதே தண்ணமுதசாரமே சொற்பண்ணே பண்ணிசை
யே பண்மயமே, பண்ணின்பயனே மெய்த்தவர்வாழ்த்திப்
பரவுந்தேவே. ௫

சுழியாதவருட்கருணைப் பெருக்கேயென்றுந் தூண்டாத
மணிவிளக்கின்சோதியே வா னொழியாதுகதிர்பரப்புஞ்சுட
ரேயன்பர்க் கோவாதவன்பருளு மொன்றேவிண்ணோர் வி
ழியாலுமொழியாலுமனத்தினாலும் விழைதருமெய்த் தவத்
தாலும்விளம்புமெந்த வழியாலுங்கண்டுகொளற்கரிதாய்ச்சு
த்தமௌனவெளி யூடிருந்துவயங்குந்தேவே. சு

குலத்திடையுங் கொடியனொரு குடித்தனத்துங் கொடி
யேன்குறிகளிலுங் கொடியனன்றிக் குணங்களிலுங் கொ
டியேன்மலத்திடையேபுழுத்த சிறுபுழுக்களிலுங்கடையே
ன்வன்மனத்துப்பெரும்பாவிவஞ்ச நெஞ்சப்புலையேன், நல
த்திடையோரணுவளவும்நண்ணுகிலேன்பொல்லா நாய்க்கு
நகைதோன்றநின்றேன்பேய்க்கு மிகவிழித்தேன், நிலத்தி
டைநானேன்பிறந்தே நின்கருத்தையறியேனிர்க்குணனே
நடராஜநிபுணமணிவிளக்கே.

விளக்கறியாவிருட்டறையிற் கவிழ்ந்துகிடந்தழுதுவிம்முகி
ன்ற குழவியினுமிகப்பெரிதுஞ்சிறியேன், அளக்கறியாத்து
யர்க்கடலிலழுந்திநெடுங்கால மலைந்தலைந்து மெலிந்ததுரு
ம்பதனின் மிகத்துரும்பேன், இளக்கறியாக் கொடுமையெ
லாங்கிளைத்தபழுமரத்தேன் கெடுமதியேன் கடுமையினேன்
கிறிபேசும்வெறியேன், களக்கறியாப்புவியிடைநா னேன்பி
றந்தேனந்தோகருணைநடத்தரசேநின்கருத்தையறியேனே

அரசரெலா மதித்திடப்பே ராசையிலேயாசே டாவென
வேமிகக்கிளைத்தே னருளறியாக் கடையேன், புரசமரம்
போற்பருத்தே னெட்டியெனத்தழைத்தேன்புங்கெனவும்
புளியெனவு மங்கியுகிர்கின்றேன், புரமும்வகை தெரிந்து

கொளேன் தெரிந்தாரைப்பணியேன் பசையறியாக்கருங்க
ண்மனப் பாரைசுமந்துழல்வேன், விரசுகிலத்தேன்பிறந்தே
னின்கருத்தையறியேன் வியக்குமணிமன்றோங்கி விளங்கு
பரம்பொருளே. ௯

பொருளறியேன் பொருளறிந்தாற்போன்றுநடித்திங்கே
பொங்கிவழிந்துடைகின்றேன்பொய்யகத்தேன்புலையேன்,
மருளறியாத்திருவாளருளங்கயத்திரிவேன்வையுண்டு முழ
வுதாமாடெனவேதடித்தேன், வெருளறியாக் கொடுமனத்
தேன் விழற்கிறைத்துக்களிப்பேன் வீணர்களிற்றலைநின்
றேன்விலக்கனைத்தும்புரிவேன், தெருளறியேனுலகிடை
நானேன்பிறந்தேனினது திருவுளத்தையறிந்திலேன்:தெய்
வநடத்தவனே ௧௦

மருந்தறியேன்மணியறியேன் மந்திரமொன்றறியேன்ம
தியறியேன்விதியறியேன் வாழ்க்கைநிலையறியேன் திருந்
தறியேன்றிருவருளின் செயலறியேனறந்தான் செய்தறி
யேன்மனமடங்குந் திறத்தினிலோரிடத்தே யிருந்தறியே
னறிந்தோரை யேத்திடவுமறியே னெந்தைபிராமணிமன்
றமெய்தவறிவேனோ விருந்திசைசொலவறியே னெங்ங
னநான்புகுவேன் யார்க்குரைப்பேனென்செயவேனேதும
றிந்திலனே ௧௧

வெறுத்துரைத்தேன்பிழைகளெல்லாம் பொருத்தருளல்
வேண்டும்விளங்கறிவுக்கறிவாகுமெய்ப்பொதுவினடிப்போ
ய்கருத்துரைத்தார்தமக்குமருள் கனிந்துரைக்கும்பெரியக
ருணைநெடுங்கடலேமுக் கண்ணோங்குங்கரும்பே மறுத்து
ரைப்பதெவனருணீ வழங்குகினுமன்றி மறுத்திடினுமுன்
னையலான் மற்றொருசார்பறியேன் செறுத்துரைத்த வுரை
களெல்லாந் திருவருளேயென்று சிந்திப்பதில்லாமற் செய்
வகையொன்றிலனே ௧௨

களக்கமறப் பொதுநடநான் கண்டுகொண்ட தருணங் கடைச்சியேனுளம்பூத்துக் காய்த்ததொருகாய்தான் விளக்கமுறப்பழுத்திடுமோ வெம்பியுதிர்ந்திடுமோ வெம்பாதுபழுக்கினுமென்கரத்தி லகப்படுமோ கொளக்கருதுமலமாயைக் குரங்குகவர்ந்திடுமோ குரங்குகவராதெனதுகுறிப்பிலகப்படினுந் துளக்கமற வுண்ணுவனோ தொண்டைவிக்குக் கொளுமோசோதிதிருவுளமெதுவோ வேதுமறிந்திலனே. கங

அப்பான்வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல்வேண்டு மாருயிர்கட்கெல்லாநா னன்புசெயல்வேண்டு மெப்பாருமெப்பமு மெங்கணுநான்சென்றே யெந்தைநினதருட்புகழையியம்பிடல்வேண்டும் செப்பாதமேனிலைமேற் சுத்தசிவமார்க்கந் திகழ்ந்தோங்க வருட்சோதிசெலுத்தியிடல்வேண்டும் தப்பேதுநான்செயினு நீபொறுத்தல்வேண்டுந் தலைவநினைப்பிரியாத நிலைமையும்வேண்டுவனே. கச

திருவுடையாய்சிற்சபைவாழ்சிவபதியேயெல்லாஞ் செய்யவல்லதனித்தலைமைச்சித்தசிகாமணியே யுருவுடையென்னுயிர்க்குயிராயொளிர்கின்றவொளியேயுண்ணுதொறுமென்னுளத்தேயூறுகின்றவமுதே யருவுடையபெருவெளியா யதுவினக்குவெளியா யப்பாலு மாய்நிறைந்த வருட்பெருஞ்சோதியனே மருவுடையாள்சிவகாமவல்லிமணவாளா வந்தருள்கவருட்சோதிதந்தருள்கவிரைந்தே. கரு

சொல்லவனேபொருளவனே துரியபதத்தவனே தூயவனேசேயவனே சோதியுருவவனே நல்லவனேநண்ணிதியே ஞானசபாபதியேநாயகனே தாயகனேநண்பவனே யனைத்

துமல்லவனே யானவனே யம்மையப்பாவென்னையாண்டவ
னே தாண்டவனேயருட்குருவேயெல்லாம் வல்லவனே சிவ
காமவல்லிமணவாளா மன்னவனேயென்னவனேவந்தருள்
கவிரைந்தே. ௧௬

படமுடியாதினித் துயரம் படமுடியாதரசேபட்டதெலா
ம்போதுமிந்தப் பயந்தீர்த்திப்பொழுதென் னுடலுயிராதிய
யதெல்லாம் நீயெடுத்துக்கொண்டுன் னுடலுயிராதியவெல்
லாமுவந்தெனக்கேயளிப்பாய் வடலூருசிற்றம்பலத்தேவா
ழ்வாயென்கண் ணுண்மணியேயென் குருமணியேமாணிக்
கமணியே நடனசிகாமணியேயென் னவமணியேசிவமே ந
ன்மணியே பொன்மணியேநடராஜமணியே. ௧௭

வாழையடிவாழையென வந்ததிருக்கூட்ட மரபினில்யா
னொருவனன்றோ வகையறியேனிந்தவேழைபடும்பாடுனக்
குத்திருவுளச்சம்மதமோ விதுதகுமோவிதுமுறையோ வி
துதருமந்தானோ மாழைமணிப்பொதுநடனஞ்செய்வள்ளல்
யானுனக்குமகனலனோநீயெனக்குவாய்த்ததந்தையலையோ
கோழையுலகுயிர்த்துயரமினிப் பொறுக்கமாட்டேன் கொ
டுத்தருணின்னருளொளியைக்கொடுத்தருளிப்பொழுதே.

உன்னைமறந்திடுவேனோ மறப்பறியேன்மறந்தா லுயிர்விடு
வேன்கணந்தரியேனுன் றனையிதுநீ யென்னைமறந் திடுவா
யோமறந்திடுவாயெனில்யா னென்னசெய்வே னெங்குறுவே
னெவர்க்குரைப்பேனெந்தாயன்னையினுந்தயவுடையாய் நீ
மறந்தாயெனினுமகிலமெலாமளித்திடுநின்னருள்மறவாதெ
ன்றேயின்னுமிகக்களித்திங்கேயிருக்கின்றேன்மறவேலிது
தருணமருட்சோதியெனக்குவிரைந்தருளே. ௧௮

அருள்விளக்கேயருட்சுடரேயருட்சோதிச்சிவமேயருள
முதேயருணிறைவேயருள்வடிவப்பொருளேயிருள்தடிந்தெ

அறிந்தானை யறிவறிக்கறிவானானை யருட்பெருஞ்சோதி
யினானை யடியேனன்பிற் செறிந்தானையெல்லாஞ்செய் வல்
லசித்தாய்ச் சிறந்தானைச்சிறுநெறியிற் சென்றார் தம்மைப்பி
றிந்தானையென்னுளத்திற் கலந்துகொண்ட பிரியமுள்ளப்
பெருமானைப்பிறவிதன்னையெறிந்தானை யெனையெறியாதெ
டுத்தாண்டானைஎம்மானைக்கண்டுகளித்திருக்கின்றேனே.

பாலானைத்தேனானைப் பழத்தினானைப் பலனுறுசெங்கரு
ம்பானைப் பாய்ந்துவேகாக்காலானைக்கலைசாகாத் தலையினா
னைக் காலென்றுந்தலையென்றுங் கருதற்கெய்தாமேலானை
மேனிலைமேலமுதானானை மோனமெனு மெனதுளத்தே
விளங்கலன்றியேலானை யென்பாடலேற்றுக்கொண்ட வெ
ம்மானைக்கண்டு களித்திருக்கின்றேனே ௨௯

அருளாசையருட்குருவை யருட்பெருஞ்சோதியை யெ
ன்னம்மையையென்னப்பனை யென்னாண்டவனை யமுதை
த்தெருளுருமென்னுயிரை யென்றனுயிர்க்குயிரையெல்லா
ருஞ்செய்யவல்லதனித் தலைமைச்சித்தசிகாமணியை மருவு
பெருவாழ்வையெல்லா வாழ்வுமெனக்களித்த வாழ்வுமருந்
துனை மாமணியையென்கண்மணியைக் கருணைநடம்புரிகி
ன்ற கனகசபாபதியைக் கண்டுகொண்டேன் கனிந்துகொ
ண்டேன் கலந்துகொண்டேன்களித்தே ௩௦

பாட்டுவந்துபரிசளித்த பதியையருட்பதியைப் பசுபதி
யைக்கனகசபாபதியையுமாபதியைதேட்டமிகும்பெரும்ப
தியைச்சிவபதியையெல்லாஞ் செய்யவல்லதனிப்பதியைத்
திகழ்தெய்வப்பதியை பாட்டியல்செய்தருள்பரம பதியை
நவபதியையானந்தநாட்டினுக்கோ ரதிபதியையாசைக் கா
ட்டியெனைமணம்புரிந்தென் கைப்பிடித்தபதியைக் கண்டு
கொண்டேன் கனிந்துகொண்டேன் கலந்துகொண்டேன்
களித்தே, ௩௧

மதித்திடுதலறியவொரு மாணிக்கமணியை வயங்கியபே
ரொளியுடைய வச்சிரமாமணியைத்துதித்திடுவேதாகமத்தி
ன் முடிமுடித்தமணியைச் சுயஞ்சோதித்திருமணியைச்சு
த்தசிவமணியை வித்தன்முதல்தொழிலியற்று வித்தகநா
மணியைவிண்மணியை யம்மணிக்குள் விளங்கியமெய்ம்ம
ணியைக் கதித்தசுகமயமணியைச் சித்தசிகாமணியைக் க
ண்டுகொண்டேன் கனிந்துகொண்டேன் கலந்துகொண்
டேன் களித்தே ௩௨

அருட்சோதித்தெய்வமெனை யாண்டுகொண்டதெய்வம
ம்பலத்தேயாடுகின்ற வானந்தத்தெய்வம் பொருட்சாரும
றைகளெலாம் போற்றுகின்றதெய்வம் போதாந்தத்தெய்வ
முயர் நாதாந்ததெய்வ மிருட்பாடுநீக்கியொளி யீய்த்தருளு
ந்தெய்வ மெண்ணியநானெண்ணியவா றெனக்கருளுந்தெ
ய்வந் தெருட்பாடலுவந்தெனையுஞ் சிவமாக்குந்தெய்வஞ்சிற்
சபையில்விளங்குகின்ற தெய்வமதேதெய்வம் ௩௩

எல்லாஞ்செய்வல்லதெய்வ மெங்குநிறைதெய்வமென்னு
யிரிற்கலந்தெனக்கே யின்பநல்குந்தெய்வம்நல்லார்க்குநல்ல
தெய்வம் நடுவானதெய்வம் நற்சபையிலாடுகின்ற நடராச
தெய்வம் கல்லார்க்குங்கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுந்தெய்வங்
காரணமாந்தெய்வமருட் பூரணமாந்தெய்வம் சொல்லாதநி
லைகளெலாஞ் செய்கின்றதெய்வஞ் சிற்சபையில்விளங்குகி
ன்ற தெய்வமதேதெய்வம் ௩௪

பதியேயெம்பரனேயெம்பராபரனேயெமது பராபரனே
யானந்தப்பதந்தருமெய்ஞ்ஞான நிதியே மெய்ந்நிறைவே
மெய்ந்நிலையேமெய்யின்ப நிருத்தமிடுந்தனித்தலைமை நிபு
ணமணிவிளக்கே கதியேயென்கண்ணேயென் கண்மணி
யேயெனது கருத்தேயென் கருத்திலுற்ற கனியேசெங்க
னியே துதியேயென்றுரையேயென் றோழாவென்னுளத்
தே சுத்தநடம்புரிகின்ற சித்தசிகாமணியே. ௩௫

ஆரணமேயாகமமேயாரணவாகமத்தினரும் பொருளேவ
ரும்பொருளினனுபவமேயறிவே காரணமேகாரியமே கார
ணகாரியங்கள்கடந்தபெரும்பதியேயென் கருத்தமர்ந்தநி
தியேபூரணமேபுண்ணியமே பொதுவிளங்குமரசே புத்தக
மூதேசத்தியமேபொன்னே செம்பொருளே தோரணமே
விளங்குசித்திபுத்தியினு மென்னுளத்துஞ் சுத்தநடம்புரிகி
ன்ற சித்தசிகாமணியே. ௫௬

கருணைத்தும்பிப்பொது நோக்குங் கண்ணிற்கிடைத்தக
ண்ணேயோர்கனியிற்கனிந்தன்புருவான கருத்திற்கிடைத்
தகருத்தேமெய்யருணன்னிலையிலதுவதுவாயறிவிற்கிடை
த்தவறிவே யென்னகத்தும்புறத்துமொளிநிறை வித்தமர்ந்
தகுருவேபைம்பூதவருண் முதலாயவைகடைந்தவரைப்பாய்
விளங்குமணிவயங்குசுடரே யெல்லாஞ்செய்வல்ல குருவே
யென்னுளத்தே தருணநடஞ்செய்யரசே யென்றாயேயெ
ன்னைத்தந்தாயே தனித்தலைமைப்பதியேயித்தருணம்வாய்
த்ததருணமதே ௫௭

கருவிற்கலந்த துணையேயென்கனிவிற்கலந்தவமுதேயெ
ன்கண்ணிற்கலந்தவொளியேயென் கருத்திற் கலந்தகளிப்
பேயென்னுருவிற்கலந்தவழகேயென்னுயிரிற்கலந்தவுறவே
யென்னுணர்விற்கலந்தசுகமேயென் னுடையவொருமைப்
பெருமானே தெளிவிற்கலந்து விளையாடுஞ்சிரியேன்றனக்
கேமெய்ஞ்ஞான சித்தியளித்தபெருங்கருணைத்தேவே யுல
கத்திரளெல்லா மருவிக்கலந்துவாழ்வதற்கு வாழ்த்ததருண
மிதுவென்றே வாயேபறையாயறைகின்றே னெந்தாய்கரு
ணைவறத்தாலே ௫௮

இராமலிங்கசுவாமிகள் திருவடிகளேசரணம்.

தேவாரதோத்திரத்திரட்டு - முற்றிற்று

——] [——

க

ரு
ை
தி
மு
வி
ன் ந
க
ண் வே
தகருத
த்தவறிவே